உ

குமரன்றுணை.

கோட்டாறு

வித்துவான்

வீ. சு.

பழனிக் குமாருப் பண்டாரம் அவர்கள்

இயற்றிய

பிரபந்தங்கள்.

இவை

மதுரை

தமிழ்ச்சங்கவித்துவான்

மு. ரா. அருணசலக்கவிராயரால்

மதுரை

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

இதன் விலை]   191[illegible]   [அணா 12

உ

குமரன்றுணை.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கிய

பிரபந்தங்களாவன:—

1. திருச்சிந்தைக் கலம்பகம்

2. திருச்சிந்தை மும்மணிமாலை

3. கன்னியாகுமாரி இன்னிசைப்பாமாலை

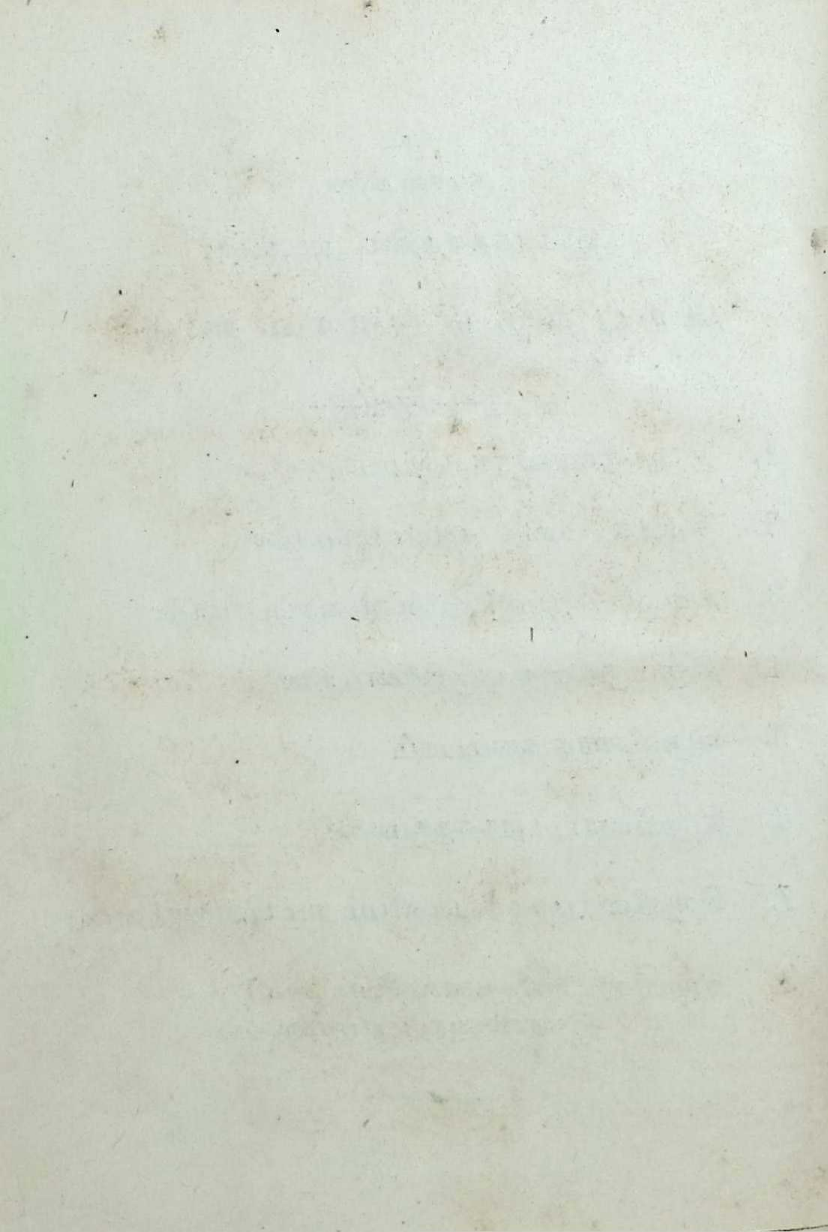
4. திருமருங்கை ஒருதிணைமாலை

5. திருவீரைக் கலம்பகம்

6. திருவீரைப் புராந்தகமாலை

7. திருவீரை மரகதவல்லியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

8. திருவீரை மரகதவல்லியம்மை இன்னிசைப்பாமாலை.

உ

குமரன்றுணை.

சிறப்புப்பாயிரங்கள்.

திருவிதாங்கூர்க் கவர்ன்மெண்டுப் பென்சன் சிலாலிகிதப்
பரிசோதகர் நாகர்கோயில்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ தே. சே. கணேசபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியன.

சொற்கொண்ட தமிழ்கண்டாம் பொருள்சொன்ன நயப்புஞ்
சுவணங்கோ ளணப்பாணற் கருளிறைதொல் வரமே
முற்கொண்ட விழுமுவஞ்சி முகப்பின்மிளிர் சுசிந்தை
முதல்விழைவின் மறைவழிச்சங் கரமுனிவன் பழிச்சத்
தற்கொண்டார் தானெனற்காந் தாணுமா லயப்பேர்த்
தற்பரசிற் சுகப்பெருக்கா ரற்புதமுந் நீர்க்கோர்
நற்கொண்ட லாய்மேய்ந்துண் டுவர்கழீஇ தெண் ணீர
நனிபொழிவான் வீரசைவ மணிவளனன் குறவே. (க)

சுகப்பொருட்டோர் விடையுந்து சுசிந்தையெந்தை நேசர்
தொடர்போங்கல் வாய்மையொழுக் கெழுதருநன் னீத்
சிகப்பொருட்கா முறுகவற்சித் தீக்களைகட் டாக்கிச் [தாச்
சிந்திதிய ஞனிலத்தி லேந்திணையுஞ் செழிக்க

வகப்பொருட்டுய் துறைகள்பல புகப்பெறவே நிறீஇ
யருந்துனர்க்கா மாரமுதம் பொருந்திநிற்கும் பொலிவே
மிகப்பொருட்பே ரெனப்புலஞ்சால் வித்தகருள் வியப்ப
விரிதருநாற் பயனொருங்கே விளைப்பதற்கீண் டுற்றே. ()

சிலம்பகப்பா வகியுலகைச் சிகியூர்ந்து கோலிச்
சேர்நொடிக்குட் சிவமலநொன் றிலையெனுஞ்சீர்தெரிந்தே
வலம்பகப்பாங் குயர்தனேயே மனமுறைமெய் யொன்ற
மருவிவலம் போந்தகரி மாமுகற்கே மதுர
பலம்பகப்பார்த் துரியகதிப் பரிசுபெற முன்னும்
பரமேட்டிக் கணியாகப் பவந்தெறுஞ்சு சிந்தைக்
கலம்பகப்பா விளம்புதொறு முளன்புகமழ் தரவின்
கவிதைகளாற் றொடுத்தணிந்தான் புவிதவத்துப் பொருட்டே.

திருக்கோட்டாற் றெழுகருணைச் சித்திவிநா யகற்குத்
திருக்கோட்டாற் றெழுதருசீர் வெண்பாவந் தாதி
கருக்கோட்டா வடிவீசற் கிரட்டைமணித் தார்நா
கருக்கொனவ மணிமாலை கவினுளவே மிலைச்சி
மருக்கோட்டாம் பொழிலனந்தைச் சீகண்டே சுரநா
மருக்குநான் மணிமாலை யுருக்கமொடு புனைந்தோன்
குருக்கோட்டா வரகுடந்தைச் சாரங்க மரபு
கூறுநெறி கொண்டொழுகும் வீரசைவக் குரிசில். (ச)

அழனக்கு மாருதநல் லானிழல்பூம் புனற்சார்
பகனலியூட் பற்றறுக்கு மணிசுசிந்தே சன்பூங்
கழனிற்கு மார்வந்தண் ணளிநீர்காப் பெனுமெய்
கடைப்பிடிப்பான்றெருட்டுநெறி காட்டிடுங்கோ மான்புட்
டுழனிக்கு மாற்றமறச் சுவைப்பலந்தூங் சோலை
சூழ்தருகோட் டாற்றுறைவான் வீரைநகர்த் தோன்றல்
பழனிக்கு மாதுரியம் பயனயந்துய்த் தோங்கும்
பழனிக்கு மாரனெனும் படிபுகழ்பா வலனே. (ரு)

திருவிதாங்கூர்க் கவர்ன்மெண்டு தேரூர்ப் பாடசாலைத்
தமிழ் உபாத்தியாயர் ஆச்சிரமம்
மகா-ா-ா-ஸ்ரீ தருமவிநாயகம்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியன.

சந்தப் பொருப்பி னிழிபொருனைத் தரங்கத் துறையிற்
றயங்கொளிவிண், ணுந்தப் பொருவி னவமணிமிக் குயர்
பொன் மாட முறுமறுகார், முந்தைப் பெருவீ ரைப்பதிக்கண்
முக்கட் கடவுட் பூசைமுனன், புந்தப் புரிசுப் பிரமணிய
னுயர்மெய்த் தவத்தா லுற்பவித்தே. (க)

முன்னோங் கியலைங் திலக்கணங்கண் முறையாக் கற்றிங் கதன்பயனு, மன்னோங் கறங்க ளெண்ணான்கு மலியு மனந்தைப் பதியினில்வாழ், மின்னோங் கிடையாள் பாக னென விளங்குஞ் சிகண் டேசுரற்கு, நன்னோன் பினினன் மணிமாலை நாகைக் கினிய நவமணித்தார். (உ)

பன்னும் புகழ்சேர் கோட்டாறும் பதியிற்சித்தி யைங்காற்கு, மன்னும் வெண்பா வந்தாதி வடிவைக் கிரட்டை மணிமாலை, யுன்னும் பொழுதி னனன்மெழுகொத் துருக வுரைத்துக் கேட்பவர்தங், கன்னங் குளிரக் கருதுநருட் கனியக் கழறிற் றேனூற. (௩)

வேறு

நிலம்பக வேர்வீழ்த் தந்தா மருவி நிலவுபொற் கொன்றைய நிழற்கீ, ழலம்புதண் புனலார் செஞ்சடை யண்ணலமர்கயி லாயநற் சுசிந்தைக், கலம்பக மென்னு மரியநூ லிசைத்தான் கவியுறுப் பிலகிடப் பிறந்த, பலம்பெறும் புலமைப் பழனிக்கு மாரப் பாவல னுளமிகப் பரிந்தே. (௪)

வேறு

கன்னிபுரி மேவுமெழிற் கன்னிப் பகவதிமே
லின்னிசைப்பா மாலை யியம்பினன்சீ—ருன்னும்
புழனிக்கு மாரனெனும் பாவல னின்சொல்
லழகிற் ககமகிழா ரியார்.

திருவிதாங்கூர்க் கவர்ன்மெண்டு நாகர்கோவில் நார்மல்
பாடசாலைத் தமிழ்முனிசிப் பேய்க்குளம்
மகா-ௗ-ௗ-ஸ்ரீ எஸ் குளத்தூரையவர்கள்
இயற்றியது.

செம்மணிச் சீர்மெய்ச் சிவதாணு வார்சுசிந்தை
மும்மணி மாலை மொழிந்தனன்—செம்மைநெறிப்
பாவலனும் வீரைப் பழனிக்கு மாருதமிழ்
நாவலபு மென்சொல்வே ணுன்.

திருநெல்வேலிப் பேட்டை
மகா-ௗ-ௗ-ஸ்ரீ ஆறுமுகநயினார்ப்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியன.

திருச்சுசிந்தைக் கோயிலின்கண் வளர்தாணு மாலயப்
பேர்ச் சிவமெமாற்குத், திருச்சுசிந்தைக் கலம்பகமும் மும்
மணிமா லையுஞ்செய்துஞ் செகத்திற் கோர்மா, திருச்சு
சிந்தை வியர்போற்று மருங்கைமொரு திணைமாலை சேய்க்
குச் செய்தும், திருச்சுசிந்தைக் கரைவாழ்கன் னிக்கினிசைப்
பாமாலை செய்து மேலும், (க)

வீட்டாற்றுத் தொண்டினின்றே நான்மணி மாலை விளங்கச் செய்தும், கேட்டாற்றுன் பரும்வடிவைக் கிரட்டைமணி மாலையன்பாற் கிளரச் செய்தும், கோட்டாற்றுச் சித்திவிநா யகர்வெண்பா வந்தாதி குளிரச் செய்தும், ஊட்டாற்று மனந்தைச்சீ கண்டரினுன் மணிமாலை யுவப்பச் செய்தும். (உ)

மலைநாட்டா லயங்கள்பல பாடல்பெறு திருந்தக்குறை மாற்றிச் சைவ, நிலைநாட்டாண் மையைத்திகழ்த்தி யுவகைதலை சிறந்தருள்கூர் நெறிக்கண் ணுற்றே, தொலைநாட்டான் பலகவிஞர் நாற்பாடிக் கவன்றவையைச் சொல்லித் துன்பத், தலைநாட்டா தெமக்கீந்தே வாரதிரு வாசகத்திற் றந்தான் மன்னோ. (ங)

அன்னவன்றன் றிருவீரைக் கலம்பகமும் புராந்தக மாலையுமாங் கெந்தாய்க், கின்னிசைப்பா மாலைபிள்ளைத் தமிழிவைசெய் தெழிற்பாண்டி யினும்பேர் பெற்றோன், சின்னயனத் திருவீரைத் தவத்துதித்தோன் வீரசைவன் றிகழ் கோட்டாற்றி, னன்னர்வளர் தருபழனிக் குமாரச்சு வாமியென்னு நாவ லோனே. (ச)

உ

குமரன்றுணை.

திருச்சுசிந்தை மான்மியக் குறிப்பு.

சுசீந்திரமென்பது கன்னியாகுமரிக்கு மேற்குந் தென் கடற்கு வடக்குங் குமாரர் கோயில் வேள்விமலைக்குக் கிழக்கும் மகேந்திரமென்னு மலைக்குத் தெற்குமாய்க் கோட்டாறென்னு நதித்துறையில் நாலுவகைத் தீர்த்தங்களையுடையதாய் விளங்கும் ஒரு மகாசிவ க்ஷேத்திரமாகிய திவ்விய நகரமாம்

இங்கு இந்திரன் தேவகுரவனோடு வந்து பூசித்து, சிவபெருமான் திருவருளால் எத்தேவருமறிய முத்தீ மூழ்கி அகலிகைவிருப்பாலார்ந்திருந்த அரும்பாவந்தீர்ந்து பெருஞ் சுசியாயினன். இக்காரணத்தினாலேயே சுசீந்திரமென்றாயிற்று.

அன்றுமுதல் அவ்வமரர்கோன் இத்தலத்தின் மூர்த்தியாகிய அமுதலிங்கேசுரர் பிரிவாற்றாதுய்த் தன்னகர்ப் பொருள் பலகொண்டு பூசித்திங்கமர்ந்து வாழ்நாளிலோர் நாள் சுசிந்தைப்பிரானார் கசிந்தவுள்த்தராய்ப் "பொன்னுடனே நின்னுடு பின்னமாகாம லங்கமர்ந்திங்கெந்நாளும் வந்து நம்மைப் பூசிக்கும்படி அர்த்தயாமக் காலத்தை நினக்கே யருளினோம்" என்று மலர்வாய்மலர்ந்தருளினார். அவனவ்வாறே நாடோறும் வந்து பூசித்து வருகின்றனன். ஆதலால் இவ்வுலகத்தார் புரியும் பூசைகளில் அர்த்தயாமக் காலப்பூசை இங்கு இற்றைக்கும், இலதாய் நிகழ்கின்றது.

முன்னர் சப்தமுனிவர்களும் கயிலாயத்தையடைந்து தன்னைத்தான் பூசிக்குந் தகைமை வேண்டித் தவமியற்றக் கயிலாயபதியார் மகிழ்வோடெழுந்தருளி "முனிவர்களே! ஞானகானனமாகிய தென் கயிலாயமென்றொரு தலமிருக்கின்றது. அங்குச்சென் றித்தவமியற்றுவீராகில் அங்கருள் செய்வோ"மென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அவ்வாறே அம்முனிவர்களிங்கடைந்து நோற்றுப் பெற்றனர். இதனாலேயே இது தென்கயிலாயமென்பது தெள்ளிதின் விளங்குகின்றது.

இத்தகைமைகளன்றி, அத்திரி முனிவர் பத்தினியோடும் ஆச்சிரம முற்றதும் அவ்வத்திரியாரது பத்தினியாராகிய அநசூயையார்பால் அயன் அரி அரனென்னும் மூவரும் அருங் குழவிகளா வமைந்ததும் பின்னர் அம்மூவருமே தௌத்தாத்திரையன், சந்திரன், துர்வாசன் என்ன மன்னியதும், வியாசன், வசிட்டன், வாமதேவன், பூசித்ததும் நம்மமுதலிங்கேசரது திருமுடிக் கங்கை மூக்கவராயுற்பவித்து, சத்தியலோகம், பாதாளம், தென்கடல் வழிச் சென்றதும், அரசு, துளசி, கொன்றை, வில்வம், ஆர்ந்தனவும், அயிராவதம், அகத்தியர், நித்தியகன்னியர், தெய்வதச்சன், உச்சைச்சிரவம், யாக்கியவருக்கி, சனகாதியர், சங்கராசியர், முப்பூவேந்தர் முதலாயினோரு மற்றோரும் பூசித்துச் சித்திமுத்திகள் பெற்றனவும், இக்கயிலாயமாகிய சுசீந்திரத் தலபுராணத்திற் பரந்து கிடக்கின்றன.

இவைகளிற் சிலவற்றை யெளிதிற் பொருள் விளங்கும் உலகவழக்கச் சொற்களினாலேயே, குறிப்பாக இக்கலம்பகத்திற் பெரும்பாலும் வருவனவழிக்கண்டுகொள்க.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

உ

குமரன் துணை.

திருச் சுசிந்தைக் கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

வலம்புரியோன் வேதனொடு வானவரு மேத்தும்
வலம்புரியே ரம்பனடி வான்பூ—நலங்கொள்
சுசிந்தைக் கலம்பகநூற் சொற்பொருளோ டேற்குச்
சுசிந்தை தருவான் றுணை.

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

1. உலகேழும் பிலமேழு முவந்திறைஞ்சு முயர்வுடையோர்
தலமாகுந் தரையிடத்தத் தவளவரைத் தகைமையதாம்
வானவர்கோன் றனதுரிய வளநகர்க்கும் வளமெனவிஞ்
ஞானவனந் தனிலமைத்த நலமிகுதென் சுசிந்திரமென்
றூரணமும் புகழ்நாமத் திருப்பதியி னவனேத்தும்
பூரணனுந் தாணுவெனும் பொருவிடைமேற் புண்ணியனே.

2. நெடியவனுந் திசைமுகனு நெடுநாளாத் தினந்தேடி
யடிமுடிக ளறிவரிய வழல்வடிவா யமர்ந்திடுநீ
யரியதவ முனியாகு மத்திரியோ டருந்தவரு
முரிமையொடு கண்டுதொழற் குவர்களொடு மொருவனென
மூவுருவ மோருருவின் மொய்த்திவணி னின்றனையாற்
றேவர்தொழு மித்தலத்துன் றிருவருளின் றிறமென்னே.

இவையிரண்டு மாறடித்தரவு.

1. தினையளவு மெண்பகர்ந்தெச் சீவருக்கு மவரவர்செய்
வினையளவிற் சன்மம் விதிக்கும் பெருந்தகைநீ
மனையறத்தி னின்றவொரு மாமுனிவன் கைத்தலத்திற்
புனையரவ மதிகரந்தோர் புகழ்புனியா யுதித்தனையே.

2. முச்சுடரைக் கண்ணாகக் கொண்டு முழுதுலகு
மச்சமறச் சிரொளியாக் காட்டிநிற்கு மன்புளனீ
யிச்சகத்திற் பூசிப்பா னெய்துமுனி வரரஞ்சு
வச்சுவத்தத் தோரொளிய தாகி யமர்ந்தனையே.

3. நான்முகனும் பாற்கடலார் நாரணனுந் தானுரைத்த
நான்மறையுஞ் செய்கின்ற நற்பூசை கொள்ளுநீ
வான்மருவும் ஞான வனத்திலுயர் முனிவரர்க்கா
மான்மழுவு நீத்துத்தான் மாபூசை செய்தனையே.

இவை மூன்று நான்கடித்தாழிசை.

அதான்று—இது தனிச்சொல்.

1. பதிபல வுறுமெழு வகையுல கமுமிடை படவுணி மிக
வெழு முடி, மதிநதி யரவொடு மதுவொழு கிதழிபல்
வகைவகை மலர்புனை வுறும்.

2. கதியறு படுதிரி புரமவு ணர்களொடு கருகிட வொளி
மிகு நகை, மதிமுக வறம்வள ருமைகளி கொளவருள்
வளரிள நகைநனி செயும்.

3. அடலொடு விதிதலை விரலுகிர் கொடுதிரு கலரவிழ் ம
ரைநிகர் கரங், கடலன வருள்பெறு கதியிஃ தெனவு
யர் கழலடி நிலைகுறி தரும்.

4. அடியெழு தல்மது மரையென வளரிய மனிதுடல் வி
ழவுதை பத, மிடிபட நனிதுனி பழிபடு மடியவ ரிட
மென வவர்புக மிகும்.

இவைநான்கு மீரடியராகம். அதனால் இது தனிச்சொல்.

1. பூதங்க ளோடுகலை பொருந்து மதியிரவி
யேதந்தீ ரான்மாவோ டெண்மய்மு மாகுநீ.

2. வரன்மா லுருத்திரன் மகேசன் சதாசிவம்விந்
தருநாதஞ் சத்திசிவ மாகுநவ வடிவுநீ.

இவையிரண்டு நாற்சீ ரீரடியம்போதரங்கம்.

1. ஆணொடு பெண்ணென லன்றென னீயே.
2. ஆணொடு பெண்ணுரு வானது நீயே.

3. தாயொடு தந்தையி லாதவ னீயே.

4. தாயொடு தந்தை தமரென னீயே.

இவைநான்கு நாற்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

1. வேதமதாதலு நீயே.
2. வேதம தோதலு நீயே.
3. போதம தாதலு நீயே.
4. போதம ளித்தலு நீயே.
5. புவனம தாதலு நீயே.
6. புவனம ளித்தலு நீயே.
7. அவரிவ ரென்றலுநீயே.
8. அவருளி னிற்றலுநீயே.

இவையெட்டு முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

1. பொன்னு நீயே.
2. பணியு நீயே.
3. புதிய னீயே.
4. பழைய னீயே.
5. உடலு நீயே.
6. உயிரு நீயே.
7. ஒளியு நீயே.
8. வெளியு நீயே.
9. அகமு நீயே.
10. புறமு நீயே.
11. அறிவு நீயே.
12. அறிவ னீயே.
13. பசுவு நீயே.
14. பதியு நீயே.
15. பகவ னீயே.
16. பரம னீயே.

இவை பதினாறு மிருசீரோரடி யம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு இதுவுந் தனிச்சொல்.

பெறும்பொரு ளிதனினும் பெரிதில்லை யெனவிந்
சுறம்பொரு ளின்பம்வி டளிக்குநல் வகையா
நுண்ணிய வறிவா னூற்கட் டெளிந்த

தண்ணிய வுளத்திற் ருவில தாவுள்
பொருணிலை புணர்ந்து புவனபோ கத்தை
வெறுத்துநின் னின்பம் வேண்டிப் புசிக்குந்
தொண்டர்க டுதிக்குஞ் சோம சேகரா
புண்டர நுதல்விழிப் புனிதா வடியேன்
மனத்தினி லொருவர மதித்துனை வேண்டின
னப்பொரு ளரியது மிக்கது நிற்கிலை
செப்பிடி னெளிதலை தொப்புவே றில்லா
வுனதடிக் கமலமென் மனக்குள மலரப்
பனுழய தொண்டர்தம் பக்க மாக
வருளென லெளியே னுதலி
னருளுள மிரங்கிநீ யருளுதல் கடனே. (க)

நேரிசை வெண்பா.

கடனஞ் சயின்றமரர்க் காத்தோய் சுசிந்தை
கடனஞ் சயிலமக ணச்சும்—படனஞ்சப்
பாம்பம் புலியுட் பதுங்குஞ் சலியாம
லோம்பம் புனன்மகட்கென் னோது. (உ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஓதா துலக ருளங்தேர்ந் தளவினின் பூட்டியென்றும்
வேதா துளவன் றமவாய்ச் சுசிந்தையின் மேவிநின்ற

தாதா ரிதழித் தலைமாலைத் தாணுவன் றண்கழற்சீர்
போதா லருச்சித்த லாம்வாய்மை கூறும் புகழ்ச்சொலுமே.

காட்சி.

கட்டளைக் கலிப்பா.

சொல்லி யம்பருஞ் சோதி சுசிந்தையிற்
சூரி யன்கதிர் வீழ்தபு சோலையோர்
வல்லி தன்றலை மஞ்சடர் தாலமும்
வாரி சங்கு வளையுங் குமுதமும்
பல்லி லங்கித ழின்றிய பூந்திலம்
பான்மு கைத்தள வங்களுங் கொண்டவவ்
வெல்லி லங்குமி னேந்திய தாண்மல
ரென்ன வோர்கூட ரென்றன்மு னேர்ந்ததே. (கூ)

(புயவகுப்பு) வண்ணம்.

நேரில ருட்கப்ப ணைத்துக்கு டைந்தசி
நீலரி நக்கிப்பு சிப்புக்கொ டும்பைக
ளீமம துற்றுச்செ ழித்துப்பு ரண்டிட
ஞேயமி கப்பொற்பொ ருப்பைச்சு மந்தன

வூரிமு ழக்கிக்க லக்கற்பெ ருங்கட
லூறியு நச்சுக்கு வப்புற்று யர்ந்தன
வூமைம கட்குத்த விர்த்திட்ட தொண்டர்சொல்
லூசியெ டுத்துப்பொ றித்தற்கெ ழுந்தன

வாரிய லேப்பப்ப தைப்புற்ற ருஞ்சிவை
வாரோடு கட்டிப்பி டிக்கக்கு ழைந்தன
மாவெள டுக்கற்ற லேப்பத்தி னன்றோட
வாமிந டுக்குற்ற ணேக்கச்சி வந்தன
மூரிய லேப்பட்ட ழிக்கற்கெ மூங்கடன்
மூளம முத்தொட்டு ருத்திச்சு சிந்தையை
மூழ்கற விர்த்துச்சி றக்கப்பு ரந்தவோர்
மூவிழி யத்தற்ற டப்பொற்பு யங்களே. (௫)

ஐயம்.

கலிநிலைத்துறை.

புயங்க கங்கணத் தாணுவன் சுசிந்தையம் பொழிலி
னுயங்க வென்னுயிர் வாங்கிட வுதயஞ்சே யியமன்
மயங்க வீசிய வலைகொலோ வெனவுறு மின்னிற்
றயங்க வாண்புனன் மலர்கொலோ தகவறி கிலனே. (௬)

(அம்மானை) மடக்குத்தாழிசை.

அரிய சுசிந்தைநக ரழியாம னம்பரனு
ரெரியு மழுக்கடலி னேவினு ரம்மானை
யெரியு மழுக்கடலி னேவினரே யாமாகிற்
பெரிய கடற்புனலுன் பின்னேதோ வம்மானை
வருணனூர் வாழ்த்த வழங்கி னர்கா ணம்மானை. (எ)

கலிவிருத்தம்.

அம்மான் மகனைத் தெறுமங் கனுதற்
செம்மான் மழுவுற் றிடுசெங் கரனுத்
தம்மான் புகழ்சார்ந் தசுசிந் திரமே
யெம்மான் கழலெட் டுமிறைஞ் சிடினே. (அ)

தெளிதல்.

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இரவினிற் றனியே புவிமகண் முடியி
னிணையடி மலர்புனை வுறவே
யெழிலுட னடந்து பரவையை யுளத்தி
னிகறவிர்த் தொருவனுக் கினைக்கும்
பரமனற் பசிய துளவணி கடவுள்
பங்கய னிவரொடு முறையும்
பகருதற் கரிய புகழ்மலி சுசிந்தைப்
பனிவரைப் பைம்பொழி லகத்தே
வரரெழிற் கொடிகொன் மலர்மகள் கொலென
மயங்குறத் தோன்றிய விவடன்
வரிவிழி யிமைத்து மணிலடி பொறுத்து
மலர்குழ லினிலுயங் கியுங்கண்
ணெரியழற் கொடிய வரவுரி யன்ன
வேர்துகி னிறம்பிறழ் வதுமா

மியல்பின ளானம் முடலுயிர் பொருளா
யிசைந்தமின் னெனமனந் தெளியே. (கூ)

நயப்பு.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

தெளியுந் திறமய லினைவென் றவருறு
சிவசங் கரனூர்சு சிந்தையினி
லொளிருந் தனியெழி லொடுநின் றவரிடை
யுறலின் றெனவுழ னெஞ்சுயரென்
களிறுந் திசைபுக மிளிருந் தனமவை
ககனந் திரிவரை யின்செயலி
னளினந் தருகழ லொடுசென் றனவன
நடைகொண் டிடினுள தென்றறியே. (கo)

நேரிசை வெண்பா.

அரவம் புனைந்த வரனூர் சுசிந்தை
பரவன் பினர்பாற் பரிவு—மருவிச்
சுரருஞ் சமனுந் தொழவே யருள்வார்
பரமன் றனதொண் பதி. (கக)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

பதிபசு பாசமு மாகித் தனியாங்
கதியென் றெவருங் கருது நின்னைக்

கவுதம முனிவன் காதலி தன்னைக்
களவி னச்சிய கசடறுப் பானீ

5. தெத்தலங் களினு மிக்க தென்ற
குருமொழி கொண்டிங் கவனொடு குறுகி
வேத்திரப் படைமுதல் விளம்பிய வாறுய்த்
தேரு நீதெனத் தெரிய நின்றவ
ணோராக் கண்ட கோரக்க வரையி

10. னயிரா வதக்கோட் டாற்றட மளிப்பித்
தவ்வயி ராவத வருஞ்சுனை யாடிச்
செவ்விய பூசனை செய்திவண் சேர்ந்தவ்
வருமையிற் சிறந்திடும் யானையைப் பணித்தது
குருமுனி யுறையுங் குவட்டுக் கங்கையைக்

15. கோட்டாற் குத்திக் கொணரு மந்தக்
கோட்டாற் றின்புனல் குளிர வாட்டித்
தன்னகர்ப் பொருள்வழுத் தவிர்ந்தன வருத்திப்
பூசனை புரியும் புரந்தரன் றன்னை
யாசிலங் கந்தியா லயனரி யாதியாந்

20. தேவரை வருத்திச் சேர விருத்தி
யாவரு மறிய வனலினை வளர்த்தத்
திக்குளிப் பித்தத் தீமையை யொழித்துப்

பின்பவன் றனக்குநீ பேசிய வாறு
யன்பொடு தெய்வக் கம்மியை யழைத்துக்
25. காடது முறித்து நாடது திருத்துவித்
தன்பொடு பூசை யியற்றவுள் ளுவந்தங்
கமுதலிங் கத்துணின் றருள்வடி வெடுத்துக்
கடலது பொங்கிக் கரைபுரண் டன்ன
வுடலொடு முளத்தொடு மொழிவிலா னந்தக்
30. களிகொள வாயிரங் கண்க ளாலும்
பருகிப் பாடிப் பரவ முன்னின்
றருள்புரிந் தமருமோ ரமலனென் றெவ்வரும்
பரவுஞ் சுசிந்தையிற் பரமா தமியே
னுரைக்கொணுக் கொடுமைக ளுடையே னதனைக்
35. கரைக்குமா றறியேன் கார்கோ ளுலகி
லவரவர் நினைவுபோன் றன்புரு வாகித்
தனியருள் புரியுந் தயாளுவா நீயே
திருக்கடைக் கண்கொடென் மறுக்கந் தவிர்த்தென்
முடியினின் னடிமலர் முடித்துக்
40. கடிவிலவ் வடிநிழற் கதியருள் புரியே. (கஉ)

உட்கோள்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

புரியுங் கிடைப்பரன் பூந்தண் சுசிந்தைப் புகழனையா
டிரியுங் கயற்கண்க ணெஞ்சக் குறிமுகந் தேற்றுதல்போற்

றெரியுங் குணத்தின் விடமே கலந்துசஞ் சீவியெனக்
கரியுங் குறியுமா நாணன் பிணைமின்னிக் காட்டியதே. (கங)

(மறம்)

பதினுன்கு சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

காட்டு தற்குமுறை நாட்டு தற்குமரி
தோத்தி னுக்குமென மிஞ்சுகண்
காட்சி மிக்குமர ணுட்சி பெற்றுலகு
காக்க வுற்றிடுசு சிந்தைசூழ்
காட்டு வெற்பினரி கோட்டி பக்கரடி
காத்ரி புற்கிடிப ருந்தொடெண்
காற்புள் கொக்குநரை கார்ப்புள் சக்ரமயில்
காக்கை பற்பறைய றைந்துநீள்
சாட்ட மொட்டொடொளி போட்டு விற்கணைக
டாக்கி யுட்குரல லம்பிவன்
சாட்டி யக்கயிறு மாட்டி மொய்ப்பவிரை
சாத்தி யெற்றுமற வன்பர்யாங்
தாட்டி கக்குமர வேட்க ளிப்பலதி
யார்க்கு மொட்டிலெமர் பெண்கொளச்
சாற்றீ விட்டமதி கோட்டனைச் சொலிக
ளுக்க வித்தகவி ளங்கவே. (கச)

(இதுவுமறம்) பதினறு சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வித்தகத்தின் பலமலிமாம் பொழிற்சு சிந்தை
விமலனுதல் விழிமுளைத்த வீரன் றன்னால்
வெள்ளியபல் லுதிர்ந்துவிண்ணிற் றரியா தோடும்
வெட்கமிலா வெய்யுவன்றன் குலத்துள் ளானே

முத்தையொத்த கலைகுலைந்து பகன்ம றைந்து
முறைதவறி யிரவுலவு முயலின் கூட்டின்
முதலவனே வுலகியலாற் குறவர் தங்கண்
முறைபெறுநல் வழக்கறியா தெம்பெண் வேட்கைச்

சித்தமுற்று நினைவிடுத்தான் முடங்க றன்னைத்
திருமுகமென் றொருநாம மென்முன் பாகச்
செப்பியநின் முகத்தொடுவாய் கிழிந்தி டாமுன்
நீட்டியவன் னேன்முகநாங் கிழித்த தாய்நீ

பித்தலத்தி னிக்கணத்தம் முடங்க லாகு
மெழின்முகத்தைப் பலகூறுக் கிழித்துக் காற்றி
னெதிரெறிந்து வித்தகனை யெனைவிட் டானென்
றிசைத்திடுவாய் தூதவப்புன் சவியுள் ளாற்கே. (கரு)

தெய்வம் புகழ்தல்,

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

சவியுந்தனி நயமுங்கன தயையும்பெரு நிறையுந்
தழைபுங்குண முளனென்றுளி னறியும்படி தனியாய்

நவமிஞ்சிய வுழையன்றென நகைகொண்டுறு மிவளை
நயனங்களி னெதிர்கண்டிட நலமிங்கிலை முனையின்
றவமென்றுன வருடங்குள மொடுதந்திடு மிதழிச்
சடிலந்தனி னதிபம்புலி தளிரம்பணி யுடனே
யுவமந்தப வளரன்பினொடு சுசிந்தையி னுறையெம்
முமைபங்குறு பரமன்கழ லுளிலென்றுமுள் குவனே.()

நேரிசை வெண்பா.

உள்ளுவதும் விள்ளுவது முன்றனையா மற்றவெலா
மெள்ளுவதுந் தள்ளுவது மேற்றனவாக்—கொள்ளுநரைக்
காத்தருளுந் தென்சுசிந்தைக் கத்தாவே மூவழியுன்
றீர்த்தமெழுந் தோடுவதென் சீர். (கஎ)

(மதங்கு) பதினான்கு சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரி லங்கு தேவ தச்சன் செய்த பூசை கொண்டவன்
றீமையோட வாட வாறு திரிவிதத்தொ மூக்கொடார்த்
தாரி லங்கு வேணி யண்ண றன்த னூன் வணிகர்வாழ்
சாலி சூழ்சு சிந்தை வீதி சயில மாதொ டந்தர
தூரி யங்கள் பாரி யங்க டேக்கி னங்க ளோங்கவே
தூய வானின் மேவ வம்மஞ் சுவண மேரி ரண்டென
வார ணைந்தி ருத்த நின்ற வான்மி னென்ன வாடுமோர்
மாம தங்கி யிடைவி ளங்கின் மாய்வ ரென்பர் மயலரே.

துணிதல்.

தரவு கோச்சகக் கலிப்பா.

மயிலினங்கள் குயிலெனவே மதித்துவந்து களித்தாடக்
குயிலினங்கள் குறையிரப்பக் குழலிலங்கக் குரிசினின்ற
பயிலிணங்கு நிலையினடன் பரனருளாற் சுசிந்தையினை
கயலிணங்கு கொடியவன்போர்கடத்திடுங்கின்னரார்மனமே.

வியத்தல்.

கைக்கிளை, மருட்பா.

மணங்கமழ்பூங் கூந்தன் மலர்த்தாரும் வாடு
மிணங்கயில்வேற் கண்க ளிமைக்குங்—குணங்கொண்
டிப்பார்ப் பரன்சு சிந்தை யேர்போ
லொப்பாரின் மாவெழிலா யோங்கினளே கோலோ. (௨0)

மகிழ்தல் நேரிசை யாசிரியப்பா.

கோலென் கோடுங் கொடுமர மென்னே
வேலென வானென் வீரம் மென்னே
கோலே கோடிற் பாயா கோடா
மேவிக் குற்று வெட்டா வெல்லா
5. வாயி னிவையோ வரிய வாளா
வென்றுள் ளிகழ்ந்தி லேசாக் கொண்டு

தன்றுணை யாகச் செங்கோ ருங்கிக்
காடே மலையே கடலே நாடே
வீடே யாக விரைவி னேடித்

10. தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் புரந்து
மன்னுயி ரெவணினு மறைப்புகன் மாற்றமுந்
தன்னுட் டெரியுஞ் சத்தியாய் நாளு
நலங்கெழு பூசையி னம்ப னடிக்குஞ்
சிலம்பொலி கேட்குந் திருச்செவி யவனுப்

15. பெருமைப் பாணன் பெறப்பொன் னுதவென்
றொருபதி யுற்றுப் பரமன் னுயர்வாந்
திருமுகந் தீட்டிச் செலுத்தப் பெற்ற
வருண்மன் னுண்ட வறன்மலி நாட்டி
லென்னிரு கண்கொளு மீரா றுறுகட்

20. பன்னிரு தோளென் மன்னு மருங்கையு
மவிந்தார்க் கருளுமப் பதிகண் டார்கை
குவிக்குங் கன்னிக் குமரிக் குடியுந்
தன்னொரு பங்கின் மன்னு மால்வாழ்
பன்ன வரிய பறக்கையுங் குறவர்

25. தாகத்தின் வளர்த்த தனியுழைக் கிளமகள்
பாகத்த னுகிப் பரிக்கருள் செய்து

மேவிய குமரன் வேள்விக் குவடும்
வடிவகி ரிணைவிழி வடிவொடு சோதி
வளமொடு வளரும் வடிவையும் புத்தொடு
30. நளிர்பர னுறையு நாகையுந் தன்னைச்
சூழுற வாய்ந்த சுசிந்தைப் பதியில்
வாழும் வெண்டண் மதிமுடிக் கடவுள
ரருளா ரின்ப வானந் தத்தேன்
பருகினர் போலப் பானுவு மதியு
35. நாணும் படியா நாளிரு பொழுதுங்
காண மலருங் கமலங் குமுதங்
குவளை முகம்வாய் கூர்விழி யற்புதத்
திவண்மலர் நான்மண மென்னக் கலந்த
சுவைமிகு மின்பந் தோன்றிட லென்னே
40. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பனிமொழி
வாலெயி றூறிய நீரென வழங்கிய
வையரை யவனியி லறிஞர்க ளறைந்த
பொய்யா மொழிப்பு லவரெனும் புகழை
மெய்யே யாக வையமற் றிங்கின்
45. றிவள்பா லுணர்ந்தன னென்னி
லெவர்புகல் வாரக வின்பொரு டெரிந்தே. (உக)

குறளடி வஞ்சிப்பா.

தெரியும்பொரு டெரிவிப்பவர்
தெரிகின்றவர் திரிபற்றவர்
புரியஞ்சடை புனல்வைத்தவர்
புரிமொய்ம்பொடு புராளுற்றவர்
பரிவின்றிகழ் பரசுற்றவர்
பரவன்பினர் பவமட்டுவ—ரெனவாங்—
கெழிற்சு சிந்தையி னிறைவர் தங்
கழற்பங் கயங்கள் கருதுதல் கதியே. (௨௨)

நேரிசை வெண்பா.

கதியளிக்குந் தென்சுசிந்தைக் கத்தனே நீயிப்
பதியினுக்குத் தென்கீழ்ப் படியிற்—றுதிக்க
வகத்தீ சுரனென் றருள்விளக்க வோநல்
லகத்தீ சுரற்கருளு மாறு. (௨௩)

இருவயினொத்தல்.
கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆராயி னெம்பர னாருள் பெற்று ரருட்கவிகள்
சிரா ரெழிற்பொருள் சிந்தித்துச் சிந்தித்துத் தேறுதொறுங்
கூரார்பொருள்பல வாம்போ லிவளின்பங்கொள்ளக்கொள்ள
வேரார்சுசிந்தையின்முன்னன்மையேய்ந்திங்கெழுகின்றதே.

கிளவி வேட்டல்.

பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எழுதாக் கிளவி தொழுதேத்து மெம்மான்
　　சுசிந்தைப் பதியதனி
லெழின்மண் ணுறமெய் வீழ்ந்திறைஞ்சி
　　யெழுவார் நுகரு மின்பமென
வழுவாக் கரணம் பற்பலவு மருமங்
　　களில முதவிடமும்
வரிசை நிலைகள் வழுவாமன் மலிவா
　　மின்பக் கடலதனை
நழுவாக் கருணை யுடனளித்தாய் நம்பே
　　றெனையோ வெனநுகர்ந்த
நாமெய் யெனநின் கனிவாயி னறவார்
　　கிளவி பருகிடவே
வழுவாற் செவிக ளுற்றனவா லுன்வாய்த்
　　தாள முதிர்ந்தாலு
முடனே புரக்குஞ் செயலுள்ள துதவா
　　யென்ற னுயிர்த்துணையே.　　(உரு)

இணைக்குற ளாசிரியப்பா.

துணைநமக் கிவனலா திலையெனச் சொல்லியு
மிணையிலா வடியர்க ளிறைஞ்சுத லறிந்துங்

கவட்டிவர் வழுவுறுக் கவியெனப் பிடியா
தவப்படத் திறந்திடு மடமெலா மலையும்

5. ஞமலியிற் றிரியுமென் மனனே
புயலது மருவிய பொழில்களுந் தவாஅப்
பொழில்பல வளைஇய புலங்களு மிகாஅப்
புலங்களி னுலாவிடும் புரிவளை களுமிவை
சூலொடு துறைவழி தொடர்ந்துவந்

10. துயிர்த்திடு மணிகளி னொளியுஞ்
செறிந்திவ ணிறைதலிற் றிகழ்வான்
யாறுடைந் தருநிலை யமுதுறு தடநிதிக்
குடவளை யுடுவகைக் குருமுத லியசுர
ரெனப்பொலு முலகென விசைந்து

15. தனியெழில் குலாவிய சதிரார்
சுசிந்தையைத் துறந்தது மெவனே
யத்தலத் தவனெனு மனன்மழு வலத்துக்
கத்தனைக் கரந்தது மெவனே
பிறப்பெனும் பெருங்கடல் கடத்திடற் கிவனொரு

20. மரக்கல மெனக்குறிப் பிறந்தது மெவனே
யந்தக னிரவியா மளவுகா லதனு
ளுந்தமா னளத்தலை புலிகிலா தெவனே

சென்றநாள் வருஉமெனும் வருஉநா ளுளவெனு
மிங்கிலை யெனத்தெளிந் தமைய

25. நலம்பெறற் கிதுவென நணியருட்
டொடர்ந்திடா திருந்தது மெவனே
யெனப்பல விதத்தினு மனத்தினைத் திருத்தித்
தன்மய மெனவே
நின்றிவ ணிரங்கிடு நெறியுடை யவருக்

30. கருளது புரியுமோ ரமலா
விருளுளத் தொடுதிரிந் தெனைத்தையு மறியே
னுப்வகை யறிதரா தழலுவர் தமைவலிந்
தாதரித் திடுதலே யரிய
தாதலி னெனைவலிந் தடிமைகொண் டருளே.　(உ.௬)

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

கொள்ளத் தருவான்றன் குஞ்சிதபா தஞ்சுசிந்தை
வெள்ளத் தலைப்பரமன் மெய்புகன்றிங்—குள்ளத்தின்
கள்ளத் தருக்கறுத்தக் கால்.　(உஎ)

நலம்புனைந்துரைத்தல்.
(வண்டு) தரவு கோச்சகக் கலிப்பா.

காலமெலா மலர்மணங்கள் கண்டறியும் வண்டினங்காள் [ள்
பாலவிழிப்பரன்சுசிந்தைப்பைம்பொழிற்கட்பணிமொழியா

கோலமுறும் பவளவிதழ்க் குமுதமணம் போன்மருதஞ்
சிலமலே முலேசமப்பாற் றெரிந்ததுண்டேற் செப்புகவே. ()

பிரிவுணர்த்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

செப்போ விலங்கைத் தரத்தூவி தானிற்ற செம்பொனக, மொப்போ விலங்கைத் தனக்குடங் கண்முத் துதிர்ப்பதென்னென், றப்போ விலங்கைத் தவத்தார் மின்னே நினைத் தான்பிரிந்தாற், றுப்போ விலங்கைத் தருவேன மத்தன் சுசிந்தையினே. (உகூ)

வெண்செந்துறை.

சுசிந்தி ரத்தினிற் றொல்லுமை பங்கனைக்
கசிந்தி றைஞ்சல் கருத்துக்கு வந்ததே. (௩௦)

கலிவிருத்தம்.

வந்தனை யோடுவ ணங்கறி யேனைக்
கந்தனை யீன்றசு சிந்தையங் கண்ணு
நிந்தனை யாயெனை நேர்மய னீக்கிச்
சிந்தனை நின்னடி சேர்ந்திடச் செய்யே. (௩௧)

வஞ்சிவிருத்தம்.

செய்ய சோதிசு சிந்தையின்
மெய்ய வென்றனை வேண்டுவ

னய்ய வேமனெ னந்தநாட்
செய்யு மூறு சிதைப்பவே. (௩௨)

(சம்பிரதம்) பதினறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிதையாத புதுமைபல செய்வோ மிந்தச்
செகத்தி லுள்ளோ ரதிசயிப்பச் சுசிந்தை மேவுஞ்
சிவதாணு வெனும்பரம னருளி னலோர்
செப்புக்குள் ளடக்கிடுவோங் கயிலா யத்தைக்
கதையோவில் லொருகையினற் கனக லோகங்
காணவெடுத் தெடுத்துமுன்னே காட்டு விப்போங்
கடுகிலொரு வாயில்பல வரவங் காட்டிக்
காதுகளுக் குள்ளிடுவோங் கண்முன் பாகப்பல்
விதமான வானையிந்த மண்ணிற் காட்டி
விளங்கவொரு வீட்டினுக்குட் புகவுஞ் செய்வோம்
விருப்பொடுமா காயமதை யருந்தென் றூலும்
வெருளாம லொருகொடியி னருந்தி நிற்போம்
பதராமற் பலகலைக ளுலகிற் காண்போம்
புரிவினர்க்குப் பகர்ந்திடுவோ மெந்தநாளும்
பதியிலுண்ணேஞ் செயலுஞ்செய் திடுவோம் விந்தை
பாரினம்போ லெவர்புரிவார் பகருங் காலே. (௩௩)

பருவரலறிதல்.

வண்ணம்.

பகருப சுங்கிளி பூவைக ருங்குயில்
பகமயி லன்றிலு ளானரை துன்றிடு
பதுமவ னஞ்சிவ லாதிய லம்புறு
பதமுறு கந்தர மோடுவி னின்றெழு
பனிமல ரின்கனி தேனுறை மிஞ்சிப
பசியவி ளம்பொழி லேறுசு சிந்தைம கிழ்ந்தாரும்

நகமக ளும்புன லாமக ளுங்கலை
நணியவி டங்குறை வாமதி யின்றலை
நனியகி ழும்பர னுரைம றந்தவர்
நடலைய ருந்துவ ராகவி ளைந்தொளி
நகுமொள்ப ளிங்கினு ளேதெரி கின்றநி
னலிவுவி ளங்குவ தாகவி லங்கிழ கங்காணச்

சுகமொழி செந்துகிர் வாய்தர ளம்பலொர்
துடியிடை வென்றவெ னுவிடெ னுங்கொடி
துயருற லென்சொலி னேபிரி வென்றொரு
தொடர்மொழி கண்டவ ளாகிய தன்பொரு
டுணைபெறு மென்றுனி யோபிரி வுண்டெனி
றுகளற் மன்பெவ னும்மென நெஞ்சமு ழன்றேயோ

சகமிக முப்பழி தானுறு மென்றுகொ
றமருமி கழ்ந்திட வாமிது வென்றுகொ
றனைநிகர் துன்புள மூடுவி ளைந்திடு
சலனமி தென்றறி யேனிவ டன்றுயர்
தவிரநி னைந்திவ ணோதநி கழ்ந்தவை
தபவின றைந்திடி னேதுய ரின்றுத விர்ந்தாளே. (நச)

குறளடி வஞ்சிப்பா.

தவவானவர் தங்கோனது
பவமாய்வுசெய் பண்பேயென
வவனுசையி னுலங்கொரு
தவறுனவ டன்றீமையு
மொழிவேயுற வோமம்பெறு
குழியாடெனல் கூறுஞ்செய
லதிபாவமிஃ தென்றேமறை
விதிவீண்படு மென்றேதெரி
வுறவாங்கு
செய்வதென் சீர்மலி சுசிந்தைத்
தெய்வநா யகனெனுஞ் சிவகுரு பரனே. (நரு)

நேரிசை வெண்பா.

குருவே சுசிந்தைக் குளக்கண்ணு முத்தித்
தருவே கதிநிழலாஞ் சம்போ—திருவா

ருருவே யுருவி னுயிரே யொளியே
கருவே ரறுத்தென்னைக் கா. (௩சு)

அருட்டிறமுரைத்தல்.
எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

காத்திடு மிகுளை தமரறிந் தென்னுங் கடமிரண் டோருயி ரெனநா, நீத்திடல் பிரிவோ வினைதலென் னீயென் னேரிழை யேமட மயிலே, வேத்திட வெவர்க்கு மிகபர மளிக்கு மெழின்மிகு சுசிந்தையி னிறையாய், மாத்திரை யளவு நம்மன மகலான் மலரடித் துணைநமக் குளதே.(௩எ)

இடமணித்தென்றல்.
நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

நம்பி னோர்க்கிங் கின்பே நல்கு
நம்பி டார்க்குத் துன்பே நாட்டுந்
தென்சு சிந்தைத் தேவ தேவ
னன்பி னூறு மார்ந்தே நீங்கிப்
5. பொறப்பார் வேல வற்கே சொந்த
வெற்பி னேர்ந்து விண்ணூ டோங்கு
நாங்கு வேங்கை நாகந் தேக்கு
கோங்கு சந்த மாதிக் கோடரப்
பூவுந் தாதுந் தேனும் பொங்கி
10. மேவிச் சிந்தி வாச மிஞ்சு

மஞ்சாச் சேர ளுைம் பூவி
னஞ்சங் கொஞ்சுங் கஞ்ச வாவிப்
பினங் கூந்தற் காப்பேர்க் கஞ்ச
மான னத்திற் காவாய்க் காம்ப
15. லாய்ந்த கண்கட் கார்ந்த நீல

மேந்து கொங்கைக் கேர்நீர்க் கோப்பு
ளேங்கி யேகச் சேர்ந்தே யாடிச்
சார்ந்த நீரா லார்ந்த வாசம்
வீதி யெங்கு மேவ மாடத்
20. தோதி நீவு மாதர் பூணுட்

காணு நின்றன் காமர்க் கண்டு
பேணுஞ் செல்லும் பேரூர் காண்கி
னீதே பாரெஞ் சூதார் கொங்கை
மாதே னெஞ்சின் வார்மா லென்னே.   (௩அ)

இன்னிசை வெண்பா.

என்றைக்குந் தன்ருளே யேத்துநரைக் காத்தலே
கொன்றைத்தா ரீசன் குறிப்பு நிசமென்றிங்
கேராஞ் சுசிந்தை யிடத்தவனே யேத்திதனுல்
வாரான்மைக் காலன் மதித்து.   (௩௯)

வண்ணக் கலித்துறை.

மதிநதி சூடுஞ் சடையுடை யீசன் மனம்பற்றத்
துதிபென வேதங் கனிவொடு பாடுஞ் சுசிந்தைக்கண்
கதிதர வேளுன் றிலேயென யாருங் கசிந்துற்றுற்
சதிவிளை காமன் சமனிட ரோடுந் தடங்கெட்டே. (௩௦)

மடக்கு கட்டளைக்கலிப்பா.

தடங்க லானதி லாதுபெய் வெய்யில
தடங்க லானதெ ணச்செறி தண்பொழின்
மடங்க லான்புலி வாழ்மலே நாட்டன
மடங்க லான்மலி வாகுஞ்சு சிந்தையிற்
சடங்க லந்த பொருளென் றடிதொழச்
சடங்க லந்த பொருளுந் தருவனே
திடங்க லந்த கனைச்செற்ற பாதமா
திடங்க லந்த கறைதிகழ் கண்டனே. (௩௧)

(சித்து) பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கண்டிடுதல் சென்றலதி னவகண்ட மென்பர்பல கண்டங்கண் முன்காட்டுவேன், கஞ்சாவொ டேதம் பெறும் பொருள துண்டுலகர் காணக்குடிப் பேமலா, லண்டமவை பலகூ யணித்தே வருத்துவே மார்பகலே யுந்நோக்கிமைத், தல்லாக்கு வேமன்றி நம்பனையி னங்களை யன்போடு முட் கொள்ளுவே,

மெண்டிசை மதிக்கவே யணிமாதி சித்திகளு மிச்சித்தி கட்கொக்குமோ, வெழில்வெள்ளி யுடனெண்ணி வைத்த பொருளெவையுநா ளேழெனிற் பொன்காணுவேம், வண்டு ழுமலர்க்குழலீர் நஞ்சித்தி தேர்ந்தனம் வழங்குவீ ரேலோ ர்பொடி, மந்திரம ருந்தென் றளிப்பனோர் சுசிந்தையரன் மாகிருபையா லிங்ஙனே. (௪௨)

(இரங்கல்) வெள்ளைவிருத்தம்.

இங்கே யியமன் னிடரந் தத்துறி னென்செய் கோம் யா, மங்கே நிரய மணுகிக் கண்டிடி னென்செய் கோம் யாம், பங்கே யெனவுறு நெஞ்சே பயமிலை யென்செய் கோம்பாங், தெங்கேய் சுசிந்தைச் சிவனைப் பரவிலை யென் செய் கோம்யாம். (௪௩)

ஆடிடத்துய்த்தல்.

தரவு கோச்சகக்கலிப்பா.

செய்களெலா மதன்றாணி யெனப்பிறங்கித் திகழ்கஞ்சங்
கைகளென வழைத்தசையுங் கவின்சுசிந்தைக் காவின்கண்
குய்கமழுங் குழற்கொடிநீ கொஞ்சம்விளை யாடின்னே
மொய்கடுக்கைத் தாரான்றன் முன்னிறைஞ்சி மீளுவனே. ()

கட்டளைக் கலித்துறை.

மீளாப் பிறப்பினை யோட்டுவை யென்றுனை வெள்ளுளன்பன்
னுளாப் புரிந்திங்கு நம்பினன் மாற்றுவை நன்னுநிலக்

கோளாற்ற லற்ற சனகாதி யர்க்கருள் கூர்ந்துமத
வேளாற்ற நீர்த்த விழிச்சுசிந் தைக்கண் விடையவனே.

இன்னிசை வெண்பா.

விடைப்பரனை வேண்டி வினைக்கு விடைதா
னளிப்ப ரருளாள ராவா ரளிக்கும்
பிசைக்கும் பொழிற்சுசிந்தை யெம்மா னிசைய
வடிக்குமுடி யைச்சூடா ரார். (௬௬)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சூடக மாமணிக் கைம்மா னிடையல்லிற் றாதுகொள்ளா
தேடக மாமணித் தாற்றேட்டை யேற்றென வேவிலவென்
னூடக மாமணி கண்டா சுசிந்தையி னேதுமென்சொன்
னூடக மாமணிந் தாலேதச் சும்மையி னன்றுகொள்ளே. ()

குறளடி வஞ்சிப்பா.

நன்றேசெயு நம்பரமனைத்
தென்கானிறை தென்சுசிந்தையி
னன்பாலிணை யடிமலரையெங்—நாளும்
வாழ்த்தி வணங்கிடின் வரர்களும்
வாழ்த்த வெழிற்கதி வழங்கிடு வானே. (௬அ)

அருமையறிதல்.

(கார்) நேரிசை யாசிரியப்பா.

வாலொடு வானக் கானிட நின்று
காலொடு நடந்து கடனீர் கொண்டு
ஊருமுப் பிளிறி யுலாவி விரிந்து
கருவித்து ப்பரந்து கறுப்புக் காட்டிப்
5. பாவக் கறுப்புப் பாறத் திரிந்து

மேவக் களிறும் விரிசடை வெண்டிரு
நீறணி மேனி யாறருவி யலர்தலை
மாறிலா நடந்தரு மால்கறைக் களமுடைக்
கரியுரிக் கஞ்சுகக் கடவுளும் போலத்
10. தோன்றி யருணிறை சுசிந்தைச் சோலையிற்

பலநாள் வருத்தும் பாவம் பொறுக்கினு
மொருநா ளின்ப முறும்பெரும் புண்ணியம்
பொறுத்த லரிதென விரிச்சிகன் வெம்மையு
நின்னது தண்மையு நீணில மாந்த
15. ருன்னக் குளிர்செய் துலகுயிர் தழைய

வருண்மழை பொழியு மரும்பெரும் புயலே
சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டெனப் பொய்யாப்

புலவ ரன்பிற் புகழப் பெற்றனை
20. யாதலிற் றயைசற் றறைவல் கேண்மோ

வலமர லென்மனத் துளதொன் றதுதான்
பொன்னகர் புகுந்து புரந்தரற் புணர்ந்து
நின்னைப் பெற்ற நெறியுடை விற்கொடி
மன்ன ளுட்டினின் னுள்வரு மின்னு
25. மென்னுயிர் போலோ ரேந்திழைச் சேர்ந்ததும்

பிரிந்தது மாகத் தெரிந்திடு பெற்றி
யாய்ந்திட வரிய தாதலால்
வாய்ந்தது கனவெனு மாய மோயே. (௪௯)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மாய மென்று கொண்டி டேன்பொய் வாழ்வை மெய்ய தென்பனிக், காய மென்று முள்ள தென்று காக்க னைவன் மட்கல, மாயு டைந்து போகு மென்ற வாறறிந்தி டேனைநீ, நாய னென்றிங் காள வேண்டு நற்சு சிந்தை நித்தனே. (௫௦)

கட்டளைக் கலிப்பா.

நித்த னென்றுனை நித்தமு மெண்ணிலா
நீச ருக்குளு நீசனென் றேயெனைப்
பத்தர் கண்டு பழிக்கவல் லாமனின்
பத்த னென்று பகர்ந்திட நின்றிலே

னித்திறங்க ளிசைந்தவ னேனுநீ
யித்த லந்தனை யேத்தரு டந்ததாற்
சித்த ரன்பிற் றிரியுஞ் சுசிந்தைமா
தேவ வென்பழி தீர்த்தடி சேர்ப்பையே. (௫௧)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அடியா ரகங்க ளகலா னெனினுமிங் கென்னகத்தே
குடியா ரகங்க ளகன்றோட வேநின்று கூத்துவந்தான்
கடியா ரகங்க ளகடுற வுண்டளி கானமுறு
முடியா ரகங்கழ கம்மாஞ் சுசிந்தையின் முக்கணனே.

கலிவிருத்தம்.

முக்க ணத்தனை முன்னி யிறைஞ்சிடா
ரெக்க ணத்தவ ராயினு மேத்திடா
திக்க ணத்திற் சுசிந்தையி னேத்துமின்
றக்க னைத்தொலை வித்தது தாங்கியே. (௫௩)

(காலம்) பதினறு சீர்க் கழிநெடிலடிலாசிரியவிருத்தம்.

தாங்கு நர்க்குத் தீங்கு செய்யுங் காலம் வெம்பித்
தஞ்சமென்று ரஞ்சவுரை கால மெய்ம்மைத்
தவமுளரை நிந்திக்குங் காலந் தீய
சழக்கர்களை வந்திக்குங் கால மெங்கும்

வீங்குபுகழ்க் கொடையினரைப் பழிக்குங் கால
மிக்ககொடு லோபிகளைத் துதிக்குங் காலம்
விரும்பியிழி நீசர்களை விழையுங் காலம்
விமலனடி யார்குழுவை வெறுக்குங் கால

மீங்குசிவ குருநிந்தை யிசைக்குங் கால
மென்றறைவா ரெக்கொடிதுங் கால மென்றிங்
கியற்றுவரி னதிகபழிப் பினரா மென்றே
யெண்ணிடுநற் பெரியோர்கள் வாழுங் காலந்

தீங்குவினைச் சரக்குடலச் சோங்கிற் றூங்கிச்
சிவச்செயல்சீ வச்செயலீ தென்னத் தேருஞ்
சிறியரல்லார் சுசிந்தையர னருட்கா லத்தைத்
தீமையெனச் செப்பாரிக் காலந் தானே. (௫௪)

ஒருபோருண்மேன் மூன்றடுக்கு ஆசிரியத்தாழிசை.

காலனை வென்ற கழலான் சுசிந்தைமறு
கேல மழுவோ டெழுவே யவனுடைய
மாலைமணங் கான்று மருவுமே நெஞ்சே

சோமன் புனைந்தான் சுசிந்தைத் தெருவி
ஞமன் புறமே நணுக வவனுடைய
பூமன் [illegible]ங்கள் போற்று[illegible] நெஞ்சே

சூர்ப்பணியும் பெம்மான் சுசிந்தை நியமம்
வரதகர மோடு வந்வே யவனுடைய
வரவு நவில் பல்லி வழங்குமே நெஞ்சே. (௫௫)

பாங்கியையறிதல்.
கட்டளைக் கலித்துறை.

நெஞ்சத் தணைந்தென் வினையோட்டு மீச னிறைசுசிந்தைக்
கஞ்சத் தனிக்கழ லாரென்பொன் னுள்கடைக் கட்குறிப்பு
நஞ்சத் தடங்கண் ணுயிர்ப்பாங்கி போலு நகைக்குறிப்பு
மிஞ்சத்தம் மெய்யுயி ராயான் பொருளா விளக்கியவே. ()

வஞ்சிவிருத்தம்.

விளவற விந்து மிலைந்தவனை
வளவ னிறைஞ்சி வரம்பெறுமோர்
துளவ னிறைந்த சுசிந்தையினீ
டுளமொ டிறைஞ்சுவ ரும்பர்களே. (௫௭)

அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா.

உம்பர்கோன் பூசைக் குவந்துநின் றோயே
தும்புரு நாரதர் தொண்டுகொண் டோயே
நம்புநால் வர்க்குநன் மறைமுடி நவின்றோய்
தும்பிசூழ் சோலைச் சுசிந்தைப் பதியோய்
5 செம்பொன்மா லயனொடு சேரநின் றோயே

யம்பொற் சடையிலம் புலியணிந் தோயே
யிம்பர்நின் றெவ்வுல கும்பரந் தோயே
யம்பிகை பாகத் தருட்பெருங் கடலே
வெம்பி யலைந்து மெலிந்தே ணுனே
10. சம்புவே யெனக்குன் றண்டளை புரியே. (ருஅ)

(நெஞ்சுவிடுதூது)சீர்வகைக் கலிவெண்பா.

1. தவையோ டருட்பொறையுஞ் சற்குணமுஞ் யார்க்கு
மியைபானீ யல்லால்வே றேதோ—நயமோடங்
2. கங்கமதைப் பெண்ணரசி யாக்கியுமெண் ணுயிரவர்
வெங்கழுவி லேற விளைத்ததுவும்—பொங்குவிட
3. முண்ணத் துணிந்ததுவு முட்டினத்து ணீற்றறையை
வண்ணத் தடமா மதித்ததுவும்—விண்ணைப்போ
4. யெட்டு மிமயத் தெழிற்சுனையி னையாற்று [ய்ப்
மட்டுமிழும்பூம்பொய்கை மன்னியெழக்—கிட்டிப்போ
5. யீழத் துணிந்ததுவும் வெள்ளத்துள் வன்மீனு
ளூழொத் திறந்த வொருமகனை—மாழைப்பூ
6. ணேடும் வருமாறிங் குன்னியது மன்னங்கள்
கூடும் பெருந்துறையிற் கொங்களிக—ணீடுங்
7. குருந்தடியின் ஞானக் குருவாய்ப் பலரோ
டிரும்பரம ஞண்டருளற் கன்பு—புரிந்ததுவுந்

8. தன்மகனைத் தேர்க்காலிற் றந்ததவு மன்பர்க்கா
நன்மகனைக் கொன்றுணவு நல்கியதுந்—தன்மயமா

9. யுண்ணாற்கூ ஞாட்டி யொருகண்பேர்த் திட்டுமற்றைக்
கண்ணப்ப நேர்ந்ததுவுங் காசறுநீ—யெண்ணிற்பல்

10. லின்புவிளைத் தற்கு மெரிநரகி லாழ்த்தற்கும்
வன்புவியின் மேலான வல்லவனீ—வன்பிறேடு

11. நம்மைப் புவித்துயரி ஞட்டிஞ னென்றெண்ணி
வெம்மைப் புறநெறியின் மேவாமன்—மும்மைக்கு

12. மாதாரக் கத்தனிவ ஞண்டிடுநற் செய்கையலாற்
றீதாகா திப்புவியிற் செய்வினைக்காய்க்—கோதில்

13. வழக்குப் படியென்று மாதக்கோர் நம்மைப்
பழித்துட் பதறப் பகறக்—கழிப்பித்

14. திழித்தாலு மெப்புவியு மேத்தும் புலவ
ரழச்சொல்வி யல்ல திடித்து—வழக்கறிய

15. வல்லார்கட் பாய்ந்து கொளலென்னும் வாய்மைநிறை
சொல்லொக்கு மென்று துணைகொண்டும்—பொல்லா

16. வழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னூர்
வழுக்கியுங் கேடீன் பதுவென்—றெழிக்காத

17. மெய்ம்மொழியை யேற்றெள வியம்பிறர்பா லெண்
லிம்மையொடு முன்னை யிகலான—வெம்மைப் [ஞமை

18. பழிதீரு மேனையர்க ணம்மைப் பழித்தா
விழிவேது மில்லை யினமு—மொழிகேள்

19. புவிக்கண்டற் போதம் பொருந்தப் புகன்ற
செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு—மவித்தொழுக

20. லான்ற பெரியா ரகத்தென் னும் வாய்மையினை
யூன்றுகோ லாக்கொடொன்று மோதாத—தான்று

21. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்றென்—றறைகின்ற

22. வாயுறை வாழ்த்தை மறவாமற் சென்றுளமே
தாயினு மேலாந் தயாபரனு—நேயமுட

23. னெவ்வுயிருங் காப்பானி யார்க்கு மிகவில்லா
னவ்வுயிருள் ளார்நமைபு மாதரிப்பா—னெவ்வுலகு

24. மில்லமாக் கொள்வா னெனினு மெழிற் சுசிந்தை
நல்லவக மென்றன்பி னண்ணினன்—சொல்லின்

25. விருப்பு வெறுப்புமிவண் வேண்டா னெனினுந்
தருக்கினொடுமொங்காங்குச்சாலும்-வருக்கவொவ்வொர்

26. காரணங்க ளாகக் கரியுரித்துப் போர்த்தான் மா
னேரணங்க ளேத்த விடங்கொண்டான்-வாரணைந்த

27. கங்கை மதியரவங் கானத் தலைக்கொண்டா
னங்கை வலத்தி னனல்கொண்டா—னிங்குருகி

28. யத்திரியு மிந்திரனு மாதித்த னுஞ்சமனுஞ்
சத்தியன கத்தியனுந் தாழ்ந்திறைஞ்ச—முத்தி
29. யளித்தவரைக் காத்திங் கமர்ந்தா னிவன்றாள்
களிப்பினொடு தாழ்ந்து கனிந்து—வளத்தினொடு
30. போற்றிப் பொலன்கடுக்கைப் பூந்தார்நாங் கொண்டுபெவ
மாற்றற்கு நீவாங்கி வா (௫௬)

வெண்டளைக் கோச்சகக் கலிப்பா.

வாசவனு டோறுநின்று வந்திக்குந் தென்சுசிந்தை
பாசமுட னுருமுமை பங்கனைநெஞ் சேதொழுதாற்
காசமுட னேய்தீருங் காரிமுதற் கோள்களஞ்சு
மாசகல வாழ்த்தாரை வாழ்த்தவினென் மாநிலத்தே

கலிநிலைத்துறை.

நிலத்த ரிக்கனை யருவென நெரித்தனேர் நகைக்கிற்
சலத்த ரிக்கணை மேருவிற் றுங்கலே னெயிற்கு
நலத்தி ரிக்கன்பு நல்குமாச் சிரமமார் சுசிந்தைத்
தலத்த ரிக்கன காசனத் தமர்ந்ததற் பரனே. (௫௭)

மடக்கு அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

தறபர சங்கரி கந்தேடுஞ்
சற்குண சங்கரி தன்பாகா

வெற்பென வெண்கரி யானுளும்
வேண்டிட வெண்கரி யானருங்
கற்பக மஞ்சுசு டர்ச்சோலை
கண்டுயின் மஞ்சுசு சிந்தையினே
யற்பினி லென்பணி கொண்டனையவ்
வருளினி லென்பணி கொண்டருளே. (சுஉ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

கொண்டலைத் தாங்குர வைக்கூவி னன்மெய் குழைந் திழிபேய், கொண்டலைத் தாங்கு திரிந்தேனி னன்பர்கங் கூர்வரிவா, கொண்டலைத் தாங்கு வரியாங்கென் பார்த்தொ ழற் குள்ளருளே, கொண்டலைத் தாங்கு பொழிலார் சுசிந் தைக் குளக்கனனே. (சுங)

சிந்தடிவஞ்சிப்பா.

கண்ணலத்தின் புல்னறியக் கவிழுறலும்
மண்ணலத்தின் புனலுருசி வகைதரலும்
விண்ணலத்தின் புவிமுழுதும் விளைவுறலு
முண்ணலத்தின் புறலுடலோ டுயிரெனலு
மெனவாங்
குரைப்பதென் னுலகுளீர் சுசிந்தைத்
தரைக்கனார் தனிப்பா னருளெனிற் றகுமே. (சுச)

இன்னிசைவெண்பா.

தக்காரா கார்விட் டரைமாற்ற வல்லாருங்
கொக்காதிச் சாலநிறை கொண்மூவைப்—புக்கார்பைஞ்
சோலைபுடை சூழுஞ் சுசீந்திரத்திற்—பாலவிழி
யீசனடி யேத்தா ரெனின். (சுரு)

(களி) எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஏற்றுதவ னயமேய்வுற வெழுகாச்சுசிந் தையினே
யிடமான்முக மதுகோண்டரு மெழிலொண்கணி யரனைப்
போற்றுதவர் தமையன்பொடு போற் றேமுள முருகும்
புகழன்பின ரடியின்பொடு புகழுங்களி யோம்யாஞ்
சாற்றுதவர் சான்றோர்களைச் சார்ந்துண்ணகை யுழையார்
சாராயமு முண்ணண்பொடு வந்தே தளர்மயரு
றேற்றுதவ ரருள்வேண்டியுள் ளளவாக்களி கொண்டே
யவனிக்கொருசுமையென் றிட லறியத்திரி குவமே. (சுசு)

பாங்கன் வியத்தல்.
எழுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

திரிதலைக் கனலா யயிற்படைப் பரம சிவனருட் சுசிந்
தையிற் றெரித்த, கருவிழிக் குவளை நகைமணி நுதல்விற்
கலைமுக மதிபிவட் கண்டா, ருருவிலிக் குடையா ரெவர்சொ

னந் தலைவ னுருவுகொண் முழுமணி யிவளைத், தெரிதரக் கலந்தும் பிரிந்துயி ரோடுதேர்ந் திசைத்திடன் மிகுதிறச் செயலே. (சுள)

தலைவன்றளர்தல்.

ஆசிரியத்துறை.

செய்குவதென் பாங்கன் சென்றனனே தெரிந்தனனே
தெளிந்துண் ணுண்கொண், டுய்குவதென் னென்றுபுறத்
தொழிந்தனனே வுமைகூறன் சுசிந்தி ரத்தி, னெய்குவ
தென் னுயிராமே ரிழையு மொன்ருய், வைகுவதென் றென்
றென்றன் மதிப்பறிந் திங்கின்னம் வந்திலானே. (சுஅ)

தலைவிவருந்தல்.

நேரிசை வெண்பா.

வந்திக்கும் வானோர் மகேசன் சுசிந்தையுளார்
நிந்திக்க வன்பனெனை நீத்தகலக்—கந்தர்ப்பன்
காலந் தெரிந்துவளை கச்சுடைசோ ரச்செய்தான்
சீலந் தெரிந்தவன் போற் றேர்ந்து. (சுகூ)

தாதிதலைவனை வேண்டல்.

இன்னிசை வெண்பா.

தேரியங்கும் வீதி செவிடுபடச் சேணியர்க
ளேரியங்க ளார்க்கு மிறைசுசிந்தை மாறடுத்துத்

தாரிலங்கு வேலோய்நிற் ருழார்போல் வேள்போராற்
சீரிலங்கு செல்விதியங் கும். (எ0)

தலைவி யிரங்கல்.

ஒருபோருண்மேன் மூன்றடுக்கு வேள்ளோத்தாழிசை.

தியங்கச் சுசிந்தையினிற் செவ்வான் றீத் தாக்கப்
புயங்கத்திங் தைப்போலென் பொற்பழிய விட்டு
வயங்கத் துறந்ததென்னென் மன்

ஆயார்போ லஞ்சுசிந்தை யம்புலிப்புற் சீற
வீயார்செல் வம்போ லெழிலழிய விட்டிங்கு
வாயாடி நீத்ததென்னென் மன்

நல்லார் சுசிந்தையினி னள்ளற் கரிமோதக்
கல்லார்சொற் போலென் கவினழிய விட்டின்று
வல்லாரிற் சென்றதென்னென் மன். (எக)

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மண்புன லனல்கால் வெளியவை யவையின் மருவிட
மெய் கண்வாய் மூக்கு, மடைநிகர் செவிதந் தம்புலங் கெட
வன் மறலியென் னிறுதிவந் தொறுத்தாற்-, கண்புன லுகு
த்து நுரைகடை வாயிற் கான்றிடக் கபமுர மடைப்பக்,
கடமழி பொழுதுங் கலங்கிடா துணையே கருதிட வரமேற்

கின் றருள்வாய்-,வெண்பனி மதியை யிடித்ததின் றுளிபோ விரைந்தெழுந் துயிர்த்திடுஞ் சிலையோ, விண்டிகழ் மீனென் றிடக்கயல் பாயும் விந்தைகண் மிஞ்சுகோ ட்டாற்றுத்-, தண்புனற் றுறையார் தருமுயர் சுசிந்தை தனிலுயர் யாக்கிய வருக்கி, தனைத்தனெ டமுத லிங்கத்துட் கொண்ட தயைபுடைத் தாணுவாஞ் சிவனே. (எஉ)

பாணனைவெகுளல்.

(பாண்) கட்டளைக் கலித்துறை.

சிவைசேர்ந்தபங்கனைச்சிகாழியன்புகழ்ச்சீரிசையாழ்ச் [திபி
சுவைசேர்த் தவனெக்கும் பாணு வனையொரு தொல்ப [தை
னவைசேர்ந்தோற்றபெண்பாணினிபாமென்பனஞ்சுசிந்
நவைசேர்ந் திடலெனை நீத்தான்றன் சீர்த்தி நவின்றிடனே.

(குறம்) பதினறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நவினவிலென் றுன்குறியென் னுவின் னின்று
நடிக்கிறது துடிக்கிறது நவிலக் கேண்மோ
நகங்களெலா மெமதெனினுங் குமரன் வேள்வி
நகக்குறத்தி யானம்மே குறிகள் சொல்வேம்
புவியதனி லெவர்களுக்குஞ் சொல்லிப் பெற்ற
புகழ்பெரிதில் விதிசாபப் புலவ ராகப்
புகுந்தவிரு பதினன்கி னிரட்டி யோரும்

பொருந்திடவம்மூன்றுடையகலேக்குஞ்சொன்னேங்
கவினுமென்றன் குறியனுவும் பிசகா துன்றன்
கைக்குறியு மெய்க்குறியு முகத்திற் கண்ணிற்
காண்குறியு மென்கையினெற் குறியுஞ் சோடு
காட்டினவே நீநகைத்துப் பசப்பி னென்னே
யுவமையிலா வருட்சுசிந்தை யுமையோர் கூறற்
குரிமைபெறு மன்பரென வொருவேற் காளே
யுறவுபிடித் தகன்றனனென் றயர்ந்தா யின்னே
யுற்றிடுவான் கஞ்சிகந்தை யுதவு வாயே.　　(எச)

வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா.

உதவிடுமோ மெய்ஞ்ஞான மோட்டிடுமோ காலன்
சதியிடரை யூழ்விலேயைச் சாய்த்திடுமோ மேலாங்
கதிவழியைக் காட்டிடுமோ கார்நிரய நோய்க்கங்
கதகமென வாமோ வழிதனங்க ளென்றும்
மதிவழியி னிற்பாய் மனமே மகவான்
அறுமுறையி னேத்துஞ் சுசிந்தைப்—பதியி
னென்னாளு மெவ்வுயிரு மெங்கு மியைந்து
தன்னேரி லாது தங்கு முக்கண்
முன்னேனு மெய்ப்பொருளே முன்னி
பின்னு முன்னு திவன்றுணே யெனவே.　　(எரு)

நேரிசைவெண்பா.

எனக்கன் புறுவானே யென்றயர்வொன் றல்லாற்
றனக்கன்பு சாருநெறி சாரா—வெனக்கருதிக்
காவா விடிற்சுசிந்தைக் கண்ணுதலோ யெற்குறுதி
யாவார்ந் தருடரவே ரூர். (எசு)

தலைவன் பாங்கியைப் பாராட்டல்.
கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆரா றணிபர னூர்தென் சுசிந்தை யருளனைய [னம்
சீரார் மலைப்பொன்னிற் சேர்க்கநின் றேன்சொற் றிறம்பில
வாரா ரிளமுலை மானையு மென்னையும் வஞ்சியம்பாச்
சேரா சிரியச் சிரக்கூனிற் சேர்க்குமென் சேயிழையே. ()

வெண்கலிப்பா.

இழையணியு முமைபாக னெழிற்சடையின் மதிசூடிக்
கழைமிசைவெள் வளையேறுங் கழனிவளை சுசிந்தையினிற்
குழையணிமால் விடையில்வரக் கொடியிடையார் கலைசோர
விழைவினொடு தொடருவர் விரைந்து. (எஅ)

தலைவி—கடலொடுகழறல்.
ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்குக் கலித்தாழிசை.

விரைந்து விடம்போல் வெண்ணிந்து பொங்கவே
யிரைந்து வருத்தினை யென்னைக் கருங்கடா

விரைந்து வருத்துநீ யோர்முனிவாய்ப் பட்டது
தெரிந்து மறந்திடுஞ் சீரிலார் போலுங் கருங்கடால்

அன்பன் றுமந்த தறிந்துங் கரைந்தெனைநீ
துன்பஞ் செயுமா தோயக் கருங்கடா
றுன்பஞ்செய் யுன்மேற் சுடர்வேல்வேள் விட்டது
வன்பன் றெனலே வாய்மை போலுங் கருங்கடால்

தன்னைச் சுசிந்தைச் சயம்புமழுச் சுட்டு
மென்னைக் கடுகி யிரைவாய் கருங்கடா
லென்னைக் கடுகுமுனை யிளையுண்டிப் பாருதவ
லுன்னைக் கசடதென லொக்கும்போலுங் கருங்கடால்.

தாதி தலைவிக்கு தலைவனியல் புரைத்தல்.
கலித்துறை.

கரும்புஞ் சேலுங் கடுக்குஞ் சொற்கட் கவின்மின்னே
சுரும்புந் தேனுஞ் சூழ்காப் பரமன் சுசிந்தைக்கண்
விரும்புந் தூக்கிற் பொருட்க லாற்சொல் வினைமாற்று
னிரும்பும் பொன்னு மில்லங் காண்பா னிறையோனே. ()

தலைவி தாதியுரை வெறுத்தல்.
கலிவிருத்தம்.

இரையும் வேலையு மிந்துவும் வாட்டிடத்
தரையி லீசர் சுசிந்தையன் ஞன்றனி

வரையின் மாமழை வரைபெற வாயினுந்
திரையின் மாட்டடேனை நீத்ததென் செம்மையே. ()

(மடக்கு) பதினறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

செம்மலங்கு வளையல வன்செயிற்
செம்மலங்கு வளையொடு போர்த்தலுஞ்
சேலையன்ன மெனக்களை கொய்கடைச்
சேலையன்னமென் னேக்கிய ரார்த்தலு

மெம்மதத்தறுங் கட்டுமி னென்றிடு
மெம்மதத்தருங் கட்டுரை யோலமு
மேரடித்தல நாகநெ ளிப்பவு
மேரடித்தல காம்பதர் தூற்றலுங்

கம்மிசைந்திடு மிவ்வொலி யோடும
கம்மிசைந்திடு மோலு நிறைந்திடுங்
காரிணங்குபொ ழிற்றென் சுசிந்தையிற்
காரிணங்கு களத்தனிக் கண்ணனர்

தம்மை யன்மைவே ருந்தெய்வத் தால்விரோ
தம்மை யன்மை தவிர்செய லின்றெனத்
தால மேலவர் சீர்த்தி நவின்றிடாத்
தால மேநெய் தறிமரத் தாலமே. (அஉ)

பஃறொடைவெண்பா.

தாலத் தகரந் தனிக்குழற் சங்கரிக்குஞ்
சீலத் துயர்ந்த திருமழிசை யாழ்வார்தன்
பாலொத்த பைந்தமிழாற் பாயோடு பின்சென்ற
மாலுக்குந் தன்பால் வழங்குஞ் சுசிந்தையரன்
சாலக் கலந்தமறை தாந்தேடப் பட்டாங்கெத்
தாலத்து ணின்றாலுந் தூயவுளத் தல்லாலெக்
காலத்தும் யாவுளுமா கான். (அ௯)

தலைவனிடந்தலைப்படல்.

வஞ்சித்தாழிசை.

கானமுறுங் கலைமருள்கண்
வானமுகில் வளர்குழலா
டானமருந் தலமொழிய
நானமரு நலமுளவோ

கரிபணியுங் கனதனமா
ரரிபணியஞ் சிடையகலாள்
பரிவினுறும் பதியொழியத்
திரியவுறுஞ் செயலுளவோ

சுரர்கடொழு சுசிந்தையுறை
பரமனருள் மணிமொழியாண்

மருவுமெழின் மனையொழிய
வுரிமையுறு முறவுளவோ. (அ௪)

வஞ்சித்துறை.

உழையிடங்கொ ளொருவனைக்
கழையிடங்கொள் கழனிகாத்
தழைசுசிந்தை சதமெனு
மழையினன்பர் மனிதரே. (அ௫)

நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பா.

மனித ரெனினுமுயர் வானுலகு முண்டாந்
தனிமைக் களப்பரமன் றானைத்—தினமுமோர்
வான்சுசிந்தி ரத்தேத்து வார்க்கு. (அ௬)

(தழை) கட்டளைக் கலித்துறை.

ஏந்தந்த ணத்தகத் தெம்மான் சுசிந்தை யிளம்பொழிலின்
மாந்தந்த தண்டழை நீதந்த தென்னநம் மாதுதலைப்
பாத்தந்த தம்மொக்கு மென்றுமன் னுகண் படைத்தமுலை
சேர்த்தந்தவேள்கொண்டசீவன்பெற்றாணினைச் சேர்ந்தெனவே.

தலைவி முன்பனிவரற் கிரங்கல்.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

சேர்ந்தா னீத்தல் சீரின் றென்ப
தோர்ந்தா ரெல்வா னுச்சங் கோடப்

போரிற் சாய்ந்து புறந்தந் துட்கித்
தேரிற் சாய்ந்து செல்வார் மேலுஞ்
5. சீறிச் செல்லுந் தீயோர் போல
வேறித் தாக்கி யிருள் முடுக்கி
வீறித் தொடர்ந்து மேலகழ்ப் படுத்துக்
கந்துடை மறன்மெய் கறுப்பக் கோபச்
செந்தீ யுள்ளிற் சேர்த்து வெதுப்பக்
10. கடுவிடத் தீப்பாய் கண்ணன் காக்க
வேதியன் முத்தி விளைத்துக் காயக்
காதலின் வாசவ னாதிக் கடவுள
ரவ்வக் கினிதன் னருகின் வாட்ட
மாந்தர் மதியுமிழ் மாட நீத்து
15. வையகத் துட்கடை வாய்க்காப் பிட்டுச்
செய்யில வம்பஞ் சிற்றுயின் மேவி
மயிர்த்துக் கலைகள் வாரிப் போர்ப்பச்
செயித்துத் தன்கோல் செலுத்தி யாண்ட
வன்பார் வரையென வான வரம்பன்
20. றன்முறை செய்யுந் தன்விற் கொடியை
நிறுத்தப் பட்ட நெடுவரை புக்குச்
சிறுகற் பொதியு மொருகற் பூர
வொருவரை யென்ன வுறைய வடர்த்தப்
பனிமலை யீன்ற பாகீ ரதியென்

25. ரூேடிய யாற்றை யொலியுள் ளடங்க
மதிபல கொண்டு வழிவிடு பாலம்
புதுக்கிய தென்னப் போர்த்துறை வித்துக்
கருங்கடல் வடவை சுதுவி யெழுந்தாங்
கொண்டுகை மண்டும் வெண்கட லாக்கி
30. விண்ணின் றிழீஇ மண்ணின் றெழீஇச்
சாருங் குயிலுஞ் சாரிகை மயிலுஞ்
சேருமோர் பொழிலு மூரிமொய் சுனையுங்
குயிலலி னறியுங் குறிவழி யல்லாற்
றெரிதர வரிதாச் சேர்ந்து பொதிந்து
35. வழிநடை யெதிர்வார் வரையா முட்டினு
மொழியினு மன்றி யெழிறெரி வரிதாய்
மறைபச் கவிந்து மண்வின் டெரியா
துறவெண் புதிதாய் வருமுன் பனிநாட்
சுரர்பதி யேத்துஞ் சுசிந்தா புரியி
40. னெரியோ டாடு மிறையோ னருளை
மறந்தார் போலு மிருந்தா ரென்னி
னிறந்தா ளிலையென விருந்தேன் குறையே. (அஅ)

செவிலி கிளியொடு கிளத்தல்.

வெண்டுறை.

குறையளக்கு மவர்முடியுங் கொடைவரையா திடுமணி
யுங் கொண்டுசேந்த, நறையுளிக்கு நளினமல ரடிகரங்கட்

குறியாரு நண்பற் கண்டே, மறைதுதிக்கு மரன்சுசிந்தை மலர்க்காவின் கிளியே, சிறைபிருக்கு மெம்பொனிடர் செப் பாயோர் மொழியே. (அக)

ஆசிரியத்தாழிசை.

பொருமெய் நெஞ்செனு மூன்றிற் கன்பரு
டொழிலர் தாமுறை சுசிந்தை போலவே
யெழிலொ டென்னுளத் திசைந்த வீசரே. (௬௦)

வெண்டாழிசை.

ஈசனைச் சுசிந்தை யின்கண் ணுள்ளிற்
பாசமுற் றிறைஞ்சல் பகட்டின் மேவு
மாசனைப் போக்கு நலம். (௬௧)

(தவம்) பதினறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

நல்லதுறந் தார்ப்புரப்ப வவர்த்து றந்தின்
னட்புரிமை பூண்டார்போ னட்புற் றூனு
நச்சியனல் வளர்த்தூசி நாப்பண் ணட்டு
நலியாமற் றலைகீழா நின்றிட் டாலும்
வல்லபத்தோ டலைமனதைக் கலினத் தாற்செல்
வாசியினை நிறுத்துதல்போல் வாசி தன்னை
வாங்கிவிடாச் சாதனமோ கந்தான் செய்யும்
வழியேனை வழியானும் வசங்கொண் டாலும்

பல்லுகுத்துக் கதிரவனைப் பணிவித் தாண்ட
பாலவிழி மான்மழுக்கைப் பரைபா கத்தன்
படிவவிலக் கணமதையுட் குறியாக் கொள்ளும்
பாவனையன் பிலையேற்செய் தவமே யாகு
மல்லதுமற் றிலையென்றிங் கான்றோ ரெல்லா
மறைகுநராற் றென்சுசிந்தை யமலன் றன்னை
யன்புறுமெச் செயல்செயினு மகலாச் சிந்தை
யடியவர்க்கன் புற்றவமென் றறைகு வோமே (௬௨)

தோர்வரவுரைத்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஓநம சங்கர சம்போவென் றன்பர்கைந் தோதுமொலி
வான மளக்கும் பொழிற்சுசிந் தாபுரி மன்னுநல்போ
னன மலர்க்குழ னுபகி யோநந்தம் நாயகன்றன்
மான மணத்தின் வருந்தேர் மணியொலி வந்ததுவே.

கலித்தாழிசை.

வந்தைய வென்று சுசிந்தையின் வாழ்த்தினர்
சிந்தையி லீசன் றிகழ்வனே
சிந்தையி லீசன் றிகழப் பெறுபவர்
நிந்தைக ளினைறப் பஞ்செனமுற்றிலு நீங்குமே. (௬௩)

கற்பிற்படுத்தல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

நீங்கேனென் றுட்கொண்டு நீநீக் கிடும்பொன்னு நீள
யிலோய், தாங்கேனென் றுண்ணினைத் தாங்கிநைந் தாள்சு
சிந் தைக்கிறையே, யீங்கேகைக் கூட்டிற் றிருவீரு மொன்
றென வேயிசைவீர், பாங்கேய்வெண் பாவொ டகவல் பொ
ருந்தொரு பாவெனவே. (சுரு)

கலவியின்பம்.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

பாகற் கோட்டிற் படர்தகிர் வல்லியு
நாகிள வண்டு நவிற்றலுங் கனியு
மதர மருங்கு லளக மழமொழி
புணர்முலை யிசைந்தவற் புதவொரு மகளாய்
5. மீக்குவந் தேக்கு வேங்கை சந்த
நாட்பூக் தாவி நண்ணி நாடலுங்
கரிமருப் பிதனின் றுறுங்கிளி கடிதலும்
புதைபடு மூலம் பூவகழ்ந் தெடுத்தலுஞ்
சிறுகருந் தினையிடி தேன்மிசைந் திடலு
10. மருவியி ருற்றேன் வாய்ப்பெய் திடலு
மருவி யேற்றலுங் குரவை முழக்கலுங்
குரலெழக் கூயெதிர் வரைமொழி கேட்டலு

35. றிருந்திய வமுதத் திரளையா மிவடன்
மொய்ம்பொடு முன்னி முயங்குந் தோறும்
பொய்ப்பின் றொருமுறை போற்பல முறையு
மெய்பனித் துருக விதிர்ப்ப விளைந்தன
பூம்பதப் பெருவிரல் புறந்தாள் பறடு
40. குறங்கடி காமன் கொடிஞ்சி கையடி
கரும்பிடை யிரதக் கனியின் பாகே
மலைமுலை நிலையுர மணிச்சுழி யுந்தி
விலையறு வெழுந்தன விண்ணில வமுதே
யாடிக் கபோல மணிநீ லக்கண்
45. ணேடருங் குரல்வளை சேட்கனித் தேனே
திலகமென் னுதலிடை சிரமுறு முச்சி
யிலவித மெழுந்தன வெண்ணரு மமுதே. (கூசு)

தலைவி தலைவனை நிமித்த வழிப்புகழ்தல்.
கட்டளைக் கலித்துறை.

அமுதச் சிவலிங்கத் தம்மான் சுசிந்தை யருளனைபோய்
குமுதச்செவ் வாயிதழ் தோள்கண் ணிடத்திற்குறியெனவிச்
சமயத் துணைப்பெறு மாறுய்த் துடித்தன்பு சாற்றினவெவ்
வமயத் துனக்கென் னிகழ்ந்த ததையறை வாயெனக்கே. ()

தலைவன் பேற்றுறப் புகழ்தல்.
கட்டளைக் கலித்துறை.

வாயா மனிதப் பிறப்பூன மில்கரு மாற்றினென்றுள்
ளோயாதுன் யாக்கிய வர்க்கியை யோம்பர ஞெஞ்சுசிந்தை

வேயாருந் தோளி யவன்கழ லோதினர் மெய்ப்பயனுன்
வாயா லுரைப்பதென் சான்று நினைப்பெற்ற மாமனமே.()

(ஊசல்) பன்னிரு சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மாமணமென் டிசையாட மகரந்த மிசையாட வண்ட
ராட, மலராட மயிலாட மையாடுங் குழலாட மணிவேய்
சுட்டி-, சோமனுத விடையாடச் சுடர்க்குழைகள் செவியா
டத் துண்டத் தூடே, தூக்குபணி மணிநகையை நிகர்த்த
னமென் றதன்முன்றிற் றுள்ளி யாடப்-, பாமகளின் னவரி
சைநம் பதிகேட்கிற் பற்றுறுவான் மிகவென் றுன்னிப், பரி
வினிவர் நாவுரைந்தாங் கெனச்சகிமா ரின்னிசையின் பண்பு
தேர்ந்து-, பூமணத்தென் னுடலுயிருட் பொருந்தியவோர்
சுசிந்தையரன் புகழைப் பாடிப், போற்றிசைப்பப் புகழ்ந்து
ளமெப் குழைந்தாடப் பொறிமயிலீ ராடி ரூசல். (கூகூ)

தலைவனை மேலவர் வாழ்த்து.
புறநிலை வாழ்த்துமருட்டா.

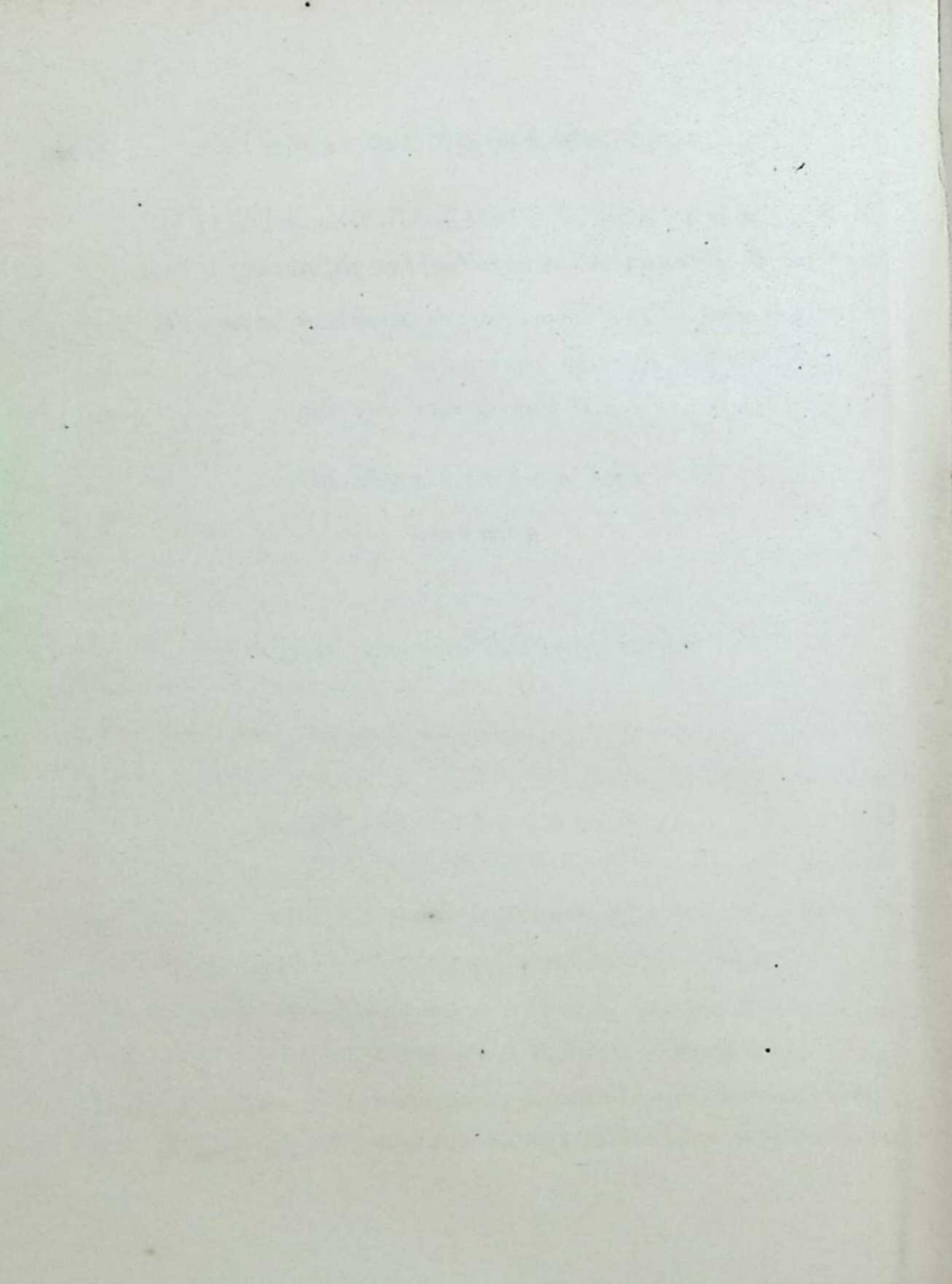
ஆடகமா மேருத்தோ ளண்ணுன மம்புயமா
மேடவிழ்பூந் தாட்பொன்னே ரிம்மயிலா ளோடுமுனை
மாடமலி வீதிகண்மொய் வான்சுசிந்தை மன்றத்துள்
ளாடலிசைந் தென்கலியை யாட்டித்தற் பாடவருள்
செய்தெனையாட்கொண்டவரைத்தேன்மொழியாள்பாகமோ
மெப்திகழுங் கொன்றைமதி வேணியனின் மெய்தழுவி[டு

நின்றுபுறங் காத்திடநீ நீக்கமறு மெய்ப்புகழ்சேர்
நன்றுபுரி மக்களுயர் நன்மணிபொன் னாதியசீ
ரின்றுளவின் மேன்மேலா யெஞ்ஞான்றுந் தன்றிப்
பொலிவொடும் வாழுதி பொருந்தி
பொலிகடற் புகழெழி லொப்பிலா வுலகே. (கOO)

திருச் சுசீந்தைக் கலம்பகம்

முற்றிற்று.

சிவஞானநாதன் றிருவடி வாழ்க.

குமரன்றுணை.

திருச் சுசிந்தை மும்மணி மாலை.

காப்பு.

எம்மணி மாலையினு மேர்ச் சுசிந்தைத் தாணுவற்கு
மும்மணி மாலை மொழிபொருட்—செம்மை
யொருகொம் பிருசெவி மும்மதத்தொண் ணூல்வாய்த்
தருவஞ்சைங் கையான் றரும்.

நூல்.

வெண்பா.

சுசீந்தா புரியிற் றுளவனைப்பால் கொண்டு
கசிந்தார்க் கருள்புரியுங் கத்தன்—றசும்பேய்தென்
காலைத் தொழிலருட்டேன் காலைக் குடிகொளத்தென்
காலைத் தொலைத்தருள்வான் காண். (க)

கலித்துறை.

காண்பாருக் காகுங் கயிலாய நாதனைக் காசிலுயர்
பூண்பாருக் காகும் புரந்தரன் போற்றும் புகழ்ச்சுசிந்தை
யூண்பாறுக் காகு முடலென்றுள் ளுன்னி யுவந்திறைஞ்சு
மாண்பாருக் காரென்று மாயா வவன்கழன் மன்னுவரே. (உ)

ஆசிரியப்பா.

மன்னிய மறைவாழ் மரபின் வந்திவ்
கன்னியைத் தந்தைதன் னருளான் முடித்துக்
காத்துஞ் சினத்தாற் கதிர்வழிக் காவலர்த்
தேய்கதோன் றேய்த்தலைத் தீவினை யான
௫. விடரறத் தெய்வத் தலம்பல வியையக்
கடற்டர் செய்து கண்ட நாட்டிற்
கொஞ்சிமண் ணடக்குங் கோடகச் செவிவாய்
விஞ்சை யூதி விண்ணு ருக
வெண்கிரி மேவினேன் றண்கோல் கொண்டுள்
௧௦. ளுண்மையி னுண்டிடு மொப்பறு சேர
ருரிமையிற் பணிகொள் எருணிறை சுசிந்தையி
லிரவியு மிருளு மிணைந்தா லென்ன
வெரிதெறு மேனியிற் கருமுகில் வண்ணற்
கலந்து மேற்கொளுங் கரியுரிக் கஞ்சுக
௧௫. முண்ணிலை மருவுமவ் வொளியையு மிருளையு
நுண்ணிதிற் காட்டு நுதல்விழித் தேவே
யென்னுளி னிலைத்தனை யெளியேன்
பன்னுசொன் மாலையும் பரிந்தணிந் தருளே. (௩)

வெண்பா.

அருளார்ந்த மேனி யனந்தக் குழைக்கா
திருளார்ந்த கண்டத் திறையே—தெருளார்ந்த

மங்கை யிருவர் மகிழச் சுசிந்தையிலுன்
செங்கையின்மான் காட்டுந் திரு. (௭)

கலித்துறை.

திருடிய கைவெண்ணெ யோடுரற் கட்டுண்டுஞ் சிரவையிற்
பொருடிகழ்பூந்தொட்டிலும்பொலி சேய்மயல் பூத்தபொற்
கிருடிகளேத்துஞ்சுசிந்தைப்பிரான்மெய்யெரியினிற்கண் [பிங்
டருடிகழ் வாயின் மருள்குறை வாமென்ப ராய்ந்தவரே. ()

ஆசிரியப்பா.

ஆயர் கூட்டத் தார்ந்தான் காத்து
மாய வான்கன் றுல்வான் மருவ
நீண்டு நினைத்த தூண்டரு வெள்ளிற்
கான்கடுந் தோட்டுக் கனியை யெறிந்து
௫. கிண்கிணி கொஞ்ச மண்களி மிஞ்சப்
பண்புட னடிக்கும் பாலனு முமையு
மிடமுறச் செங்கே ழிதழ்மலி கமலத்
தடமலர்த் திருவுஞ் சதுர்மறை வாணும்
வலமுற வெண்சிகு வாழ்வெண் கலையு
௧௦. மலமா முடிக்கு மரனையு மகங்கொடு
கற்ப மளிக்குங் கருணை நீடி
யற்புத வடிவா யைந்தொழில் புரியுந்

தனிமுதற் பொருளாந் தாணுவே பிறவிப்
பிணிப்பறுத் தருளுந் திருச்சுசிந் தையிற்றன்
௧௫. சீர்விழாப் போற்றத் தேரூர் நின்று
வாரணி வனமுலை வருந்திட வருமிளக்
கார்விழிக் கனிமொழிக் காரிகை தனையவட்
செட்டுடைத் தந்தைதாய் தியங்கக் கொண்டா
னென்றுனை யுலகோ ரியம்பலா லவனை
௨௦. யிட்டமெய் வைப்ப விடமோ வின்று
மட்டவிழ் பலமலர் கட்டிய முடியோ
வெவ்வமில் கங்கையை யேற்றுறைமற்
றெவ்விடைக் கோடலவ் விடத்தெழில் விளக்கே. (௬)

வெண்பா.

விளக்கா மிரவிமதி வீடாகு மண்ட
மளக்கா வவைநிறைவா னுகுங்—களக்கார்ப்
பெருமா னருட்சுசிந்தை பேணி நமக்காத்
திருவா னிடத்தொடுற்ற சீர். (௭)

கலித்துறை.

சீரார் கயிலையிற் றுன்றனைப் பூசிக்குந் திண்மைபெற
வாரார் கடுந்தவ மாற்று முனிவர்க்கு வாழ்பரன்றென்
பாரார் கயிலையி லாமென்பக் கண்டுற்ற பண்புபெறு
மேரார் கயிலையி தாஞ்சுசிந் தாபுரி யேத்துமினே. (௮)

ஆசிரியப்பா.

ஏற்றுத் துவச மெழுப்பிய சாற்றி
ஞற்றிசை யோரு நாடிக் காண
மகிடா சூரன் மாயப் போரிற்
பகுவிட வடிவம் பலபல வாகிப்
5. புகுதக் கண்டு பொறுதலை தொலைய
விந்தை தான்செய் விந்தையிஃ தென்று
சிந்தை களிக்குஞ் சீரின தாக
வன்கா னுற்ற மரமது கொண்டு
தன்கா லாக்கிச் சார்ந்து நடித்தலும்
10. பன்னிரு நயனன் றன்னயி லேவப்
புன்னெறி யவுணன் போராற் றுது
வெந்நைக் காட்டி விற்படை தாழ்ப்பக்
கண்டிடை யெழினியாக் கவிகைதன் கையிற்
கொண்டு சாய்த் தாடுங் குடைகூத் தென்ன
15. முத்துக் குச்சுகண் முற்ற வார்த்த
பட்டுக் குடைகள் பலநட் டாடலுங்
கட்டெழி லக்குகன் காரவ் வவுணன்
பட்டது கண்டு பரவையா மரங்கிற்
சுட்டிக் கொட்டிய துடியாட் டென்ன
20. வீரச் சிறுவர் மெய்கள் வளைத்துச்
சூரக் கரணத் துள்ளற் களியும்

வாணன் மகளான் மறைத்த மகனைக்
காணக் காமன் காட்டிய பேடென
மஞ்சள் பூசிச் செந்துகி லுடீஇ
25. யஞ்சனம் விழியி னூற்றிவட் டிகையாற்
றொய்யில் வரைந்த பொய்ம்முலை காட்டி
நெய்யணி குழலி னீண்மலர் சூடி
யொருபாற் காட்டு மிருமெய்க் கூத்து
மண்டெழி லச்சேய்க் கண்டிடச் சசியாள்
30. கொண்ட கடையக் கூத்தோ வென்ன
வகட்டிற் சாய வாடை யுடுத்திக்
கதுப்பின் மஞ்சள் பூத்துக் கவினக்
காருடல் வெள்வாய்க் கடைசி யென்னும்
பேருறு பள்ளுப் பெட்புறு கூத்து
35. மவ்வனி ருத்த னருஞ்சிறை மீட்கற்
கெவ்வமில் லரிகொள் ளெழிற்குட மென்ன
மண்பொன் செம்பின் வாய்த்தபல் கும்ப
மொண்சிரத் தண்டி னுறவைத் தோங்கி
விம்மி நடிக்கும் விநோதக் கூத்து
40 மம்மால் வாணனொ டரும்போர் செய்து
மம்மரிற் கொண்ட மல்லோ வென்ன
வரிவா ளீட்டி யலகயி றண்டக்
கருவிக டொட்டுக் களித்து வாங்கி

யொருவரொ டொருவ ருக்கிர மோடு
45 மருவிப் பிடிக்கு மல்லக் களியு
மாமன் விட்ட மதயா னையைமா
லாவி நீக்கற் கரங்கண் கொண்ட
வல்லி யாட்ட மாமென மெய்பேர்த்
கைகா லியக்கும் பொய்க்கரி யொடுமுன்
50 னனுகி யாட்டு மாலிக் கூத்து
மூர்க்கமெய் யவுணர் மோகங் கொண்டிறப்
பாற்கவி கொண்டெனப் பாவைக் கூத்தும்
புரங்கடா மெரிப்பப் பொருதழ லவுணர்க்
கிரங்காக் கொட்டியு மிரிந்தவவ் வவுண
55 ரெரிந்தவெண் பொடிகொண் டிறைவி பாணி
பரிந்து கொட்டப் பார்த்தா டுந்தன்
பாண்ட ரங்கப் பண்புறு கூத்து
மென்னத் தொண்ட ரிணக்கை கொட்டி
முன்னி யாடலு முதிர்வுள் ளன்பர்
60 வெண்பொடி கொண்டு செஞ்சடை விரிய
வொண்படி யதிர வொருகா றாக்கித்
தண்பெறு தாளத் தாண்டவ மாடலுங்
கணிகையர் வாய்கை கண்கா லொத்த
வினிமைகொ ளிசையு மிதவவி நயமொடு
65 மதனனு மருள மருட்டி நடித்தலு

முதற்பல கூத்து மொய்த்துச் செறியக்
கரிமேற் பேரியுங் காளைமேன் முரசும்
பரிமேற் படகமும் பதினெண் மேளமு
மார்த்தலை கடல்செவி டாகப் பவனி
70 நாலா நாட்கொ ணல்விடைச் சேவை
யாலாற் காண்பான் மழையாற் றுழத்
தரியா தாவி தணப்பான் றுணியு
மொருவ னன்பிற் குவந்தெச் சாற்றினு
மாகவைந் தாநா ளச்சேச் சேவை
75 யோகையி னளித்தவ னுயிர்காத் திட்ட
வருணிறை சுசிந்தையி னமலா வப்புகழ்
தெரியக் கண்டுந் தீர்விலுள் ளன்பு
சேராச் சிறியேன் சிறுமையை
யோரா தவ்வன் பூட்டுவை யுவந்தே. (கூ)

வெண்பா.

உவந்தா லலாதுலக ரோம்பாரவ் வோம்பு
மவந்தாழ்க்கு நித்தியமா தன்று—னிவந்த
தவந்தாழ்வி லாச்சுசிந்தைத் தாணுவனை நந்தம்
புவந்தாழ்ப்ப நின்று பணி. (கம)

கலித்துறை.

பணியைப் பணியெனக் கொண்டார் சுசிந்தைப் பரசிவனம்
புணியைப்பணியெனக்கொண்டேதன்மேனியிற்பற்றியபண்

புணியைப் பணியெனக் கொள்வானீ யஞ்சுத லற்றுள்மே
பணியைப் பணியெனக்கொள்ளமேன்மேலும்பகருவையே.

ஆசிரியப்பா

பகருதற் கரிய பனிமதிக் கலையை
யுகவிடித் தப்புறத் துலாநதிச் சுறவைப்
போய்ப்பொரப் பாயுங் காய்சின வாளைகள்
சூழ்கோட் டாறுடைச் சுசிந்திர மதனின்
5 மாணிக்கப் பொருப்பின் மரகதத் துவடு
மாணிப் பொன்னோ டருங்கருந் தாது
மெரிகனற் கொழுந்தொடு சிறுமுகிற் றிரளுங்
கூடிய வெனவிரு கூற்றொரு மேனியின்
பாடிவண் டாற்றிக் கூடுங் கொன்றையொடு
10 துளவணி முடியுஞ் சுடர்விழி திலகக்
குளமும் விளங்கக் குலாவிக் கார்நிற
வரியொரு பாலி னழகெழத் தோன்று
மற்புதத் திருவுரு வாகிய பரனே
மெய்ப்புவி யயனையும் வைத்தவ னெனுமுனை
15 யக்குறி யெப்பா லாக்கினை யதனையென்
சிக்கறுத் தெனதுட் டெளிவுறச் செப்பே. (௧௨.)

வெண்பா.

செப்புக்கோர் செப்பாய்த் திகழுந் திருச்சுசிந்தை
யொப்புக்கோ ரொப்பாகவோத்தகமும்—வைப்புக்கொட்

டானுவலின் கேச ரடி தாழாதார் நாளிறுதி
நானுவர்தென் கோனு நமற்கு. (கரு)

கலித்துறை.

நம்பிக்கை யாயிச் சுசிந்தையிற் றங்கழ லூடிநின்ற
செம்பிக்கை யானனச் சேவைதங் தாண்ட திருக்கருணைத்
தும்பிக்கை யானனத் துப்பினை யீன்றசெந்தாமணியே[கே.
வெம்பிக்கையாற்றெழுதேனினையேயென்றும் வேண்டருட்

ஆசிரியப்பா.

வேண்டாமை யொன்றுனை வேண்டுவ னஃதே
யீண்டைப் பெற்ற வீரமில் யாக்கை
யாண்டே பலவுற வாயினு மின்னே
மாண்டே யொழியினு மன்னே யென்றன்
5 மனதுன் றன்னை மறத்த லதான்று
வேண்டுத லொன்றுனை வேண்டுவ னஃதே
யின்றே நாளையே யென்றே யாயினு
மெங்கே யேனு மெவையா யேனு
மாண்டே பிறக்கினு மாயா தாரரு
10 ணீண்டே நீடு நின்கழ னினைப்பே
யாதலி னீண்டே யருளுதி யெனக்கே
காயா மலருங் கம்பு நேமியுந்
தூநீர் வனசமுஞ் சுருதியு மூசியுந்

கொண்டிரு யருங்குமுட் கூறே பட்டு
15 விண்டுவு மயனும் விளங்கிய வடிவொடு
சுசிந்தையா நகரிற் றாநீர் சடையிற்
சுசிந்தரு ளொழுகவாழ் கயிலைநா யகனே. (௧௬)

வெண்பா.

நாயக மாகிய நற்பூஞ் சுசிந்தையைத்
தாயக மாக்கிய தாணுவாந்—தூய
விடைக்கொடி யோய்மான் மேவினப் பாவி
னிடைக்கொடி யாட்கெங் கிடம். (௧௭)

கலித்துறை.

இடத்தார்ந்தெழுந்தறமென்ணுன்குமோம்புமையோர்துகிறன்
கடத்தார்ந் தெழுந்தரக்கின்றேருலிற்காட்டுங்கவின்சுசிந்தைத்
தடத்தார்ந் தெழுந்தவக் கன்னிதன் மங்கலத் தாணுவனே
குடத்தார்ந்தெழுந்தமுனிக்கருளக்கொண்டகோலமென்னே.

கோலப் பொன்னகர்க் குஞ்சரம் வேண்ட
ஞாலத் தருள்வான் போல வெழுந்து
கமலக் கோயில் கரையளி மறையோல்
வனமுளை யூசி மனாற்பரப் பேடங்
5 கலவ னடைவழி யறியா விதிவரி
பலவுயிர் படைப்பிப் பண்பினி லயனு
மலைக்கா மொள்வளை யானிரை முல்லை

வேணுக் குழனீர் மெய்ச்சுழி நேமி
யியையவெவ் வுயிர்க்கு மினைதரு காப்பிச்
10 செயனிறை வதினாற் றிண்ணிய மாலுங்
கங்கை சுமந்து கடுக்கை தாங்கி
யம்பிறைத் தாரொடு பொங்கர வங்கொடு
களமை காட்டிக் கருணை தண் கொண்டு
மறிமா னேந்தி மருவவிற் பரனு
15 மாயின நாமிவ் வருட்சிவ தானு
விருவரோ டொருவனு மிசைந்து மூவருந்
தானே யாமத் தனிமு வர்க்குங்
கோனு நிலைமைக் குருபர னென்று
காமரிற் கோட்டா ருகிய சன்னி
20 கமல முகத்துக் குவளை விழித்துக்
குமுதவாய் திறந்து தளவுபன் னகைத்துச்
சைவலக் குழலிற் றண்மணம் புற்புத
முலைமே விப்பி முத்தணி சேர்த்துக்
காழ்நுரைக் கலையுடீஇக் கடிதி னடித்துச்
25 சூழ்வர வளிமுரல் தோத்திரத் தோடு
வளையலைக் கரத்தான் மலர்பல தூவித்
தொண்டரிற் சூழுஞ் சுசிந்தையெம் பரனே
யிருவரு மறிதரா தெழுமவ்
வருவெழி லொடுமுறற் குனவென் னேதே. (கஅ)

வெண்பா.

ஓதற்குத் தக்க வுறைபோ லருட்டாணு
நாதற்குத் தக்கவரு ணற்சுசிந்தை—மேதக்க
வத்திரிக்குள் ளன்பளித்த வப்பரனைப் போற்றுதொழில்
கத்திரிக்குங் கோல்பவங் கட்கு. (கக)

கலித்துறை.

கழுக்கை யெடுத்தவ னென்ப விடத்துழை காணவல
மழுக்கை யெடுத்தனை யாயினீ செய்கின்ற மாயமென்னல்
லொழுக்கையெடுத்துக் கொளாதுழல்கின்றவொருசிறியே
னிழுக்கையெடுத்தெறிந்தேதன்சுசிந்தைத்தொண்டேற்றவனே.

ஆசிரியப்பா.

தொண்டினர் தண்டினர் தூவெண் பொடியினர்
மொண்டிதர் கைகண் முகிழ்ப்பத் தலையி
லெண்மரீ ரறுவ ரீரைந்தொ டொருவ
ரிருவரிந் நான்மைபி னீரெட் டிரட்டியோ
5 டொருவர் வர்க்கப் பெரியவெண் ணினர்க
ளருளுட னண்ணி யாடிப் பாடச்
சூரற் படையான் றேல்பெறக் குவிந்து
வாரிசித் திருதலை வாய்ந்திடும் பதலை
வலக்கைச் சுட்டால் வாய்ப்புக் கண்டு
10 பெருவிர லாதி நான்காற் பெருக்கிச்

சிறுவிர லாதி மூன்றுகொடு திருத்தி
யிசைபெற விடக்கைச் சிறுவிர லாதி
நான்கா விடத்தலை நளிர்கொள வெறிந்துமை
தருமுறை தாள வரையொடு தகுசெந்
15 தூக்கு மதலை துணிவு கோயி
னிவப்பு கழாஅ னெடுந்தூக் கென்னு
மெழுவகைச் சீரு மிசைகொள வாரும்
பிறைமதி கணைவில் பாம்புள் ளடியெனு
மங்கம்* பெறுமநு துரித மாதிய
20 சங்கை யறச்சம † முதல்யதி யாறும்
பொங்கப் பலவிசைக் கருவிகட் பொருந்தச்
சேர்த்து முழக்கத் திருதோ மென்றிங்
கெடுத்த கால்விட் டிடுகால் காட்ட
வெண்டிசை யளந்து செஞ்சடை பரவச்
25 சுழற்றி யாடுஞ் சுசிந்தைத் தாணுவே
முயலகன் றுடுக்கு முடிப்பவோ முற்றவப்
பயனுறப் பதத்திற் பாலித் திடவோ
மலைமகள் வாது மாற்றவோ மகிழவோ

---

* அநுதுரிதமாதியங்கமாறு – அநுதுரிதம், துரிதம், இலகு, குரு, புலுதம், காகபதம்.

† சமமுதல்யதியாறு - சமம், விடமம், மிருதங்கம், வேதமத்தியம், கோபுச்சம், சுரோதோவகம்.

புலிதரு காலன் போற்றலோ வொருத்தி
30 கைந்நீ ரலேயைக் கடுப்பாம் பென்றுள்
ளேயுற்று விடுத்ததி னஃதா யுதித்த
தனிப்பணிப் பாதன் றவப்பயன் பெறவோ
வவசரத் தாநட மாங்காங் கிந்நட
மெவர்பொருட் டெச்செயற் கென்பதுகிளத்தே. (உக)

வெண்பா.

கிழக்குறுமே யுத்தரமுங் கிட்டுஞ் சுசிந்தை
மழக்குழையான் மேனின் மலனே—வழுத்திமுன்
னின்றிசை யேபாடி னீங்கு பிறகாண்பார்
தென்றிசையே காண்பார் சிறப்பு (உஉ)

கலித்துறை.

சிறந்தவ ரன்றியர்க் கெட்டாவென் தாணுச் சிவக்கொழுந்தை
மறந்தவ ரன்றியர் மன்னிக் குடிகொண்ட வான்பதியாந்
அறந்தவ ரன்றியர் சூழுஞ் சுசிந்தை யிதிற்றொழுவா
ரிறந்தவ ரன்றிம்மண் மேற்பிற வாதவ ரென்பதினே. (உங)

ஆசிரியப்பா.

என்பு கரைக்க விறந்தவர்க் கருளு
மன்பு மிகூஉ மந்நதி யிந்நதி
யந்நதி வளையு மத்தல மித்தல
மங்கருள் பவனே யிங்கருள் புரிவோ

5 ஞயினு மொன்றிங் கறிபி னீங்க
னொருக்கா லாடி னுயர்கதி யூட்டுந்
திருக்கோட் டாருந் தெண்ணீர் நதியு
மிந்நதிப் பெயர்கொண் டிசைந்து விளங்கும்
பத்தி யின்ப முத்திமுதற் படிவச்
10 சித்தி விநாயகர் சிறப்புற் றோங்கி
வேட்டார்க் கருளுங் கோட்டா றென்னுந்
திருநக ரதுவுந் தீர்த்தமோ டாங்கு
போய்வந் தவரும் போந்து வணங்கும்
தாயகக் கன்னியாந் தாயுறை தலமு
15 மருங்கு கொண்ட வளமலி சுசிந்தையி
னிருந்தார் நினைந்தா ரேத்தின ரெவர்க்கு
மிம்மை யின்பமு மும்மை முத்தியு
மளிப்பா னாகி யம்புலிச் சடையுட
னமர்ந்தான் றானுவ னதனா
20 னமர்கா ணலம்பெற நண்ணுவீ ரீங்கே. (உச)

வெண்பா.

ஈங்கே தனைத்துதிக்க வெண்சுசிந்தை யீசானே
பாங்கேய்கே தாரப் பனிவரையா—வாங்கேயார்
பன்னதியும் பல்தலமும் பார்த்தேற் கருளியதா
லெந்நதியு மெத்தலமு மீது. (உரு)

கலித்துறை.

ஈதே பொலனுல கோர்சத்ய லோகம்வை குந்தமெழிற்
சீதேவி யேத்துஞ் சிவலோக மென்னை யெனிற்றினமும்
போதேகோ டிந்திரன் போற்ற வயனரிப் பொற்புடனம்
மாதேவ னார்தலி னாற்சுசிந் தாபுரி வாழ்த்துமினே. (உசு)

ஆசிரியப்பா.

வாழ்வுந் தாழ்வு மலர்ச்செடிச் சாடி
சூழ்வும் பிரிவுஞ் சொலக் கூத்தலைவயே
யின்பமுந் துன்பமு மெண்ணி னேயே
வளமையுஞ் சிறுமையு மாண்ட மகனே
5 யாக்கையு மாவியுஞ் சூறையுந் துரும்பு
மென்றிவை வெறுத்திங் கிறப்பும் பிறப்புங்
கடலலை போன்மெனக் கருதி வெரீஇ
நித்திய மெதுவென நேர நினைந்துட்
சத்திய மறிவார்த் தானுக் கியநீ
10 யத்திறத் தொன்றினு மணுவு முறாது
பூதல வாழ்விற் பொருந்திட வேண்டுங்
காத லென்னுங் கறை காணாது
கூவெனுங் குரவையிற் குருட்டெரு தாகிப்
பாவ மென்னுஞ் சேவகன் றள்ளப்
15 பூவெனும் பெண்ணெனும் பொருகாற் கலக்கு

டாசை யென்னு மலைபடிப் பட்டு
நாசத் தொழிலா நகங்க ளிடிக்க
மோசமா மட்டைகண் மொய்துப் பிடுங்கச்
சூதெனும் பாம்புகள் சுற்றி யீர்ப்பக்
20 காசுறு களிப்பெனுங் கராக்கள் கௌவ
வளவாத் துயருற் றழுங்குமென் னுண்ணின்
றோர்த்தருண் மருந்து வார்த்தொளி விளக்கிக்
கொடையலைக் கரத்தாள் கூம்பருட் கப்பலின்
மடியா தேற்றி வாய்த்துதிக் கரையின்
25 வைத்தா தரித்தனை வான்றொழுஞ் சுசிந்தைக்
கத்தனே முற்றிலுங் காத்து
முத்தியைத்தருதியென் றுள்ளின்முன்னினனே. (உஎ)

வெண்பா.

முன்னிய யாவு முடிப்பா னருட்சுசிந்தைத்
தன்னிக ரில்லாத் தயாபரனை— யுன்னியெழும்
வன்பகத்தை மாற்றி வணங்குவீ ரேற்காப்பான்
றன்பதத்தை யன்போடு தந்து. (உஅ)

கலித்துறை.

தந்தந் திகழ்கரி தந்திட்ட தாகிய தண்ணதிதந்
தந்தந் திகளணை நீள்ஞான கானனத் தார்ந்திசைந்தே
தந்தந் திரிந்தே கிடத்தெளி ந்திந்திரன் றூழிறையைத்
தந்தந் திறத்தினிற் றூழீ ரெழிற்கதி சார்ந்திடற்கே.

ஆசிரியப்பா.

சாந்த வெண்கரி தாழ்ந்திடு மெய்ப்புகழ்
வாய்ந்த ஞான வனத்தினி னகர
மாக்கு வித்திடுமிந் திரனது பாவம்
போக்கிச் சுசிசெய்த புகழ்வினைப் பெயருந்
5 திருத்தப் படுமச் செல்வ னுமமு
மிசைந்திடச் சுசிந்திர மெனப்பெயர் தந்திக்
கன்னவ னின்ன லகற்றி யென்றுந்
தன்னை வணங்குந் தன்மை யளித்துய
ரமுதலிங் கத்துணின் றருள்வடி வெடுத்தங்
10 கமையிடை முளைத்தெழு மருட்குறிப் பெயராய்த்
தழைய்ப் பெற்ற தாணுவே சரண
முழையிடங் கொண் டவொருவா சரணஞ்
சனகரா தியர்க்கரு டந்தாய் சரணம்
பொங்கிய நதிமதி புனைந்தாய் சரணஞ்
15 சங்கரா சரணஞ் சதாசிவா சரணஞ்
சரணஞ் சரணந்தற்பரா நீயே
காடு திருத்திய கவின்சுசீந் திரமாய்
நாடுமென் னுளத்தினி லண்ணினை யொன்றிங்
குன்றனை யுறுதியாய் வேண்டுவ னஃதென்
20 னிடுக்கொ ளித்திருந்திடு மிழியறு பகையா
மடவியை மடமையா மிருளறத்
துடைத்தெறிந் துறைதலே தூயவொண் சுசியே. (௩௦)

திருச்சுசிந்தை மும்மணிமாலை
முற்றிற்று.
சிவதாணுநாதன் றிருவடி வாழ்க.

உ

குமரன்றுணை.

கன்னியாகுமரி

இன்னிசைப்பாமாலை.

வெண்டளைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

காப்பு.

மதியார்ந்த செஞ்சடையோன் வான்கயிலை நின்றுலகு
கதியார்ந் திடவெழுந்த கன்னிப் பகவதிமேற்
றுதியார்ந்த வின்னிசைப்பா மாலை சொலவெனது
மதியார்ந் தருள்புரியும் வல்லபையைங் கைக்களிறே.

நூல்.

பூவாரு நான்முகனும் பொன்பாக னும்புலவர்
நாவாரு நான்மறையு நாடு மலர்ப்பதத்திப்
பாவாரு மாலையயன் பாற்கொண் டெனைக்காப்பாய்
காவாருஞ் சீர்க்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௧)

பொல்லேன் புரையேன் புலையேன் புகழ்ந்துருகி
நில்லே னினையே நினையே னெடும்புகழ்ச்சி
சொல்லேன் றுதியேன் றொடரேன் றுரிசறவே
கல்லே னெனைக்காப்பாய் கன்னிப் பகவதியே. (௨)

ஏரா ரிடைக்கொடியு மின்புறுமெய்ச் செந்தளிருஞ்
சீரார் நகைமுகையுந் தேன்வா யிதழ்மலருங்
கூரார் மொழிக்கனியுங் கொண்டென்முன் சேர்வதென்றோ
காரார் கருணைமிகுங் கன்னிப் பகவதியே. (௩)

முத்திக்கு வித்தாய் முளையாய்த் தளிரிலையாய்ப்
பத்திப்பூப் பூத்தடியார் பாலுட் பழுத்தொளிர்ந்து
தித்திக்குஞ் செங்கனியாய்த் தேனாய்நீ சேர்ந்திடநான்
கத்தித் திரிவேனோ கன்னிப் பகவதியே. (௪)

அன்பா லரன்பா லகன்றகப்பா லாதரிக்கு
முன்பாலென் பாலோர்ந் துறுத்து மறுபகைபின்
றுன்பா லடைந்தேன் றுயரொழிப்ப தென்றோம
கன்பாலன் பின்றேலென் கன்னிப் பகவதியே. (௫)

படைப்போர்க்குங்காப்போர்க்கும்பார்வா னொருங்கிமைப்பிற்
றுடைப்போர்க்குஞ்சத்தியெனச்சூழுநின்முன்னென்னிதய
மடைப்போர்க் கடங்கா வறப்பெருக்கம் போலவெறுங்
கடைப்போக்கி னோடிடுமோ கன்னிப் பகவதியே. (௬)

அன்ன நிறைய வறம்வளர்த்தா ளீயேயென்
றுன்னவங்க ளுற்றோர்க் குறும்பயனிங் காகுமென
முன்னவர்கள் கூறு மொழிகொண் டுனையடைந்தேன்
கன்னலெழி லார்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௭)

மடலார் மலர்மணம்போல் வையச் சராசரத்தி
னுடலாவி யாயமரு முன்பா லடைந்தேனென்
னடலையற வென்முன் னடித்துவந்தா லாகாதோ
கடலருகிற் றென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௮)

ஆனார் கொடியா ரரனா ரகத்திலகு
மானார் விழியு மதிமுகமுங் காட்டியுன்றன்
றேனார் மலரார் திருவாய் மலராயோ
கானார் குழற்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௯)

உம்பர் துயர் மொழித்தற் கெழுந்தவளைக்
கும்பமுனி போற்றுமருட் கொற்றவையென் றுற்றேற்குச்
செம்பவள் வாய்மலர்ந்தோர் செய்திசொல்ல லாகாதோ
கம்பலையார் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௧0)

தண்டலையின் வண்டொலியுஞ் சாகரத்தின் சங்கொலியு
மண்டலையி னார்ப்புமெழில் வாயிலின்முன் மன்னுதலால்
வண்டலைத விற்றிரிந்தேன் வந்தழைத லேறலையோ
கண்டலையுஞ் சொற்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௧௧)

போரார்ந் தெழுந்தவுணர் பொன்றச் சிலைவளைத்தாய்
வாரார்ந்த வென்றுயர மாற்றவலி யொன்றிலையோ
சீரார்ந் தலைபுரளுந் தென்குமரி மாநகரிற்
காரார்ந்த கூந்தலெழிற் கன்னிப் பகவதியே. (௧௨)

சண்ட னயன்முதலோர் தந்துயரந் தாழ்ந்திடற்கா
யண்டர்தொழ வந்த வருளா லெனைக்காப்பாய்
விண்டருபூஞ் சோலை விளைத்தமலற் பூசிக்குங்
கண்டனைய சொற்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (கங)

மலையரசன் றென்னன் மகர மனைத்துறையின்
வலையரசன் பெண்களென வாய்ந்திடுநீ யித்துறைநீ
ரலையருகிற் கன்னியென வாகியதன் பார்பொருட்டோ
கலைவளர்க்குந் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (கச)

என்னை வருத்து மிராகாதி புட்சட்கின்
குன்னிடத்தி னீள்புருவ வொண்சிலைபுங் கண்ணம்புந்
துன்னிடலா லென்னுட் டுயரொழிய வந்தருள்வாய்
கன்னலெழிற் றென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (கரு)

விடையவன்பாற் சூது விளையாடி மும்முறைவென்
றுடைமையெனக் கொண்ட வுலகமதி லோர்தலமாய்
நடைவிளக்க வோசோலை நன்கமைத்து வந்தமர்ந்தாய்
கடையே னகம்போலக் கன்னிப் பகவதியே. (கசு)

முன்னவனை வென்ற முதன்முறைமைக் காங்காங்கே
யுன்னவனைத் தன்வாமத் தாக்கி யமர்வதினுந்
தன்னரசு மிக்கதென்று சார்ந்தனையோ விப்பதியிற்
றன்னல்லிலான் காண்பருமென் கன்னிப் பகவதியே. (கஎ)

புட்பறக்கப் போங்குடம்பை போற்போ முடற்பொய்மைப்
பெட்பமுறு மங்கலச்சொற் பேணியோ மெய்த்தவத்தர்
கட்பமைய மெய்பாக்கு நன்மையினை மெய்யென்றார்
கட்படைசொற் கட்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (கஅ)

சித்தமொடுன் சேவடியே சிந்தித்து மாயையினை
யத்திமலர் போலென் றறிபவரோ டாக்குவையோ
முத்தனுடன் வாதாட முன்னி வளைக்கரத்துக்
கத்தனுடன் வந்துதித்த கன்னிப் பகவதியே. (கசு)

விதியைப் படைத்தவுந்தி விட்டுணுவின் சாதுதித்த
மதுகயிட வன்மாய மாகிருபை செய்தாயென்
அதிமுறைகள் கொண்டுள்ளத் துன்பொழித்தாள்வாயெவர்க்
கதியளிக்குந் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. [குங்

ஓதரிய துன்பா லுனையடைந்தே னோம்புவையே
மாதவவி ராமன் வணங்கவணைக் கன்பருளிச்
சேதுமூ லத்தலமாய்த் தென்கடற்பாற் சங்கனிந்து
காதமூகு காட்டுமுயர் கன்னிப் பகவதியே. (உக)

வாகுவலி யாலவுணர் யாய்த்தாயெற் காப்பாயுன்
பாகுடைய மென்சொற் பசுங்கிளிகள் கேட்டலம்பு
மாகுகனுண் டேசுரனார் மன்னுந் துறைப்பொழிலின்
கார்குழலார் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (உஉ)

அகூ கன்னியாகுமரி இன்னிசைப்பாமாலை.

விதியே யெவையுமெனும் வேண்டார்பா லாக்காமற்
பதியேயென் பார்பாற் பணிப்பாயோ வென்னைமுக
மதியே மலர்த்து மலர்விழியும் வான்பதமுங்
கதியே கவினுமெழிற் கன்னிப் பகவதியே. (உ௩)

வரையா துனைத்துதித்து வாழவெனக் கின்பாலிற்
பிரையாப் பொருந்துமயற் பெட்பாலாம் வன்மனதைத்
தரையா ரனல்வெண்ணெயின் றன்மையுறச் செய்யாயோ
கரையார் கடற்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (உ௪)

வாதுற்று நின்னை மலரகிதி யென்றறியாக்
கோதுற்ற வாணனையுங் கொன்றமரர்க் காத்திடுநீ
தீதுற்ற சித்தமய தீர்த்தெனைக்காப் பாய்பரதன்
காதற் குமரிநகர்க் கன்னிப் பகவதியே, (உ௫)

சும்ப நிசும்பனுப சும்ப னிவன்மகனி
டம்பநிறை வாணனெனுந் தானவரை வென்றவன்மை
பம்பரத்தி னேன்வினையைப் பாழ்படுத்தப் பற்றுதோ
கம்பமிலாத் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (உ௬)

துங்கமலி சூலந் துலங்க வெழுந்தெனதுட்
பங்கமடந் துன்பம் பறிக்க வரற்குனது
சிங்கமது தீர்ந்ததுவோ செம்பவளக் கட்டொடுபொற்
சங்கணமார் கைக்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (உ௭)

வண்டைநிகர் கண்ணெனதுண் மாயையற வாள்வீசச்
செண்டைநிகர் கொங்கையொளி திண்ணிருட்குத் தீபமிடத்
தண்டைசிலம் போன்மலத்தைச் சாய விடித்திடநான்
கண்டையந் தீர்வதென்றோ கன்னிப் பகவதியே. (உஅ)

மாலாழி யானோடு வந்த புகழ்க்கிணைக்கப்
பாலாழி நோக்கம் பரவுங் கருணையொடென்
மாலாழி மாற வளர்ந்து வனப்பொழுகுங்
காலாழி காட்டாயோ கன்னிப் பகவதியே. (உகூ)

விண்குளிரத் தெவ்வர் வெருவித் துயர்கூர
மண்குளிரக் கொண்ட மரக்காலை யென்மலப்பாம்
பெண்குழுவை மாளவெனுள் ளேற்றியெழிற் றண்மலரைக்
கண்குளிரக் காட்டாயோ கன்னிப் பகவதியே. (௩0)

மலமொழித்துப் பேரின்ப வாழ்வளிப்பா னீயிருப்ப
நலமொழிக்கு மற்றின்ப நாடி யலைந்தேன்றன்
சலமொழிப்பாய் துன்பச் சரக்குலக வாரியுடற்
கலமொழிக்குங் காற்றெனவே கன்னிப் பகவதியே. (௩க)

வகரத் தயலயன்முன் வாய்த்தமலை யென்றுனடித்
தகரத் தயலாதி சார்ந்தமரை தாழ்ந்தேனை
வகரத் தயலொன்றை வாய்மலர்ந்தா லாகாதோ
ககரத் தயற்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௩உ)

தஞ்சமென்று நின்சரணந் தாழ்ந்தேனை யன்பாக
வஞ்சமிலென்று வாய்மலர்ந்திங் காதரித்துக் கொள்வாயே
பஞ்சவர்க்குத் தூதானோன் பக்கத் துணையாகிக்
கஞ்சனுக்குச் சூழ்வுரைத்த கன்னிப் பகவதியே. (௩௩)

முக்கோணச் சக்கரத்தி முத்தலைச்சூ லக்கரத்தி
தக்கோர லார்மறத்தி சார்ந்தவர்க்காந் தற்பரத்தி
மிக்கோ ளெனவெவரும் வேண்டவருள் சிற்பரத்தி
கைக்கோலத் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௩௪)

அட்டாக் கரத்தியொளி ரைம்பத்தோ ரக்கரத்தி
வெட்டாத சக்கரத்தி வெட்டுமிளிர் சக்கரத்தி
தட்டா துலகுயிருட் சார்ந்துநிற்குந் தந்திரத்தி
கட்டாயெற் காத்தருள்வாய் கன்னிப் பகவதியே. (௩௫)

நாற்பத்து முக்கோண நற்சக் கரத்தாளும்
வேற்பற் றியகரத்தான் மெய்யனையு நீயேயா
னாற்பற்று நுண்பொருணன் னுண்ணறிவோ டுன்கமலக்
காற்பற்றுந் தந்தெனையாள் கன்னிப் பகவதியே. (௩௬)

வேதாந்த சித்தாந்த மேவியவெண் ணெண்கலைக்கு
நாதாந்த மென்றுனையே நான்மறையு மோலிடுநின்
போதார்ந்த பாதப் புணையெனக்குத் தந்தருளாய்
காதார்ந்த வள்ளையெழிற் கன்னிப் பகவதியே. (௩௭)

மாடுமணி மாட மனைவிமக்க டன்கனவா
வீடுனடிப் பூவா விரும்பமுத நின்புகழா
நாடுமன மென்றனக்கு நல்குவையோ நீள்குழலாங்
காடுவளர் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௩அ)

பொய்க்கிரியை போற்றிப் புலன்றியங்கி நைவேற்குன்
மெய்க்கிரியை போற்றி விளங்குநெறி செய்வாயோ
மைக்கிரியைப் போன்ற மகிடா சுரனைவென்ற
கைக்கிளியார் சொற்கிளியாங் கன்னிப் பகவதியே. (௩கூ)

வளர்ந்தமதி யோருமுனை வந்திப்ப தூன்றனது
கிளர்ந்தவரு ளல்லாற்றங் கேள்விகளா லாகாதே
யொளிர்ந்திலங்கு முன்னையென்று முன்னவருள்செய்வாயே
களந்திகழ நற்பணிகொள் கன்னிப் பகவதியே. (௪0)

பரமன்முகச் சத்தியைத்தன் பான்முகமாப் பெற்றிடுநின்
பிரமன்காற் சத்தி பிறங்கிடவே கொண்டலர்ந்த
சரணமலர் தாழ்ந்தேனைத் தாங்குவைநீ யோர்க்காய்மால்
கரமன்னுஞ் சத்திபுங்கொள் கன்னிப் பகவதியே. (௪க)

புக்கிநின்றுன் பொன்னடியே போற்றவர மெற்கருள்வா
யக்கினியே கண்களென வந்தகனே கார்குழன்மெய்
யக்கினனே நுண்மருங்கா யார்த்தவுணர்ச் செற்றவிளஞ்
கைக்கிளியார் தென்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (௪உ)

இருளுளத்தை மாற்றிடவென் றெண்ணி யிரங்தேனுக்
கருளுளமே தாக்கியெனை யாட்கொள்ள லாகாதோ
வொருபரசி ராம னுஞற்றுகனை சத்தீர்த்தக்
கருணைவளர்க் குங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சங)

பூமன் னவரென்றும் பொன்னுடைய ரென்றுமெனை
வேமன் றுயருறுமோ வென்றழிய ஞாயமுண்டோ
வீமன் பவந்தொலைத்த மெய்த்தீர்த்தங் கண்டோர்வெங்
காமன்றெவ் வாங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சச)

வந்தனமாய் நின்றுனது மாணடியே தஞ்சமென
நொந்தலைந்திவ் குற்றேற்குன் னேக்கருளிக் கொள்வாயே
யிந்திரன்பா வந்தொலைத்த வேர்பெறுநற் றீர்த்தமுறு
கந்தமலி யுங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சரு)

சேனுவக்கச் சக்கரமாந் தீர்த்தமொடு தென்சுசிந்தைத்
தாணுவனுக் காட்டியநீர் சார்ந்தபெருந் தீர்த்தமதும்
பேணிவைத்த நீயென் பிறப்பொழிப்ப தற்கரிதோ
காணுவர்க்குத் துன்பொழிக்குங் கன்னிப் பகவதியே. (சசு)

நங்கையெனு நின்னடியே நம்புமெனைக் காப்பாயே
செங்கையெழிற் சாவித் திரிதீர்த்த மாயமுனை
சங்கை யகற்றுமுயர் சாவித் திரிப்புனலாய்க்
சங்கையம ருங்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சஎ)

சரசோதி தன்பாவந் தாழ்ப்பவந்த தீர்த்தமுட
னுருவாமம் முந்நதியு மோர்கன்னித் தீர்த்தமுமா
வருமாகி ளித்தலம்போல் வையகத்தி னுண்டோவென்
கருமாற்ற னிற்கரிதோ கன்னிப் பகவதியே. (சஅ)

தன்னடியைப் போற்றவரு டந்தா யடியேனு
நின்னடியைத் தஞ்சமென்று நேர்ந்தேனென் றுன்பமெலா
மின்னிடியைக் கேட்ட விடவரவம் போல்விலக்காய்
கன்னிவப லார்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (சகூ)

சனகரொடு தேவரெலாந் தாழ்ந்திறைஞ்சுஞ் சங்கரனை
மனமுடனீ பூஞ்சோலை வான்புலத்தாற் கொண்டமர்ந்து
தினமிபற்றும் பூசைத் தெரிசனமுந் தந்தருள்வாய்
கனகமணிக் கைக்குமரிக் கன்னிப் பகவதியே. (ரு0)

சினவிலங்காய்த் தேசமெலாஞ்சென் றலைந்துநொந்தேன்றன்
மனவிளக்காய் வாய்ந்துள்ளின் மன்னியருள் செய்தனையா
னனவினிலு மல்லாம னுண்மலரா நின்னடியைக்
கனவினிலு நான்மறவேன் கன்னிப் பகவதியே. (ருக)

பகவதியம்மன் திருவடிவாழ்க.

இன்னிசைப்பாமாலை

முற்றிற்று

———

உ

குமரன்றுணை.

திருமருங்கையொருதிவண மாலைக் கருத்து.

மருங்கூரென்பது, மருத்துவாழ்மலையென்னுங் கோரக்கர் வரைக்குக் குடக்குஞ்-சுசீந்திரத்துக்கு வடக்கும்-கோட்டாற்றுக்குக் குணக்குந்-தேரையூர் கார்புதூருக்குத் தெற்குமாய் விளங்குகின்ற மயூராசலமென்னு மலைமேல் யாவர்களுக்கும் இகபரவின்ப மெளிதி லளிக்குங் கருணைக் கடலாகிய நமது கந்தசுவாமியா ரெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஓர்திவ்ய தலமாம்.

இத்தல முருகக்கடவுளரே இகபரவின்ப மளிக்கத்தக்கவரென்று அவரிடந் தனது குறை நயந்ததாகவே அகப்பொருளில் அவர்க் குகந்த குறிஞ்சித் திணையிலே குறை நயத்தலென்னும் பொருள் கொள்ள ஆழ நீளமுடைய சொற்களில்லாமல் தற்கால வழக்கச் சொற்களால் நாடக வழக்கும் உலகிய லொழுக்குமாய்ப்பெரும்பாலுமுறக்கூறப்பட்டதெனக் கண்டுகொள்க. சுபம்.

திருமருங்கை ஒருதிவண மாஸ.

காப்பு.

சிவத்தொடு சித்தத்தைச் சேர்க்க வறிவே திருவருளை
யுவக்கக் குறைநயந் தாங்குசொன் மாலை யொருதினையாப்
பவக்கட ரார்க்கு மருங்கைக் குமரன்மேற் பன்னுறமா
றவத்திற் கிளைத்தமின் ளுர்மோக வைங்கரன் ருடுணைபே.

நூல்.

திருவாருஞ் சோலை மருங்கூர்க் குமரன் செழுஞ்சிலம்பின்
மருவாருங் கூந்தற் கிளியே மலர்க்கை மடமயிலே
யுருவாரும் பானு வொருகோடி கூடினவ் வொண்சுடரே
பொருவாருஞ் சோதியி னேர்வேல ரன்பிற் பொருந்தினரே.

மன்ருடி மைந்தன்ம யூரா சலத்தனென் வல்வினையைக்
கொன்ருக மார்கின்ற கந்தன் மருங்கைக் குளிர்வரைவாய்ப்
பொன்ருத சிர்த்திய ரென்னவெல் லார்க்கும் புலப்படுத்தி
நின்ரு ரொருவர் நினைவென் கொல் லோவென் றனேரிழையே.

தந்தை மகிழத் தனிமறை தந்து சதுர்முகனைச்
சிந்தை மருளச் சிறைசெய்த சேவலன் றென்மருங்கைப்
பந்தை மருட்டு முலையாய்நஞ் சாரலின் பாங்கர்நின்ருர்
விந்தை மனதைக் கவற்று முருவிக்கு வில்லினரே. (௩)

பாமலை யாவு மலைக்கு மொருகைம் மலைபடங்கி
யேமலை யாது சிறுதறி யாரும் மியல்பினொரு
பூமலை யாகும் புயத்தர்நின் றார்மலைப் பூண்முலையாய்
நாமலை யாதருள் வேலன் மருங்கை நகத்தருகே. (௪)

கண்கருத் துற்ற பயனாகக் காண்பர் கருதுவர்தம்
புண்கருப் பையினைப் போக்குங் குகன்மருங்கைப்பொருப்பி
னுண்கருத்தென்கொன் னுவல்கிலர் வந்திங்குநொந்தொருவர்
தண்கருத் தேமய மாகிநின் றாரன்னை சாற்றலென்னே.(௫)

போதமெய்யெற்குத்தருங்கருணைக்குகன்பொன்மருங்கைச்
சீத மிகும்வரைச் சார லிதணிற் செயுஞ்செயல்வா
யேத மெவர்க்குந் தொலைப்பான் றிறங்க ளிசைந்தெவரு
மோத வரிய குறையொன் றுளாரென வுற்றனரே. (௬)

அடுத்தவர்க் காக வடங்காரைச் செற்ற வருட்குகன்போ
லெடுத்தவை வேனின் வடுக்கூ றிடும்விழி யேயமுந்நீ
ருடுத்த மருங்கை வரையா ரொருகுறை யோரினின்றார்
மடுத்தரு நீலக் கருணை மழைக்கண் மடப்பிடியே. (௭)

கன்றாற் கனியுகுத் தோன்மகள் காதலன் கன்னிமைந்தன்
குன்றாற்றன் வேலி னகடு நிறைத்த குகன்மருங்கை
நின்றாற்றல் காட்டு நிகரில ராயோர் நெடுந்தகையா
ரின்றாற்று விப்பவர்க் காண்குநர் போலிங் கெதிர்ந்தனரே.()

கந்த மலிந்தமங் தாரன்றென் கன்னியின் காந்தனென்புன்
பந்த மகற்று முருகன் மருங்கைப் பனிவரைவாய்
நந்த மருங்கா நலிவொன் றொழிபவர் போலுநண்ணி
வந்தமர்ந் தாரிங் கொருவ ரெவரோ வனக்கிளியே. (௬)

கண்டார்கருப்பைக்கருக்குங்கருணைக்குகன்மருங்கை [வேல்
விண்டா ரகைமணிப் பூண்மலைக் கொங்கைமின் னேமிளிர்
கொண்டார்ந்தொருவர்நின்றார்குறைகொண்டவர்கூர்ஞ்செய
னெண்டா ரகலத் துளக்குறிப் பொன்று முணர்த்திலரே.[வி

முத்தி யளிக்கு மருங்கைக் குகன்வரை மொய்குழலே
சுத்த வருவிச் சுனைமலர் நாடுந் தொழில்புரிவாய்
வித்தகர் மற்றவர் பாலோர் குறைநயம் வேண்டுதல்போற்
சித்தங் கனிந்தென் மருங்குவந் தாரொரு திண்ணியரே. ()

ஐயர் பொருட்குப் பொருள்கேட் டறிஞர்க் கருளியவேற்
கையர் மலர்ந்த கடம்பர் மருங்கைக் கவினுடைநூன்
மைய முடையாய் மலைத்தே னழித்திடும் வாய்மகிழ்ந்தார்
சைய ரொருவர் கருத்தென்கொல் கையுண்டுதண்டழையே.

சீர்கண்ட வானின் வெளுத்துத் திரிந்து திரைபருகி
யேர்கண் டிறங்கு மருங்கை முருக னெழிற்சிலம்பிற்
கார்கண்ட மஞ்ஞைக் கலாபத்தி னெண்டழைக்கையினொரு
போர்கண்ட வேலர்நின்றாரெழிற்காட்சியென்பூங்கொடியே.

குண்டிகைக் கையுடைச் சாரணர் கூட்டங் குலைத்துமுத்தத்
தண்டிகை கொண்ட மருங்கைச் சரவணன் றண்வரையிற்
சுண்டிகைக் கைவனஞ் சீர்செயும் வாயொருதோன்றறழைப்
பிண்டிகைக் கொண்டுநின் றூரென்கொல்லோநிலைபேசரிதே.

வாரண முன்றில் வயங்குந் துவசன் மகிழ்மருங்கைப்
பூரண முற்ற சிலம்பி னொருவர்தம் பூங்கரத்திற்
காரண மென்னைகொல் சோகத் தசோகக்கவின்றழைகொண்
டாரண முற்று மறிந்தாரிற் காணவிங் கார்ந்தனரே. (கரு)

ஆதியு மந்தமு மில்லாத நீள்புக ழாறுமுகன்
சோதியு மாரமுஞ் சூழு மருங்கைச் சுடர்க்கிரியி
னீதியு ளேபமு முள்ளா ரெனவுண் ணினைக்கத்தக்கார்
சாதி யுறுந்தழை தாங்கிநின் றூரென்றன் றூர்குழலே. (கசா)

வந்தனத் தார்க்கரு ளுங்கும ரேசன் மருங்கையன்ன
யந்தனிப் பாதங்கட் கொக்குங்கொல் லென்றிவ்வசலத்துற்ற
சந்தனச் செந்தழை தாங்கி யொருவர் தனித்தெதிர்ந்து
நொந்தன ராகிநிற் கின்றா ரவருண்மை நோக்கரிதே. (கள)

மும்மைக்கு மின்ப மளிக்கு மருங்கை முருகன்வெற்பிற்
செம்மைக்குட்செம்மைய ராய்ச்சிறந்தோங்கொருதிண்ணிய
நம்மைக்கொண்டோர்நன்னயம்பெறுவாரினயந்திரங்கி [ர்தா
யிம்மைக்குள் ளின்பமி தாமென மாந்தழை யேந்தினரே.()

மதயானை யைத்தெற வாயையங் காக்கும் வலியுடைய
குமா ரரவம்பைம் மஞ்ஞைமுன் னெல்கல் கடுத்துவிம்மி
யிதமாக நிற்குமிவ் வேந்தல்கைம் மாந்தழை யின்றழையே
சதமா மெவர்க்கு முருகன் மருங்கைத் தடமுலையே. (கசு)

வெந்தார் பொடிபுனை வேலன் மருங்கை வியன்கிரியிற்
பந்தார் வனமுலை யாயென் பகருவன் பல்கலையுந்
தந்தார் திறமுகங் காட்டி நிலைதரி யாதுநின்று
நொந்தார் கனியொன் றலவன் பெடையை நுகர்விப்பவே.

வண்டார் கடப்ப மலரான் மருங்கை மணிவரைவாய்த்
தண்டார் பிறங்கு மொருவடி வேலினர் தண்பொழிலி
லுண்டா துவந்து மதுகரந் தேனை நுகர்விப்பக்கண்
கண்டார்வ மீறிக் களித்தார் கருத்தென்கொல் கார்குழலே.

இனியொருதுன்பிலையென்னத் தொலைத்தின்பெனக்களித்த
தனியெழில் வேலன்குகன்மருங்கைச்சிலைத்தண்பொழில்வா
கனியொன்று மந்திக் கொருகடு வன்றரக்கண்டயிற்கை [யக்
நனிவெறி யாட்டயர் வாரினின் றொரொரு நாயகரே. (உஉ)

ஆயா ரிலரிவ ரென்ப தறிவிக்கு மானனத்துத்
தூயா ரொருவர்புன் றாண்டிலின் மீனிற் றுடித்தனர்வேற்
சேயார் மருங்கைச் சிலைத்தேன் குளகு நினைத்துப்பிடி
வாயார வோர்களி றாட்டக்கண் ணுற்றுள் வருத்தத்தினே.

ணிவந்த தேவர் விரும்பு மருங்கைநம் வேலர்வெற்பிற்
குணில்கொண்டு புட்கடி வாயங் கொருசற் குணத்தான்னே
பணில்வாற் றினைநின்றோர் கிள்ளைதன் பேட்டை யணைத்துச்
மணில்வந்தொருவலை புட்படுபுள்ளின்மயங்கினரே. [செல்ல

பரமன் சிறுவன் மருங்கை முருகன் பரங்கிரிவாய்
வரமன் பிணையைக் கலையொன் றணைக்க மகிழ்ந்தவையு
முரமன்குறிப்பென்கொல் லென்னையுநோக்கினரோடரியோ
டரமன் னயில்விழி யேயொரு வேல ரயர்ந்துநின்றே. உ௫)

வான்றலை வான்மதி தான்றலை காட்டு மலைதொலைத்த
வூன்றலை வேலன் மருங்கை வரைச்சுனை புள்ளிரு
மீன்றலை மூக்கொடு மூக்காய்ந் திடிக்க மிகமெலிந்திக்
கான்றலை நின்றன ரோர்சிலைக் கையரென் கார்க்குழலே. ()

அண்டர்க ளேத்துங் குமரன் மருங்கையன் றொருவர்
மண்டமுகுற்றோர்மயிறன்பெடையைமருவமயல் [கையைநீ
கொண்டவனென்முன்வெண் ணெய்யாக்கரைந்தவக் கொள்
கண்டனை யேவுளம் வாழ்கிலை காண்டலை கைக்கிளையே. ()

எனக்கன் பருளுங் குமரன் மருங்கை யெழில்வரைவாய்ப்
புனத்திலோ ரன்றில் பெடையைப் புணரப் புயந்துடித்தவ்
வனப்பினர் கண்டு மயங்கிநின் றாரம் மறுக்கத்தைநீ
யினப்படக் கண்டனை யேவுயிர் வாழ்கிலை யேந்திழையே.

சீர்மலிந் தோங்கு மருங்கைக் குமரன் றிருச்சிலம்பிற்
கார்மலிந் தார்ந்திடக் கண்டொரு கைச்சிலைக் காமனன்னு
ரேர்மலிந்தாமுவமப்பொரு ளொன்றினையெண்ணினர்போற்
றூர்மலிந் தோங்குங் குழலாய் விளங்கத் தளர்ந்தனரே. ()

போர்கொன்ற வேற்கை மருங்கை முருகன்பொதியவெற்பி
லேர்கொண்டவாவிபுட்சைவலந்துன்னக்கண்டேங்கிநின்றூர்
சீர்கொண்டகைச்சிலையோடொருதிண்ணியர்சித்தமென்னே
கார்கொண் டிருண்டுசு ருண்டலர் காட்டுங் கருங்குழலே. ()

கரும்பின் சிலைநுத லாய்நம் மருங்கைநற் கந்தன்வெற்பி
னிருங்கடி மன்னு மலர்த்தொடைமார்போடெதிர்ந்தொருவ
ரருங்குணத்துப்பிறைதோன்றக்கண் டேமுற்றயர்ந்துநின்றூ
பொருந்தும் பொருளொன்று கண்டவர்போலும் புகன்றிடினே. [ர்

திண்கொண்ட கந்தன் மருங்கைச் சிலைப்புரு வச்சிலையாய்
தண்கொண்ட காவி னொருகொம் பிருகொடி தாமெதிர்ந்து
கண்கொண்ட கண்ட முகமுக நீட்டிக் கவினிநிற்ப [னரே.
நுண்கொண்ட வேலினர் நோக்கியென் னேக்கியோ நொந்து

தாரணி தன்னின் மருங்கைக் குமரன் றணிகைவெற்பி
னாரணி யாகுஞ் சுனையிற் குவளை யொளிரக் கண்டிங்
கேரணி மார்ப ரொருவ ரிணைப்பொரு ளென்குறித்தோ
சீரணி யொன்றிலுந் தார்போன் றிரங்கினர்சேற்கண்ணியே,

என்றுமே தன்னைப் பரவிடு மன்பை யெனக்கருளிக்
குன்றுதோ றாடுங் குகன்றென் மருங்கைக் குளிர்வரைவா
யொன்றுமானென் றுமருளக்கண்டார்பொருளுள்ளென்கொ
நின்றுநைந்தாரோர் நெடுந்தகையாரயி னீள்விழியே. [லோ

நாக மிணைத்த புயத்தா ரொருவருண் ணடைலென்னே
மாக மருவும் பொழின்மருங் கைக்குகன் மாமலையிற்
றாக முடையவர் போலே சுனைபிடஞ் சார்ந்ததனீ
ராக மலையா நிலைமைகண் டேங்கி யயர்ந்தனரே. (௫௫)

மாகந் துருவும் பொழிலார் மருங்கைநம் மாமயிலோ
னாகந் திருந்து முலையாய் செழித்தவோர் நல்லிளம்பூம்
பூகந் திரண்டுறக் கண்டொரு மன்மதப் பொற்புடையா
ராகந் தளர்ந்தன ரென்னையோ வொன்றை யகநினைந்தே. ()

அற்புத மாரு மருங்கைக் குகனு வினன்குடிவாய்ப்
பொற்புடைச் சாமி மலைச்சுனை நீரினிற் பூத்தவொரு
புற்புதங் கண்டு பொருமய லாகிப் புலனழிந்தார்
கற்புரை தோளிற் கதிர்வே லுடையவோர் காவலரே. (௫௭)

அத்த னருளு முருகன் மருங்கை யணிபிழையாய்
சுத்தநன் மூலந் தொடுஞ்செயன் மாறுச் சுடர்க்கிரியோர்
மத்தக வாரணந் தாழ்வரம் மத்தக வாய்மைகண்டார்
சித்த முருகி யெவையோ சிந்தித்துத் தியங்கினரே. (௫௮)

புதுமதி யோன்சுதன் கந்தன் மருங்கைப் பொதியவெற்பி
னிதமதி யுற்றவோர் வேலரங் கோங்கரும் பிங்கிலக
வதிமய லுற்றகஃ தாங்கா தயர்ந்தன ரன்னைகண்டாற்
சதிசெயு மாவியைக் காணுமை யான்செய் தவச்செயலே. ()

ஆயு முதிரத் தயிலன் மருங்கை யணிவரையோர்
வேயுயர் வோடு விளங்கக்கண் டாரொரு வீரரிழி
பேயுறு வாரினுங் கண்டறி யோம்விம்மும் பெற்றிகளெந்
தாயுவ மேயமென் கொல்லோ பிடித்துத் தளர்ந்தனரே. ()

பழமலை நாதன் றனயன் னயனங்கள் பன்னிரண்டா
னழகிய சோலை மலையன் மருங்கை யணிவரைவா
யொழுகிய தேனொடு காந்தண் மலரவங் கோரயிலார்
பிழியுண் டவரினின் றூரவர்க் காண்டிலை பெய்வளையே. ()

அயிலிற் பகைவர்குடர்த்தொட ராக்குநல் லாறுமுகர்
மயிலிற் றிகழு மருங்கையன் னைத்தினை மாவயின்று
பயிலிற் கிளியோன் றலைக்கு மலகிலைப் பார்த்துவெய்ய
வெயிலிற் புழுவாய்ப்பொருதயர்ந் தானொருமெய்ம்மதனே.

வளரு முகிலுறு சோலை மருங்கையின் மாமயிலோன்
களிறு முழங்குர் திருச்சபி லத்துக் கவின்சுனையிற்
கெளிறுதெளிந்தபுனலூட் டிரியவோர்கேண்மைமிக்கா [யே.
ருளமெலிவாகினருள் ளெண்ணமென் கொலோவொண்டொடி

வந்தனஞ்செய்வார்க்கருளுங் குகன்றென்மருங்கைவெற்பிற்
சந்தனஞ் சார்ந்தொரு மென்கொடியும்பர் தனித்தசைய
விந்தனஞ் சேர்ந்த வெரியரக்காகின ரென்னினைத்தோ
வந்தனந் தாங்குங் கொடியா யொருவ ரணித்துநின்றே. ()

மால்கொண்டளித்தநல்வள்ளிமணாளன் மருங்கைவெற்போர்
சூல்கொண்ட யானை யசைந்து நடப்பது தோன்றவடி
வேல்கொண்ட கையெழி லோடொரு வீரர்மெலிந்துநின்றார்
சேல்கொண்ட கண்ணு லகிலந் திருத்துந் திருநுதலே (௬௫)

பெரும்புகழ்மன்னுமருங்கை முருகன் பிணிமுகவா [யொன்
பிருங்கடுப் பாம்பி னிடையாய் கருத்தென்கொ லேற்றறி
றருங்குகை நின்றெழக் கண்டெஃ குறையிட்டயர்ந்துநின்று
ரொருங்கெவ் வுலகு மொறுப்பராக் காட்டோ ருரத்தினரே.

கருவண் டுருத்துங் குழலாய் மருங்கைக் குகன்வரைப்பா
லொருநண்டுலாவிடக்கண்டா ருறுபொருளோர்ந்ததென்னோ
முருதண் டுலைத்துவண் டார்க்கு மொருதொடை மொய்ம்பு
ரிருளுண்டுலாவியவுள்ளத்த ராயயர்ந் தேங்கினரே. [டையா

வருந்து மவர்க்கரு ளுங்குமரேசன் மருங்கை யன்னைப்
மருந்து மலைச்சுனை வாயொரு கச்சப மன்ன நின்றங்
கருந்து மறலைவிடுத்தென்கொ லோர்பொருளாய்ந்தவராய்த்
திருந்து முகத்தொடு தேம்பின ரோர்கைச் சிலையினரே. ()

கண்கண்ட தெய்வ மெவர்க்கு மருங்கைநங் கந்தன்வெற்பிற்
றண்கண்ட கார்மயி றன்கலா பத்தொடு சார்ந்தகவப்
புண்கண்ட சோரி யருவடி வேற்கையோர் போர்க்களிறூர்
நண்கண்ட வேய்மயிர்ச் சிக்குமான் போலு நடங்கினரே.

சேரார் திரிபுரந் தீயச் சிரித்தவன் சேய்விறுைடு
பாரார் பரவு மருங்கைப் பனிவரைப் பாற்புயலி
னேரார் களிறென் றெருபிடி பின்றொடர்ந் திங்குவரப்
போரார்விழியம்பெய்திர்கொலென்றோர்மதன்போந்தனனே

காமன் மகட்கருட் காந்தன் மருங்கைக் கவின்சிலம்பிற்
பூமன் புனத்தொரு மானையா னெய்தகோற் புண்ணுடுநீ
ருமன் கருங்கணம் பெய்ததுண் டோவென் றுலாவிநின்றார்
மாமன் மகன்கொல் லெனவோ ரெழிலரெம் மாணிழையே.

ஆரெருக் கோடணி யத்த னளித்தநல் லாறுமுகன்
வாரெழி லிப்பொழில் சூழு மருங்கை மணிவரையிற்
போரெழில் காட்டு மயிலோ டொருவரென் பூங்குழலும்
மூரெது வென்றிங் குருகவி னுவின ருண்மையினே. (ருஉ)

துன்ப மெவையுந் தொலைத்திங் கெவர்க்குந் துகளறுநல்
லின்ப மளிக்கு மருங்கை முருக னிமயவெற்பின்
முன்பறியாரொருசேவகர்வேலொடென்முன்புறநின் [டியே.
றுன்பதியாதென் றுரைத்தார் கருத்தென்கொல்லொண்டொ

கயலுற்ற கண்ணிநங் கந்தன் மருங்கைக் கனகவெற்பிற்
செயலுற்ற நன்றெலா முள்ளா ரெனுமுகச் சீரொருத்த
ரயலுற்ற வென்ற னருகிற் கனியக் கனிந்தடைந்தும் [னே.
பெயருற்றதென்னவென் றன்பின்வி னுயினர் பெற்றியென்

பாடும் பணிக்கருள் கந்தன் மருங்கைப் பனிவரையி
னேடும் பணியல்கு லாயுயர் வேலோ டொருவராரு
ணுடும் பணியினீ ராடலென் னென்று நவின்றுநின்ருர்
தேடும் பணிதற்குத் தெவ்வரு மென்னுந் திறத்தினரே. ()

உள்ளுறை பாம்பி னுரியுடை யென்னு முயரல்குலா
யெள்ளுறை நெய்யி னுயிர்தோறு மேவு மெழின்முருகன்
புள்ளுறை கேதன மோடார் மருங்கைப் பொருப்பொருவ
ருள்ளுறைவென்கொனீர்சூடும்பூவென்னென் றிங்குற்றனரே.

கடம்பலர் தாரன் முருகன் மருங்கைக் கவினனையா
யிடம்பல வாரந் திமிசகி றேக்குறு மேர்வரைநந்
தடம்பல வாந்தனம்பூசலென் னென்றன்பிற் சார்ந்துநின்ருர்
விடம்பல வூட்டிப் பிடித்தவோர்வேலினர்மெய்ம்மெலிந்தே.

காண்பவ ருக்கருள் கந்தன் மருங்கைக் கவின்சிலம்பின்
மாண்பல வுற்ற மடப்பிடி யேயொரு வாள்விசைய
ரூண்பல நாளற்ற யோகியிற் ருழ்ந்துநம் மூருடையார்
பூண்பதி யாதென்றுற் ருரவர்க் காணிற் பொருகளிறே. ()

பிடித்திடு வேலு நடத்திடு மஞ்ஞையும் பேச்சினுக்கா
யெடுத்திடு வார்க்கருள்கந்தன்மருங்கை யெழில்வரைவாய்த்
தொடுத்திடு பூந்தொடையோடொரு தூயநற்றேன்றலன்ன
யுடுத்திடு மென்றுகில்வன்னமென் னுங்கட்கென்றுற்றனரே.

வாரண சித்தலத் தீசன் சுதன்குகன் வையமுதற்
காரண நந்தன் மருங்கை முருகன் கயிலையன்னாய்
பூரண நந்தரோ ராநந்தம் வேண்டிப் புகுந்தனர்போன்
றோரணத் துப்க்கு முணவுங்கட் கென்னென் றுலாவினரே.

பன்னளுங் கந்தன் மருங்கைப் பனிவரைப் பாங்கரினிக்
கன்னனுந் தோளர் வரையாது வார கடைப்பிடியோர்
வன்னகந் தன்னைக் குரங்குகைக் கொண்டு வலிந்துயிர்பின்
மன்னத வாறிற் பிடித்திட லேய்க்குமென் மாணிழையே.

உடுவூ டெழும்பொழி லார்மருங் கைக்குக னெண்கிரியி
னடுநான் மலைமுலை நம்பாலிவ் வேலர் நலிவதுவெங்
கடுவூ மரவைப் பிடித்துக் கற்றேய்க்குங் கடுங்கவிநீர்
மடுவூர் சிறுபுன் னலவனுக் கொல்கும் வழக்குறுமே. (௬௨)

தானவரைச் செற்று வானவர்க் காத்த தனிமுருகன்
வானன் மருங்கை வரைவரை யாத வருகையிரும்
பானதைக் காந்தம் வலிப்பதொப் பாமிஃ தவருக்கிந்தக்
கானக மீதெது கொல்லோவென் செய்வரென் கார்மயிலே.

கூற்றுக்குத் தெவ்வரை யூட்டு மருங்கைக் குகன்வரையிற்
காற்றுக்கு ளாடுங் கறங்காய்ச் சுழன்று கடிதலைந்து [லால்
நாற்றுக்கு மேற்பல நுண்டழை கொண்டிவ ணெந்ததல்
வேற்றுக்கு ணங்கண்டி லேனென்று நின்றனர் வேலவரே.

முன்னாட் டவத்தின் பயனே முளைத்த முறையெனமுன்
பிந்நாட் டொழுதற்கருள் கந்தன் மருங்கை யெழிற்சிலம்பிற்
பன்னாட் டொடர்ந்தும் பரிந்துங் கனிந்தும் பரசியபே
றெந்நாட் கிடைத்திடு மோவென் றிரங்கின ரேந்திழையே.

கலையைக் கலக்கும் விழியாய் மருங்கைநங் கந்தன்வெற்பிற்
சிலையைப் பிடித்தவர் நம்மிடஞ் செய்யுஞ் செயல்களெல்லா
முலையைப் படைத்தமின் னாரை வளைக்கு முறைதரலான்
மலையைப் பிளப்பது சிற்றுளி யென்னும் வழக்குறுமே. ()

பொடியிட்ட மேனிக்கொடுகொட்டிக் கூத்தன் புதல்வனெழிற்
றுடியிட்ட நட்ட மியைந்தான் மருங்கைச் சுடர்க்கிரித்தேன்
வடியிட்ட சொல்லியிவ் வேலர் குறிப்பித்த வாய்மையுநான்
மடியிட்ட சொல்லான் மறைத்ததுங் கோடியின் மட்டலவே.

கடைக்கூத்தி னாள்பெண் குடக்கூத்தி னான்மகள் காதலனாக்
குடைக்கூத்தி யன்ற குமரன் மருங்கைக் குளிர்வரையிற்
படைக்கூற் றிகலயி லார்படி யாத படிப்புமில்லை
விடைக்கூற்றி னான்பொய் விளம்பாத தூமில்லைமெல்லியலே.

சித்தர்க ளேத்து மருங்கை முருகன்செந் திற்சிலம்பர்
புத்தமு தச்சொலா யென்னுட் கனிவித்த போதனைகள்
வித்து முளைதளிர் கொம்புபூ பிஞ்சு விளைத்துவெங்கா
யொத்துறு பக்குவத் தேகாந்த லூதலு மொத்தனவே. ()

மாழைச் சிலைச்சிலை யான்மகன் கந்தன் மருங்கைவெற்பிற்
கூழைச் சிகழிகை மாதேயிவ் வேலர் குழைந்துநின்றென்
னேழைச் சிறுமதி யைத்தன் மதிக்குள் ளிணக்கிடுஞ்சொல்
வாழைப் பழத்தினி லூசி யிறக்கிடு மாண்புடைத்தே. (எ0)

வல்லற் களத்தன் மகன்குமரேசன் மருங்கையன்னாய்
மல்லற் றிணிதடந் தோளர் வழங்கும் வழக்குகட்குச்
சொல்லத் தகுவன வாம்பல சொல்லியுந் தோற்றனனாற்
கொல்லத் தெருவினி லூசிவிற் காதென்றல் கோதலவே. ()

தொண்டரல்லார்க்குத்தெவ் வாமருங்கைக்குகன்றோல்வரை
பண்டருமின்சொன்மென்சொல்லாற்படித்தபததாயமுட்[யர்
கொண்டறிந் தேனின் மொழியா யுலகியல் கூறறிஞர்
கண்டது கேட்டவர் பண்டித ராமென்றல் காத்திடவே. ()

சீரனைக் காட்படுஞ் செய்கையனு யென்றன் றேமொழியே
மாரனைக் காய்ந்த விழியான் மகன்றிரு மரன்மருகன்
கீரனைக் காத்த முருகன் மருங்கைக் கிரியினிப்பூந்
தாரனைக் காய்ந்துங் கனிந்தும் புகலத் தளர்ந்திலனே. (எ௩)

விடையுகைத் தான்சுதன் வேலன் மருங்கைவியன்கிரிவாய்க்
கடையுறுங் காற்குங் கலங்கா வுளத்தொடு காணகின்றார்
நடைபெறுங் கேண்மை பெறாமென் றெண்ணாதுயிர் நட்பி
பெடையெதிர்கொள்ளாவலவனிலைபிற்பிரிகிலரே. [லராய்ப்

பைந்தளிர் மேனித் திருவே மருங்கைப் பதியினுள
னைந்தவர்க் காக்குங் குமரன்றன் செந்தி னகத்திலரி
மைந்த னுருவுட னம்மாட் டடங்கிய மாண்பினர்தா
மைந்தவித் தார்க்குவ மிக்குங் கமடம தாகினரே. (௭௫)

சகத்திலென்றுன்பந் தவிர்த்தின்பந் தந்தோன்றனிமுனிவன்
மகத்தினில் வந்த கடாவிவர் கந்தன் மருங்கைவெற்பி
னகத்துள தொன்று மறைகிலர் காமனன் றாரணங்கே
யிகத்து மடற்பரி யேறி வருகுவ னென்றனரே. (௭௬)

கருத்தும் பவங்க ளெவர்க்குங் கழலனென் கன்மனத்தை
யுருக்குங் கருணை முருகன் மருங்கை யொளிர்வரையா
ரிருக்குந் துதிக்கு மெழில்வெண்பொடியுமிளமுகைசே[யே.
ரெருக்கும் புனைவனென் றாரென்கொ லோகொடிதேந்திழை

தன்னின் வடிவந் தனித்தனி திட்டிக்கை தாங்கிநம்மூர்
முன்னின் மகிழ்ந்து புகுதவனென்றுமொழிந்தனனச்[விண்
சொன்னின் னிடத்திற் சொலற்குயிர்வாழ்ந்தனன்றாமொழி
பின்னின் மிளிருமவ் வேலன் மருங்கைவெற்பிடத்தே. ( )

குன்றத்தை வைத்தமுலைபாய்கொடிதுகொடிதென்கொலோ
மன்றத்துள் ளாடி மகனுங் குமரன் மருங்கைவெற்பர்
மன்றத்து மேறுவன் மன்றத்தர் தேறவம் மன்றவர்முன்
மின்றத்துவாளான்மெய்புங்குறைப்பேனென்றுவிம்மினரே.

அழிவென்று மில்லா மருங்கைக் குமர னருட்கிரியிற்
பழியொன் றிடும்போய் பகர்ந்தறியேனிங்கோர்பாதகர்முன்
கழிவொன் றிடாதொன்றுரைத்தன னின்மெய்க் கவினெழுதி
கிழியொன்றெடுப்பனிங்கென்றனராலெங்கிளிமொழியே. [க்

கையி னொளிரயிற் கந்தன் மருங்கைக் கனகவெற்பி
லைய மிலாத வறிவின ராயங் கறைந்தவென்றன்
பொய்யைமெய்யென்றுவந்துற்றனர் பூங்கொடியேயவர்க்கு
செய்ய வுரையொன் றறிகிலன் செப்புந் திறமெனையே. [ச்

முன்பிற் புகழ்ந்தேனை யூர்தியாக் கொன்று முடிவணங்கும்
வன்பிற் றிரிந்த வசுரனை யாவரும் வாழ்த்தவுய
ரன்பிற் பணித்த முருகன் மருங்கை யசலமன்னு
யின்பிற் சிறந்தவிவ் வேலரைக் காக்கி னிரும்புகழே. (அஉ)

கற்றவர் போற்று மருங்கைக் குகன்கலி யாணவெற்பி
னுற்றவர் போனின் றுயங்கி யிரங்குமிவ் வுத்தமரை
மற்றவர் போலெண்ண லாமோ மதிமுக வார்குழன்முத்
தற்ற வரிசை யெயிற்றுக் கருங்கணொன் ஞெண்டொடியே.

கடலு மலையு மொருங்கு கலக்கயிற் கையினொடுடன்
னுடலு முயிருமொன் றாகக் கலந்த வொருமுருகன்
பிடலுட னேங்கு மருங்கைச் சிலம்பன் மிளிர்தழைபூ
மடலுமிழ் தேன்மொழி யாய்தகு மோவிங்கு வாடுவதே. ()

ஊன்றந் திலங்கிடும் வேலன்கை வந்து முணங்குறுமோ
யான்றந்த கண்ணி மருங்கை முருகன் மயேந்திரத்துக்
கான்றந்த தண்பொழி லூடுசங் மித்துமென் கால்கொடுபைந்
தேன்றந்தி லங்கி நறுமணங் கான்றவிச் செந்தழையே. ()

பூமனை வாரணக் கந்தன் மருங்கைப் பொருப்பினிற்புன்
றீமதி வாரணத் தைத்தெய்வ வாரணஞ் செற்றதிற்கான்
மாமத வாரண மாய்த்தவன் கைத்தழை வாடிடவோ
பூமணி வாரணம் பொற்குட மென்முலைப் பூங்கொடியே. (')

தொடச்சுடும் வேங்கை யெனத்தீச்சொலிக்குஞ்சுடரயிலாற்
றிடந்தட வேங்கையைச் செற்றார்தங் கைத்தழைதேம்பிட
கடத்தட வேங்கை மலியுமருங்கைநங்கந்தன்வெற்பிற்[வோ
புடத்திடும் வேங்கைப் பணியமர்மென்முலைப்பூங்கொடியே.

ஆண்டலைக் கேதனன் மஞ்ஞையன் வேலின னறுமுக
னீண்ட கடப்ப மலரான் மருங்கையி னேரிழையே
மாண்டகு தோளுடை மாமதன் கைத்தழை வாடிடவோ
சேண்டரு சந்தனப் பைந்தழை யன்றிது செந்தழையே. ()

மாயவன் கொண்டது கொல்லென வந்தவோர் வன்கிடியைச்
சாயமுன் கொன்ற திறலார் தழையுந் தயங்கிடவோ
சேயமுன் செற்றவன் சேய்மருங் கைக்குகன் செஞ்சிலம்பி
னேயகன் றுற்றிடுஞ் செந்தழை தன்னினு நுண்டழையே

இன்ப மளிக்கு மருங்கை முருக னிமயவெற்பிற்
றுன்ப மெவர்க்குந் துடைக்குந ராயெழி ரென்றுமுகத்
தன்பகங் காட்டி யிரங்கி யலையுமிவ் வாண்டகையார்
தன்பத நோவத் தருமோ தடங்கண்மொய் தாழ்குழலே.()

எத்தனை கூறியுங் கேளா தெதிர்ந்த விகலசுரன்
சித்தனைந் துட்கச் செருச்செய்த சேவலன் செஞ்சிலம்பை
யொத்தவன் றேளுடை யாருளங் கோணி யுயங்கவற்றோ
முத்தி யருளு மருங்கைப் பொழிலன்ன மொய்குழலே.(கூக)

வள்ளிக் குவந்த மணாளன் மருங்கை மணிவரைவாய்க்[பாற்
கொள்ளிக்கண் வேங்கையும் வேங்கையுமெங்குங் கொளவிரு
கொள்ளிக்கண் ணூரு மெறும்பாய்த்திரிந்துட்குலையவற்றோ
வொள்ளிக்க னன்னவிவ் வோரெழி லாரிங்கென் னொள்ளிழையே.

பாத மொலித்தலி லாநடைத் தீக்கட் படுபுலியுஞ்
சீத மிகைசகி யாமற் குகையுட் செலப்பரந்த
சூதிரி னிக்கதிர் வேன்மெய்ம் மதனுர் குளிரவற்றோ
வோதருஞ்சீர்க்கும ரேசன் மருங்கையென்னொன்றொடியே.

மாண முடைய முருகன் மருங்கை வரையனையாய்
நீணக வென்கு சிறுபுற்றில் வாய்வைத்து நேர்ந்துறிஞ்ச
வேணக மோடுமொய்த் தீய லெழமழை யென்றிறைக்குந்
தூண முறுந்துளிச் சாரலிற் றேயவோ தூயவரே. (கூச)

எதிரைப் பெறாத தனியா மருங்கை யெழிற்குமரன்
வெதிரை யகிலடர் வேள்வி மலைக்குகை வேங்கைபுக்கப்
பிதிரை மயக்கி யெழுமுன் பனியிற் பிறழ்ந்திடவோ
கதிரை மயக்கி யொளிரும்பொன் மேனியிக் காவலரே. ()

வணங்கற் கருளு மருங்கைக் குமரன் மருத்துவெற்பின்
மணங்க ணரந்தழு வொச்சியு நின்று மலர்ந்துதவ
வணங்குக ளாட்டெழும் யாமத்து மார்ந்திங் கழியவற்றே
குணங்கண் மிகுத்தவெங் கொம்பேயயிற்கையிக்கோதிலரே.

நகுந்தலை மாலையன் சேய்மருங் கைக்குக னகத்தின்வா
மிகுந்தலை கூளி கொளத்தெவ்வ ரைத்தெறு மோர்திறலார்
புகுந்தலை வுற்றிடுமெண்ணம்புண் ணுதல்பொறுக்கவுண்டோ
மிகுந்தலைந் தார்ந்தல ரேந்தியின் றண்டரு மென்கொடியே.

வித்தை விளைக்கு மருங்கை முருகன்வேள் விப்பொருப்பிற்
றத்தை விளக்கு மொழியாய் வளைந்து தழுவியவா
யத்தை யொழிந்திங் கமர்தல்கண் டார்ந்த வறிவுறுமெய்ம்
முத்தை விளைக்குங் கரும்பர்மெய் வாடன் முறையலவே. ()

தெவ்வர் களையுஞ் செருச்செய்தன் பூட்டுந் திறத்தினிலன்
னெவ்வ மகற்று முருகன் மருங்கை யிருஞ்சிலம்ப
ரொவ்வ வுவமையொன் றில்லார் தமைநிக ரோரெழிலை
வவ்வ வுறுந்துயர் மாற்றிக்கொண் டாலன்னை வான்புகழே.

தன்னை யடைந்தவர் தங்களைத் தாங்குந் தனிமுருகன்
பின்னை திகழு மருங்கைச் சிலம்பைப் பெறுமுலையாய்
மின்னை யுமிழுங் கதிர்ச்சுட ராழியன் மெய்யனெழி
றன்னையொத்தோங்கிவர்க்கன்பிலையேனந்தவமென்னையே.

பலிதான் விரும்பரன் சேய்மருங் கைக்குகன் பாரவெற்பின்
வலிதான் மிகுத்த வொருவேல ரென்புன் மதிவழிதன்
கலிதான் றவிர்த்திட வந்துநின் றுரென்ன கன்மமிதே
புலிதான் பசிக்கினும் புல்லருந் தாதென்றல்பொய்த்திடுமே.

தேனார் மொழிமயற் கந்தன் மருங்கைச் செழுஞ்சிலம்பின்
வானு ரரவுயிர் வாங்கும்பைம்மஞ்ஞைவல்லோதியின்வாய்த்
தானுகத் தன்கண் கொடுக்கச் செலுமியல் சான்றுறுமோ
மானுகத் தோளுடைத் தாட்டிகர் வந்திங்கு மன்னுதலே. ()

உரையாடி டீரிங்கோ ருண்மைவின் ளீரெனை யோம்பிலிரே
லரையா டிடுமர வல்குலி னாரினே ராரணங்கால்
விரையா டிடுமென் குழலீர் மருங்கைநம் வேன்மயிலோன்
வரையா டிடும்புனத் தேதன் செயற்படி வாழியவே. (கoரு)

கலியைத் தொலைக்கு மெவர்க்கு மருங்கையெங் கந்தன்வெற்
சிலையைப் பிடித்தவர் செய்தியென் னேயுயர் சிவனது [பிற்
நிலையைப் பிடிப்பவ ராயினு மிம்மட னேர்வதிங்கோ
ரெலியைப் பிடிக்க மலைகிள்ளு வாரி னிசைந்திடுமே. (௧௦௪)

அடித்தடித் துத்திருத் தன்புட னன்புடை யார்க்கருளி
யிடித்துருத் துத்தெவ் வரைததெறும் வேல னிருங்கருணை
வடித்ததொத் துப்பிர சம்பெயுஞ்சோலை மருங்கையன்னு
ணடித்ததிர்த் துச்செய்த செய்திக ளேற்கன்புநாட்டியதே.

பத்தியுஞ் சித்தியு முத்தியு மெற்கன்பிற் பாலித்திடுஞ்
சத்தி யயிற்கை முருகன் மருங்கைத் தனிவரையாய்ச்
சித்த நிலத்தினீ வைத்த கருணைத் திருமுளையைக்
கைத்த மனத்தே னறியாத புன்மை களைந்தருளே. (௧௦௬)

என்னைக் கலந்த வெழின்முரு கேச னிருங்கருணை
தன்னைக் கலந்த மருங்கைச் சிலம்பர்கைத் தண்டழைக்கோர்
பொன்னைக் கலந்த புணர்முலை யாளன்பு பூப்பவெற்கு
முன்னைத் தவமென்கொ லோவின்று கண்டிட மூட்டியதே.

திருவார் மருங்கை மயிலயில் சேவல் சிறியவென்னுள்
வருமோர் முருகன் சிலம்பன் செழுந்தழை வான்புவிநீ
டருளார்ந்திலங்குமெண் ணுன்கற மாமழையார்ந்தொளிர்ந்து
மருவாரும் பூங்குழ லார்கற்பு வாழிய வாழியவே. (௧௦௮)

திருமருங்கை யொருதிணைமாலை முற்றிற்று.

உ

குமரன்றுணை.

திருவீரை மான்மியச் சுருக்கம்.

திருவீரை யென்பது, திருநெல்வேலிக்கு மேற்கும், பாடகப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு வடக்கும், பொதியமலைப் பாவவிநாசத்துக்குக் கிழக்கும், அரிகேசவனல்லூருக்குத் தெற்குமாய், தாம்பிரபர்ன்னி நதியாற் சூழப்பட்டுப் பற்பல தீர்த்தங்களையுடைய வீரவனல்லூரென்று வழங்குகின்ற வோர் சிவநகரம். இது, புன்னைவனமென்றுந், தவவனமென்றும், ஞானவனமென்றும், மற்றும் பற்பல அற்புதக் காரண நாமங்களையுமுடையன; இங்குள்ள மூர்த்தியானவர்:- புன்னைவனேசர், தவவனேசர், ஞானவனேசர், பூமிநாதர், எனப்பற்பலஅற்புதக்காரணநாமங்கள்பெற்று விளங்குகின்றனர்.

இங்கு, மகத்துவமிகுந்த அகத்திய முனிவர் மெய்ம்மையாகிய நைமிசாரணிய முனிவர்கட்குத் தலவிசேடம், தீர்த்தவிசேடம், மூர்த்திவிசேடங் கூறிக் கூட்டிக் காட்டிச் சேவிப்பித்துப் பூசிப்பித்துந் தமக்குப் பதியாகப்பெற்ற பொதியையிற் புக்கனர். அதுகண்ட அம்முனிவர்கள் இவரது பிரிவாற்றாராய் இவரது தெரிசனை மாறுததாகிய விப்புன்னைவனத்திற் பன்னசாலை செய்திருந்து நெடுந்தவ மியற்ற, அவ்விடைப் பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய கடவுள் ஓர் புன்னையடியிற் பிரசன்னரா யவர்களுக்கு அஞ்ஞான மற்ற மெய்ஞ்ஞான மோக்கத்தை யளித்தனர்.

பத்தியிற் சிறந்த சித்திரசேனனென்னுஞ் செழியன் சேர்ந்து தனக்குக் குறையாயிருந்த புத்திரப்பேற்றைக்குறித்துப் பத்தினியோடு மெய்த்தவம் புரிய, அங்குக் கனிவொடு தோன்றிக் காட்சியளித்துப் புத்திரப்பேற்றையு மருள்செய்தனர்.

பின்னரப் புத்திரனாகிய வீரவன்மனென்னுந் தென்னவன், சித்தசூதனனைப் பூசித்துச் சந்திரசூட சடாதாரக் கடவுளாரதருளினாற் காடு களைந்து நாடுதிருத்தி, சிறப்புவாய்ந்த சினகரங்தேவர்கோயின் முதலிய வியற்றிப் பன்னற்கரிய நன்னகர் புரிவித்து மேன்மையுற்ற நால்வருணத்தோர் முதலியோரையு மமைத்து, நம்பிரானாருக்குக் காலநியமக் கட்டளை முதலியன வற்படுத்திப் பிரியாத அன்பொடு பெரும் பூசை யியற்ற அக்காரணானந்தர் பூரணானந்தராய்க் காட்சியளித்து யாவினுமரிதாம் பேரின்ப வாழ்வளித்தனர்.

பூமிதேவியானவள் பூபாரந் தாங்காளாய் வருந்திக் கடவூரி லொழிந்த சமனைவேண்டி யருந்தவம்புரிய, உளமகிழ்ந்து துதித்துக் கருதியவாறு நமனையு நல்கிக் கவலை தீர்த்துப் பின்னுமவள் வேண்டிக்கொண்டபடி எங்கும்விளங்கப் பூமிநாதரெனப் பெயரையுமேற்று விளங்குகின்றனர்.

இன்னு மித்தலத்தில் அகத்திய முனிவரது சாபத்தாலரவுருவாய வந்த நகுடனுடைய சாபவிமோசனஞ் செய்து தேவபதவி யளித்ததும், விராட்புருடன் முதலாயின பற்பலராற் பூசிக்கப்பட் டருள்செய்தனவும் விரிக்கிற் பெருகுமாதலின் இப்பதி மான்மியமாகிய வீரைத் தலப்புராணத்திற் கண்டுகொள்க. சுபம்.

உ

குமரன்றுணை.

திருவிரைக் கலம்பகம்.

காப்பு.

பூவார் திருவிரைப் பூமீசற் கன்புறுநற்
பாவார் கலம்பகம் பாலிக்கு—நாவாய்வன்
கல்லங்கம் பெண்பொன்செங் கல்லெனக்கண் டார்பதிகஞ்
சொல்லங்கொம் பொன்றனடித் தொண்டு.

நூல்.

ஒருபோகு மயங்கிசைக் கோச்சகக் கலிப்பா.

ஆறடித்தரவு.

பூவேத்தும் புகழ்மலியப் பொலங்கிரியை வளையவுமா
லேவேத்தங் கிவரிரதத் திணைக்கால்க ளனவுமலாற்
காண்பொருளெல் லாமெவர்க்குங் காட்டவிரு கண்களுமா
மாண்பொடுதா னருளியவின் மதிபிரவி களிரென்றைப்
பூணுமர வதன்மணியாப் பொருவித்தவ் வரவெயிறே
காணுமதிப்பிளவிரண்டாக்காட்டினைபின்சடையென்னே.

நான்கடித் தாழிசை மூன்று.

தண்டவினை யேனைத் தலத்தியற்று வானெனவுந்
தொண்டர்களை யிப்பதியிற் றொழவருளு வானெனவு

மண்டருடன் மற்றெவரு மறியவெம னேக்கடவூர்
தண்டனைசெய் திப்பதியிற் றான்காத்த தற்புதமே. (க)

எத்தலத்தி யாவ ரிடுசாப முந்தொலைப்பா
னித்தலத்த னென்றெவரு மெண்ணவிண்ணி னுட்சிபெற்றுக்
கைத்தலத்தி னெல்லியெனக் காணுமர வாம்வடிவை
யித்தலத்தி லேமுனியா யியற்றியது மற்புதமே. (உ)

தந்தையனை யிலனென்றுந் தனதடிமை யுலகென்று
முந்தைமறை யந்தம்வரை மொழிந்திடவே நின்றிடுநீ
யெந்தைவல்லா ளன்கௌரிக் கின்குழவி யந்தணன்சேய்
சந்தவணி கற்குவிலை தானான தற்புதமே. (ங)

தனிச்சொல்

அதான்று

ஈரடித் தாழிசையாறு.

பட்டிமையிட் டுயர்வுடைய பரிசுபெறும் பாக்கியனீ
பிட்டினுக்கா ளாச்சென்று பெய்கூலி கொண்டனையே. (க)

மணிவளையின் றனம்பகர்ந்து வருநயங்கொள் வாணிகனீ
துணிவினொடு மண்சுமந்து சூரலடி பட்டனையே. (உ)

தவப்பான்மை யாவருக்குந் தந்திடலென் றிசைத்திடுநீ
யுவப்பாயோ டொன்றேந்தி யூர்ச்சோ றிரந்தனையே. (ங)

பின்னமற நான்மறைகள் பேசியுமுன் னின்றிடுநீ
யன்னமறை யறியாம லழல்வடிவ மாயினையே. (ச)

எப்பொருளுந் தானு யிலங்க விருந்திடுநீ
மெய்ப்பொருளீ தொன்றென்ன மேவி விளங்கினையே. (ரு)

பூரணனு யெவ்விடத்தும் பொலிவுடையோ னுகியநீ
தாரணியோர்க் கருடரவித் தவவனத்திற் சார்ந்தனையே.(சூ)

தனிச்சொல்

அதனுல்

முச்சீரோரடியம் போதரங்கம் நான்கு.

எல்லாம் வல்லவ னேநீ யாவுநி றைந்தவ னேநீ	சொல்லா யார்பவ னேநீ சொற்பொருளானவனே நீ.

இருசீரோ ரடி யம்போதரங்க மெட்டு.

ஆதிநீ சோதிநீ	அன்றுநீ இன்றுநீ	அங்குநீ இங்குநீ	எங்குநீ இறைவனீ.

தனிச்சொல்

எனவாங்கு.

பதினேழடி யாசிரியச் சுரிதகம்.

பொன்னகர் புகுந்து புதுமணக் கான்றங்
குன்னிய குளகா லுயர்வளம் புதுக்கி
யடிவழி யமுத மாயிரம் பணத்தான்
படிகொளு மயர்வறப் பான்மைபி னளித்துத்
5 தன்னையண் டினர்முற் றணைந்தவெற் கதிரை
மன்னுற விரும்பத் தக்கதன் மலிய

மலரொடு கனியளி மாரி பெய்யும்
பலசூளை யாசினி பரிமுதற் பொதுளும்
பொழிலுறு தனிவளம் பொருந்தும் வீரையின்
10 முக்கண பரமா முத்தியை யருளென்
றன்பர்க ளேத்து மரனே யடியேன்
மிக்க தொன்றும் வேண்டிலே னந்தத்
தக்க வடியா ரடியவ ரடித்தூட்
கிச்சை யாகி யிரந்தன னதனை
15 வெய்ய வினையாம் வெப்பந் தீர்த்திங்
குய்யு மாறென் னெஞ்சலை
பெய்வித் தருளலுன் பெருமையிற் றிறனே. (க)

நேரிசை வெண்பா.

திருவார் தரளத் திரளாற் கரையாம்
பொருநா நதித்துறைக்குப் பூணுந்—திருவீரை
மாநகரின் மன்னு மதிச்செஞ் சடையாயென்
பாநலமாக் கொண்டெனைக்கண் பார். (உ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பாரனந் தங்குரு வாமதி சூடுமை பங்கினனை
யாரனந் தங்குரு வாரங் கயன்மன்னு மம்புயஞ்சூழ்ந்
தேரனந் தங்குரு வான்பொழில் வீரையி னேத்திடினற்
சீரனந் தங்குரு வாழ்வுறு மற்றொரு தீங்கிலையே. (ங)

நேரிசை யாசிரியப்பா.

தீங்கனி செறியுஞ் சம்புத் தீவிற்
பாங்கொடு பரத ணண்டகண் டத்துட்
குங்குமம் விளவகில் கொக்கா மலக
மங்குவிற் றுருவி வான்மதி தாங்கி
5 யெழுந்தபூங் கைலை யென்னும் பொதிகையு
மழிந்துதிர் கொங்கு மருங்கனி யிரதமுங்
கலந்தவின் சுவையினக் கைலைதன் முடியி
னலங்கலா யொழுகிய வருண்மிகு யாறுங்
குலச்சிறை பணிகொளுங் கொழுகொம் பாமெம்
10 மங்கையர்க் கரசியார் வளர்த்த நன்னெறி
தங்குநற் செழிபன் றனியெழி னடுந்
தமிழ்ச்சுவை மணத்தொடு தழைந்துயிர் மகிழ
வமிழ்துறும் பொருநை யார்ந்து கழனிகள்
விளையுமுப் போகமார் வீரைமா நகருங்
15 களைமிகு மாயிரக் கணக்குறு மருப்புக்
களபமா தியவெண் கடமதக் களிறும்
வேதமெய்ப் பரியு நாதநற் பறையு
மாதரத் தன்பரை யழைக்குமான் கொடியும்
பொன்னினு மின்னும் பூங்கொன்றைத் தாரு
20 மன்னிய வடியவர் தன்னுளந் தெளிந்தின்
புன்னிய வெவையு முதவுங் கருணையாத்

தன்னிக ரிலாதுகோ ருங்குதன் ஞணையு
முடையவெம் பரமா வுபர்கதி யருளென்
ருயிர மாந்திரு நாமமு நவின்றுநின்
25 றாயவர் துதிக்குஞ் சோம சேகரா
வலைமகட் கற்பமுஞ் சலியாது மகிழ
மலைமக ளெனுமெழின் மரகத வல்லியைப்
பாகத் தணைத்தவெம் பதியே சமனுக்
காகப் புவிமக டாகமாத் தொழுது
30 போற்றிட வருளிய பூமி நாதா
வென்னையுங் காத்திட வேண்டு
மன்னையப் பாநா னன்னிய னலனே. (ச)

கோச்சகக் கலிப்பா.

அன்னமண்ட மெனவணைய வம்புயத்தின் மணியுகுக்குஞ்
சென்னலைவேள் சிலையெனுஞ்செய்த் திருவீரை யிறையவநீ
சொன்னமலைவளைத்தலுக்குத் துணையாயென் மனமெனும்வ
கன்னலிய வளைத்துனது கழலடிக்கன் பாக்குவையே. [ன்

நேரிசை வெண்பா.

ஆக்கினுங் வேளைநீ றந்தகனைப் பூங்கழலாற்
போக்கினுய் வீரைநகர்ப் பூமீசா—போக்கியுமென்
புன்னகைபாற் றீப்த்த புரமதுபோற் போக்கிலையா
லின்னமெமர்க் கஞ்சுதரீர்ங் தில். (சா)

(மறம்) பதினான்கு சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தீர்ந்த நெஞ்சுட னார்ந்தி டெந்திற றேர்ந்திடாதெமத
வைமுனே, சேர்ந்து நின்றொரு வேந்த னீந்திடு சீட்டிதெ
ன்று கைநீட்டினாய்-,வார்ந்த டார்ந்தல ரேந்திமங்குலை மானு
மோதியள் பாலொடு, வாழ்ந்திடும்பர மேசர்தங்கிய மாண்பு
றுந்திரு வீரையி-,னீர்ந்த ணிந்திலை யேந்து சந்தவி ருஞ்சில
ம்பமர் வேடரேன், றெண்ணிலாதெமர்மாதுவேண்டிடு மேந்
தலெங்கடம் வீரமுட்-, டோர்ந்தி டும்படிகூர்ந்தவெம்பொறி
சேர்ந்து சூழ்ந்திடு மரணினே, சேதமாம்படி மோதிவீசுறு
செய்தியல்லதை யில்லையே. (எ)

(இதுவுமறம்) ஷை.

இல்ல றம்புரி துறவ றம்புரி யெவரு நாடியிறைஞ்சிடு,
மெழில்கொள்வீரையி னமலனுக்கெம திறைவர் மாதையெம்
மலைமுனி-,நல்லமங்கல தெரிசனம்பெறுநன்மைதேறி யளித்
ததா, னாமுமிங்கு வளர்த்துநங்குடி நண்ணுமான்மக டன்னை
யே, வல்ல வெங்குல மறவ ராய்வரு மாண்பினாலுய ரிறை
வர்தம், மகனே னும்படி வந்த வேலுடை வள்ளலுக்கிவ
ணீந்தனஞ்-,சொல்லருங்குல மகளைவேண்டுபு சுருள்விடுத்
திட வந்தநீ, தூதனாலுயிர் வாங்கி லேம்புகை தூர்ப்பல்விட்
டுவற் சொன்னிலை, (அ)

கட்டளைக் கலிப்பா.

சொல்ல ரும்புகழ் வீரையி லேயரைச்
சோம னைத்தலை யிற்புனைந் தீசனு
ரெல்லொ டும்பொரு மேர்மணிப் பூணொரு
தேறி வீதிவி ழாவரு காட்சிதேர்ந்
தில்லெ னுந்துடி யேரிடை வாள்விழி
யேழை யாமெனி ளங்கொடி யேகுமுன்
னல்ல லங்கச னம்புய நெஞ்சுற
வாவி போலிழந் தாடன் னறிவையே. (கூ)

மடக்கு-அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அரிதான் றூங்கு மாம்பல்களே
யதரந் தாங்கு மாம்பல்களே
வரியேர் விழியங் குவலயமே
வாயான் மொழிந்து குவலயமே
பரசு முமையாம் வான்கொடியே
படர்ந்த பாக வான்கொடியே
யிரவார் கண்டத் தெழின்மணியே
யெனக்குன் வீரை யிடமணியே. (௪௦)

(தென்றல் விடுதூது) விருத்தக் கலித்துறை.

அணிமலி வீரை நகரினி லாரு மழகேசன்
கணினழ லான்முன் கருகிய மாரன் கருதாதே
துணிவொடு வாதை புரிவதை யாவி துறவாமுன்
றிணிவொடு செப்பென் னுயிரனை யார்பாற் சிறுகாலே. (கக)

(நெஞ்சுவிடுதூது) நேரிசை வெண்பா.

காக்கொன்றைத் தாரங் கலைமதியன் பால்வீரைப்
பாக்கொண்டு நெஞ்சே பணிந்தயன்மா—னோக்குடையார்
பாங்கி னளியாமுன் பக்குவமாக் காத்திருந்து
வாங்கிவா நான்பெறவே வாழ்வு. (கஉ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

வாளுந் தனுவு மெடான்பகை வீரை வரதருக்கென்
றோளுந்தனமுந் துணைவிம்மி நண்ணிடை தொய்யவெய்தான்
வேளுந் தனதெரி வீசும் பிறையுங்கண் வேல்விடுத்தெந்
நாளுந் தனதுகொள் வேனென் றவர்தமை நாடினளே.(கங)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

நாடச்சிர லாடக்கய லாய்வுற்றன மிசையே
நாடிச்சிற கால்விட்புற மூடப்படி விளையா
நீடிக்கதி ரோடித்தலை நீர்கொக்குண னிகர்பூ
நேரிற்குனி வார்நற்செநெல் வீரைத்தனி விடையாய்
கோடிச்சகி காவற்கடை கோனற்றமர் நகரார்
கோழிக்குரல் ஞாளித்திரள் கோளிற்றெரி வரிதாய்
மாடத்திலை யேவிட்டலி றூடித்தனி வருமான்
மாசற்றிவ ளோடற்பினில் வாழக்கட வதுவே, (கச)

பதினைந்து சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

கடவப் பரிகரி கனகப் புவிதரு மிரதத் தொடுமே வார்
கடகத் திருவடி விடையைக்கயிறொடுவெந்தேயிம்பர்வினோர்

திடவுக்கிரவிய நடனச்சதிர்பல செறியத் திருவீரைத்,
தெருவிழ் பலர்தொழ வெழு முத்தமரிவர் செங்கே ளொண்
சடைமேற்-, குடமுற் றிடுமெதி பகைமுற் றரவொடு குறுகச்
சலியாதே,குளிரப்பிணையிடையறுகைக்கனிவொடுகொண்டா
ரென்றுபல-,வடிவத் தெரிவையர் மயலுற்றிவை சொலிமறு
கச்சிவையோர்பான், மகிழத் துவசநல் விழவிற் பவனியு வந்
தேதந்தனரே. கரு)

நேரிசை வெண்பா.

தந்தாதி யானர் தனித்தமறை காவாரே
லெந்தாகி லத்தவரு மேசுமிவ்—விந்தைமறை
வந்தானிவ் வீரையினேர் மானேந்தி மாறந்தான்
மந்தானி லத்தேர் மதன். (கசா)

(குறம்) எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

மதிபொங்கொளிர் வரைமாழைய வரையும்பழ வரைசீ
வரையுந்தமிழ் வரையோடுமெ மலையுங்குடி யெமதே
விதியின்றனி விதியோடெவர் விதியுங்குறி வழியே
வினையங்கொடு சொலுவேமெழி லெருதின்படி வமதா
நிதியென்றிடு மவளானநெ னிலையைஞ்சுகை யுறலா
னிறையைந்தலை யவர்வீரையில் விடையின்புடை வரவே
யிதவின்சொலெ மயிலேகுறி யனுவும்பிச கிலைநீ
யெதிர்கண்டனை மயலேயவ ரிரவிங்குள ரயரேல். (கஎ)

(புயவகுப்பு) வண்ணம்.

அயனரியெ நாளுநைந்து முடியடிக டேடிநொந்து
மறிவரிய தாயெழுந்த வரையென்றி லங்கிமே
லணிகளிடு தீபமென்ப விலகுதமி ழோதுகும்ப
வருமுனிவ ருருகின்ற வருடங்கி யங்கலோ
னியலிரவி யாறுதங்கு முடியுடைய தானசந்த
வரையெனவு மேவிவஞ்ச ரிகலுங்க லங்கமூ
வெயிலடரு மாடகஞ்செய் மலைதழுவு சோதிதந்து
மிமயவரை மாதணைந்து மிசையெங்கு மிஞ்சுமோ
ரியலிசைய நாடகங்க ளிகபரசு சாதனங்க
ளவையுமுணர் ஞானவன்ப ரியலின்ப சந்தமா
லிகைகளிசை மாலையென்று மிசையவுயர் மூவர்தந்த
விசைபரவு தாமமெங்கு மிளிருஞ்சு கந்தமே
பயகலச மூறுகண்ட விடையனுதி வாள்கைகொண்டு
பணையினிடை மோதலுண்டு பணிகொண்டு மென்றுமே
பலவளமொய் வீரையின்க ணருளுருவ மாயெழுந்த
பரசணியு நாதரின்ப மிகுமம்பு யங்களே. (கஅ)

(அம்மானை) மடக்குத் தாழிசை.

புயலகலாப் புன்னைப் பொழில்வீரைப் பூமீசர்
முயலகன்மே னட்ட முயன்றனர்கா ணம்மானை
முயலகன்மே னட்ட முயன்றனரே யாமாகிற்

கயல்விழியாள் பாகங் கரந்தனளோ வம்மானை
கயல்விழியுள் ளவனுளமேற் கரப்போவஃ தம்மானை. (கசு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அம்மானை யப்ப னெனக்காண் முனிவற் கருளுமைங்கை
யம்மானை யப்ப னெனும்வீரை மாநக ரத்தனுக்கே
னம்மானை யன்ன மூலைமலை யாதலை யன்றுவிட்ட
வம்மானை யன்றி யறைந்தா யிழைசென் றழைத்திலளே. ()

(கார்) குறளடி வஞ்சிப்பா.

அளிக்குலமுரன் றரும்பவிழ்மல
ரொழுக்கியமதுத் தெளிர்துறவதிற்
றமதுருத்தெரி தரவினப்பகை
யெனமதித்துமுன் னிரணியற்றெற
வருமொருநர வரியெனவெருண்
டிகல்குறித்தரி யினமுரத்தொடும்
பொதிகையிற்றிரி மதமிளைத்தனை
யொதுங்கிடக்குளிர் மிகுந்திடப்பெயுந்

திறனுடைப்

புயலே வீரையிற் புனித
னயலே யெனுதெனக் கருளுநாள் வினவே. (உசு)

கலிவிருத்தம்.

வினவிடப் புகழ்க்கிளி வேலன் பாலது
கனகமன் வீரையங் கண்ணார் கங்கையை

யன்முமுன் னறிந்தில வார்வ தெங்ஙனே
பனகனும் பணிபதப் பங்க யங்களே. (உஉ)

(மதங்கு) அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பங்குமை தங்கிய பரன்வீரைப் பால்விடை மீதிலு லாமேவ
விங்கிதசங்கிதமொடுவான்மின்னேகவிடாதிவையெனவீறுங்
கொங்கைகுலுங்கிடநடமாடுங்கோலமதங்கிகண்ணிமையாலே
சங்கைய றுந்தமி ழிமையாளேற் சாகச ருந்துய ரகலாரே.

நேரிசை வெண்பா.

அகத்தி னகத்தி னழியாமல் வீரைச்
சகத்திற் சகநாத சம்போ—விகத்தும்
பரத்து முனையே பணிந்து துதிக்க
வரத்துக் கலையுமெற்கா வாய். (உச)

கலி விருத்தம்.

வாயா லுனையே வாழ்த்துகி லேன்கொடிய
பேயா யுறுபுன் பெண்மயல் கொண்டுகடை
நாயா யலைந்து நைந்தன னுனவமே
வீயா தருள்வாய் வீரையின் வித்தகனே. (உரு)

வெண் செந்துறை.

வித்தக னுந்திரு வீரையி னத்தனைச்
சித்தமு டன்றொழச் செல்வமுஞ் சேருமே. (உசா)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சேராரும் போற்றுந் திருவிரை யத்தன் சிலம்பணையீர்
நீராரும் பூவின் மறவே னரிபெதிர் நேர்ந்ததுகண்
டோராரும் நீல மணிமுடி மேருவி னேறுதற்கு
வாராருங் காஞ்சிக் கதிரேணி மென்படி வைத்தமையே. ()

நேரிசை வெண்பா.

வையகமும் வானகமு மற்றுமிலை கைம்மாறென்
றையகமஞ் சூல்வளைபெய் யாரமலி—செய்ய தருசூழ்ந்
தேர்மருவும் விரைநக ரின்கரிக ரத்துமிலின்
போர்மருவற் சொல்லினணம் போன். (உஅ)

(கார்) பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொன்புரைக டுக்கையணி விரைநகர் வாழ்கின்ற
பூமீசர் தன்றன்வரை
பொறிமார்ப னடிமாறி முடிதேடல் போலப்பொ
ருந்திக்க றுத்தேறிவான்
றன்புதிய வெஞ்சிலையெ டுத்துமின் வாளுறுக
டித்துருமி டித்துன்னியே
தண்ணம்பி றைத்தலகர் மெய்பனித் திருகைக
டணைமாறு தோள்கட்டிநீள்
வன்பினிரு கான்முட்டு களுநாடி தனின்முட்ட
வாலெயிற டித்தொலிப்பு

வளைவினுடல் புரளாதொ ருக்கணித் துத்துகில்கள்
வாரிப்பு தைத்துட்கடை
யின்புறமு றச்சோலை பொழிகின்ற காரைநம்
மேந்திழ்மழத ளக்குன்கரி
யிழைபினொளி போர்வென்ற வளையினொலி வாசநீ
ரென்றுற்றி னேனதிபனே. (உக)

கலி விருத்தம்.

அதிய வாவினென் விரைபி னன்பர்செய்
மதன லீலை மகிழுமுன் கோழிக
வுதம னில்லின்முன் னேங்கிடக் கூவினுய்
பதிபி னீவளர்ப் பார்க்கிரை யாவையே. (௩0)

(இரங்கல்) நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

ஆவைத் தேவை யன்பொடு பரவித்
தரைப்பா லென்று மிரப்பார்க் கெவையு
மில்லை யென்னு வியற்பகை யென்பா
னல்லற மனையை நட்புறு மிளமை
5 நீல கண்ட னேரிழை வாழ்வு
காலந் துறந்தமை கண்டு மேற்றான்
விருந்து ருமைக் கிரங்கிச் சேயை
யரிந்த தறிந்து மழுதுடல் சோரத்
தான்பசித் திடும்படி தானு வுண்டா
10 னியற்கை செயற்கை யென்றிரு வாச

மயக்கோ டியினோர் மன்னாற் செற்றது
தானா யிருந்துந் தனிமண வவைமுன்
மானக்கஞ் சாரன் மகள்சை வலநற்
றிற்றையேற் றுனிப் பெருமைக ளுன்னி
15 னற்றையை யாற்ற னண்ப ளுடிக்
காதலின் வேண்டக் கனியா தவள்பாற்
றாதெனு விரவெலாந் தொண்டுசெய் மதியோ
மானிவ வேட்டை வேட்டுவ மன்றரு
மூனினை யுண்ட வூக்கமெய் வெறியோ
20 முன்பெதிர்ந் தொருமண முடிந்தி டாமற்
றன்பெருஞ் சூதாற் றடுத்திடு குணமோ
வெனப்பல வியன்மொழி யிசைப்பவர்க் கருள்வான்
கசியு மனத்தொடு பசியின் மெலிந்தும்
பூசை விடாத புகழ்த்துணை யாருக்
25 காசை நாளு மளித்திடு மண்ணு

லன்புறு மம்மைக் கருங்கனி மீண்டு
மின்புட னுதவிய விறைவா மனத்தி
னுசற வுன்னும் பூசலா ருள்ளத்
தேசுறு கோயிற் சிவனே மணிமுடி
30 சூற்றுவர் தலைமிசை யேற்றிய பாதா
போற்றுவார்க் கருள்பூ மீசா வருளென்
றிரங்கிடு மென்றனை யேற்றருள் வானே

தெரியே னுளமதை யறியேன் பூவிற்
றவவன வீரையந் தனிநகர்த் தலைவன். (௩௧)

நேரிசை வெண்பா.

தலையலைமா றுக்கடியார் தங்களுக்குத் தாள்கண்
மலைமகட்கு வாமம் வலமாற்—கலைவில்
விலையெனினும் வீரை விமலா வவர்தந்
நிலைபெறுமெய் யோடென்னுண் ணில். (௩௨)

குறள் வெண்பா.

நிலையாமை நீத்தபொரு ளேடிக் கசிவா
ரலையாவீ ரைப்பரனுக் காள். (௩௩)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆழி வளையோ னயன்பணியு மண்ணல் வீரை நகரிலெலினை
யந்திச் செவ்வா னரிசினக்க வல்லாம் வேழ மோதவுடப்
பாழில் கொள்ளி விழிக்குதவப் பானே ரிந்து விடமெழுதப்
பௌவக் கூளி செவிடுதரப் பனிக்கா லுயிரைப்பறிப்பதுவே
மூழி நதியால் வெட்டுண்டு முடியா வரித்தெவ்வினன்பாகு
முடங்தேர்க்காலொன்றுளதிதனுன் முந்நீர்நீந்திமுடியலையோ
நாழி ஙைபல் லூழிகளா நவிவேற் கண்டாய் வருசெயல்க
ளுடி யவர்க்கு நவில்பல்லி நவில்வாய் நண்ப னணும்வரவே.

பதினுன்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வறியனென்றெனைநிந்தைசெய்பவர் வாய்கிழிக்கும்வழக்கதா
வசைகள் வஞ்சக மடமைசஞ்சலம்வாதுவெஞ்சினமிழிவுகு

தறிவதொன்றுழிப்பலபுரட்டுகளாசைகோள்கொலைகளவுநோ
யழிவ ழுக்குகள் பழிபொ யெளவியமாதியெண்ணிலதந்தந்
குறியிருந்துமோர்பொருளிலென்றுல குளருரைப்பதால்வையெலா
குறைவுசெய்தவர்வாயுரைக்கெதிர்குலவநற்பொருடருவையே [ங்
யறிவொ டம்புலி யிரவி மண்புன லங்கிகால்வெளியான்மமா
யறிவினுக்கறிவாகியெங்கணுமமரும்வீரைவாழமலனே. ()

வண்ணக் கலித்துறை.

அமல வீரைபி னயனெ டரிமறை யறியொணுக்
கமல பாதநி னுதைகொ ணபமனிடர் கவலைமால்
சிமில மாமுலை யினர்த மயல்கொடு திரிதனீள்
முமல மாதிய வொழிய வருளுடன் முடிமுனே. (நுசு)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

முடிவிளக்கு முன்பெரித்த கணம்புல் லற்கு
    முகமலர்ந்து கைதேய்த்த மூர்த்தி யார்க்கும்
பொடிபுனைந்தன் போடுமுருந் திரத்தை யோதும்
    புகழுறுமெம் பசுபதியார் தமக்கு மண்ணை
மடியொழிந்து பூசித்துத் தாதைச் செற்ற
    மனதுருகு சண்டிக்கு மகிழ்வு நீயாய்க்
கொடியவினைக் குடியனையுங் கொள்வாய் கொல்லோ
    குறிப்பறியேன் வீரைநகர்க் கொன்றைக் கோவே. ()

(காலம்) பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வேதத்தில் வழுவல்செங் கோல்சாய்தல் பொய்விலைகள்
 விள்ளல்பயிர் வித்தெ டாமை
விரதர்குரு துறவர்கல் வியர்பெரிய ருறவிவரை
 வேண்டியூட் டாமை முதலாச்
சாதித்தல் கலிகால மென்றதுபொ ருச்சுமை
 தாங்கி யுழல்வோர் தேறவே
சான்றோர்க ளிந்தவுடல் வந்ததுணி மறுமையிற்
 சார்நலமு மெண்ணி யுந்தற்
போதத்தி னுற்கொளுமி லாபத்தை யெவரும்
 புசிக்கவருள் கின்ற காலம்
புலியரவு தொழுநின்று நடனமிடு பதமடியர்
 பூசித் திடுங் காலமாம்
வாதுற்ற பேயலகை யோட்டுறுங் காலமருள்
 வாய்த்துநிலை நின்ற காலம்
வளவீரை நகரெவரு நீனகளொடு சிவவேட
 மாகிமகிழ் கால மிதுவே. (கூஅ)

நேரிசை வெண்பா.

இக்குவனைப் பேன்கையி னிரதீ வரந்தொடுப்பேன்
கொக்குவளைப் பேன்வேளே கூசாம—னெக்கிவிடு
மத்தனையும் பொய்யாக வாக்குவனிவ் வீரையரன்
புத்தலர்மெய் போர்த்திப் பொழுது. (கூகூ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பொழுதோ விடிந்தது பூமேனி நொந்ததுபோர்விடையோய்
பழுதேயில் வீரை மரகத நாயகி பள்ளியறை
தொழுதோ ரனந்தற் றெழுவருவா ரிங்குத் தோய்ந்தகுறி
யழுகா திருந்திடி லையங்கொள் வார்நம்மை யண்டருமே. ()

(சம்பிரதம்) பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அண்டங்க ளெண்டிக் கலைந்திட வதுக்குவோ
மன்றிநா லங்கையுற
வரியோப்ப வொருகாலி னைக்கொண்டு வான்படி
யளந்திடுவ மல்லாமலுங்
கண்டிட வுறுங்குறிய கன்றுவிழ வெறிகுவோங்
கைக்குளே வரைகாட்டுவோங்
கரியவரை மெல்லுவோம் வாரியுண் போம்பெருங்
கடலையு மருந்திடுவமோர்
விண்டபூ விற்பலநன் னகரங்கள் காட்டுவோம்
வீட்டுளுலோ கங்காட்டுவோம்
விதியோடு பலகோடி நால்கலைக ளாக்குவோம்
வேண்டினோ திக்கொடுப்போம்
புண்டரவ கக்கண்மதி புனைகுவோ மன்றியும்
புயலோடு போம்பொழிலெழிற்
புகழ்வீரை யின்றெரு விடையேறு வோமெலாம்
பூமீச ருளென்பமே. (சக)

(இதுவுஞ் சம்பிரதம்) ௬௨.

அரும்புக ணிறைந்தநகை யார்தமர கதவல்லி
யாமம்பி காபாகனு
ரருளினு லெழின்மேவு திருவீரை மாகரி
ஞன்றோர்க ளாய்ந்துன்னவே
யிரும்புதனை யோரிரவி னிற்பொன்னெ னப்புரிவ
மோர்வெள்ளி யேலாறிரா
வெண்ணிவரு பகலினி லப்பொனென் றேயெவரு
மெண்ணவே காட்டுவோஞ்செங்
கரும்பினை யெடுத்துமறை யாமலே வேம்புகை
காட்டிநிற் போமன்றியுங்
கருதிலுயர் பெண்ணையின் ஞனொன்று ளஞ்சாது
காட்டுவோங் கண்கட்டிலே
விரும்பியவி வித்தைபல பலவாக வேபுகழ்
விளங்கப் புரிந்திடுவரின்
விரிபுவன மிதிலொருவ ருண்டென்று ரைப்பரோ
மேதக்க வென்போலவே. (௬௨)

கலித்தாழிசை.

என்பு புனைந்துயர் வீரையி லீச
னன்பு மிகுந்தெரி யாடுமே
யன்பு மிகுந்தெரி யாடு மாயிற்
பொன்புரை மேனியிற் பூதங்கள் பூமழைபொழியுமே.

இன்னிசை வெண்பா.

பொழிலாரும் வீரைநகர்ப் பூமீசா வன்பி
னெழிலா ரனநூயை யின்கறற் பறியக்
குழவி வடிவது கொண்டிலையே லந்தக்
கிழவிசபிப் பாளோவங் கே. (சச)

(இரங்கல்)

ஒருபோகுண்மேன் மூன்றடுக்கு வெள்ளோத் தாழிசை.

அங்கம் புளகமெழ வன்பினிரு சேய்கொஞ்சத்
திங்க ளுதலியொடுந் தென்வீரைப் பூமீச
னிங்கெனது முன்னெழுவ தென்று.
திங்க ளரவுந் தெளிபுனலுஞ் சீராடப்
பொங்கர்மலி வீரைநகர்ப் பூமீச னன்பாக
வெங்கண் ணெதிர்தோன்ற லென்று.
வன்பு லுரியுடுத்து மான்மழுகை யிற்பிடித்து
பொன்பொலியும் வீரைநகர்ப் பூமீசன் பந்தமுறு
மென்பிறவி மாற்றவர லென்று. (சரு)

வஞ்சி விருத்தம்.

ஈன்று பற்க ளிடித்தவ
னன்று செய்த தயர்த்தியோ
தொன்று வீரை தொழாரினீ
மன்று மேயினை மதியமே. (சசா)

நேரிசை வெண்பா.

மதிமேய் பொழில்வீரை மானிடனே நானெப்
பதிமே யுலகலைப்ப னென்பாய்—மதியாம
லாட்டுவார்க் காடு மரவொன் றுனையாட்டல்
காட்டும் புலிகரியே காண். (சஎ)

கலி வெண்பா.

காண்பா ரறியாமற் காப்பாய் கலவிபினைப்
பூண்பார் புகழ்நிறையைப் போற்றியே-மாண்பாகத்
தன்பக்கர் காப்பாய் தனிக்கோ கிலப்பார்ப்பு
மன்பிற்றன் பார்ப்பாக வாதரிப்பா-யின்பிற்
5 குளித்துக் குடம்பையினிற் கூடுவா யிச்சி
ருளத்துறற்கா நிற்குலக மூட்டும்-வளத்துடனே
யெங்கிலமு மேத்து மிறைவன் றிருவீரைப்
புன்னைவன மாரும் புயலெழிலே-மன்னியே [ர்க்கு
தன்னிருக ணிற்குமணிச் சார்பொன்றாக் கொண்டேவ
10 மன்னிமித்தம் வாய்மலரும் வாயசமே-யுன்னிய
வென்னுளக்கண் ணிற்கு மியலழகன் மெய்ப்பாட்டி
னன்னயமாய்த் தேடு நலமுடைய-தன்னுரிமை
தன்னாற் றருமந் தலைப்படவே பொன்றேடி
யின்னே வருவலரு ளென்றனன்கற்-பென்னப்
15 படுவது சொற்றிறம் பாமை யெனுஞ்சொல்
வடுவுறுமே யென்றுபோய் வாவென்-றிடவே

கடுவாகப் பூவைபொலி காதிரண்டும் வார்த்துச்
சுடுமுளத்திற் றுன்பஞ் சுமைபா-நடுவற்ற
காமன் கணையுங் கருங்கடலும் வெள்ளிந்தும்
20 பூமன் கழுது மெனைப்பொரவே-போமிவ்
வுயிரொன் றொழியாதிங் குற்றே னுனைநீ
தயைகூர்ந்தென் றுன்பமெலாந் தாழ-வொயில்வரவாய்
சென்றதிசை முற்கூவிச் சேருமிட மிங்கென்னை [ச்
நன்றியொடு பார்த்து நவிலுவையே-வுன்றன்
25 வரவு மொழிபைநான் வையமெல்லா மேத்தி
விரவமறை பென்பேன வில். (சஅ)

இன்னிசை வெண்பா.

வில்லா லடிக்க வெகுண்டிலையாங் கென்றவனும்
பொல்லாக் கழலாற் புடைத்தானே மற்றொருவன்
கல்லா லெறிந்திடுமுன் வீரைமணி கண்டாநீ
சொல்லாற் றடாதகதென்ன சூள். (சகூ)

மடக்கு-கட்டளைக் கலிப்பா.

சூரன் மேவி வலங்கொடு சூழ்ந்திடுஞ்
சூரன் மேவிய தொல்வரை வில்லன்மக்
தாரன் வான்மலர் தந்தடி தாழுமார்த்
தாரன் வான்மழ வேற்றினன் றுன்றரும்
வீரன் மாண்பொடு வேண்டுந திச்சிர
வீரன் மாண்பொடி யான்கழல் வீரையிற்

காரன் மானும்வெங் காரெழு வாழலங்
காரன் றன்னைநீ கண்டையோ கொண்டலே. (ருo)

(வண்டு) மடக்கு-வெண்டளைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

கொண்டலுரங் கொண்டலுறுங் கொம்படரும் புன்னைவன
வண்டுகளே வண்டுகளே வாங்கிவந்த வீரையினற்
கண்டனையே கண்டனையேற் காதலினென் கன்னியிவள்
தொண்டரடித்தொண்டாத் தொழுவதைக்கண் டோதீரோ.

நேரிசை வெண்பா.

ஓதா தவர்க்கிங் குணதருளு மொட்டுமோ
நாதா திருவீரை நன்னகர்நா—ணேதாரி
னிற்றற் பயிருண் ணெருங்குங் களையதுவாங்
கற்றவர்க்கா காது களை. (ருஉ)

(தழை) பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தழையொன்று கொண்டுமென் மதனல்கு றலையேவு
கணைரண் டொழித்தெய்யவக்
கணைகளையு மேவினு னில்லையே யென்றுட்
கலங்கப் படார்ந்தெரிதரு
மழைமண்டி யெழுவாரி களைமொண்டு பெய்யினும்
வற்றாத காமாக்கினி
வளர்காத றந்தநீ மாமாவெ னத்தந்த
மருமொய்த்த தண்டழைகளைக்

குழையொன்று வள்ளையொடு பொருகின்றவிழிகடலை
குவடேயிணைக்கொங்கைகள்
கொண்டொற்றி வெம்மையும விந்துடல முழுமையுங்
குளிரோங்கி னுடலைவிநல்
லுழையொன்றெருடுமையென்றவுழைகொஞ்சிவிளையாடு
மொருபாகனூர்வீரையி
னுனதுபுகழோங்குதலி னறியமனமானதுவு
முற்றதண் டார்மன்னனே. (ருஙு)

வெண்டளைக் கோச்சகக் கலிப்பா.

தாரணைந்த வேணித் தனிப்பரனே தேன்பொழியுங்
காரணைந்த காவார் கவின்வீரைக் கட்கனக
வாரணைந்த கொங்கையெழில் வாள்விழியா ளென்னுமதன்
றேரணைந்த தென்னநின்றன் சேவொளித்த தெவ்விடமே

நேரிசை வேண்பா.

எவ்வாறு மூப்ப னிடையன் கடையனெனச்
செவ்வார் கவுரிக்காச் சென்றணைந்தா—யவ்வாறோர்
போற்றுந் திருவீரைப் பூமீசா விண்டுவெழி
மாற்றலர்முன் காணவஞ்சா மல். (ருரு)

(ஊசல்) எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மலம்வளைகான் மகிரணந் தொடர்க ளாக
வளருமவா மணிப்பலகை வினைகொட் டாட்ட

வலமருமென் னுளத்திலுமை யோடு மாடு
மத்தர்திரு வீழிரையிடத் தளிக ளார்ப்ப
விலகுமலர்க் குழன்முகின்மன் மதனோ டாட
விணைமுலையா மலையாட விடைக்கொம் பாடத்
திலகநுத லிமைசுழியா திசைகள் பாடிச்
செங்கமலை நிகரெழிலீ ராடி ரூசல். (ருஎ)

கலி நிலைத்துறை.

ஊச லாடுகை முகத்தொரு மருப்புடை யொருசே
யாசில் வீழிரையி னமலநின் னுழைக்கறு கருத்தக்
காசி லாறிரு கண்ணுடைச் சேயர வெடுத்து
மாசின் மஞ்ஞைமுன் வழங்கநீ மகிழ்தல்வான் வனப்பே. ()

பிச்சியார்-கட்டளைக் கலிப்பா.

வான வர்க்கர சானவன் வீழிரையின்
வந்தித் தேத்தும் வனசக் கழலினோ
டேனி ளைத்துல ரோட்டினைக் கைக்கொடே
யூரி ரந்த வொருவனும் பிச்சனே
மான வத்தன் மயலினில் வேல்கொடு
வார்கு ழல்களை வாளுமோர் பிச்சியோ
தேனு குத்திடுங் கொன்றையங் தார்கொளித்
தெய்வம் விட்டுத் திரிபவர் பிச்சரே. (ருஅ)

(வண்டுவிடுதூது) மடக்கு

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பிச்சி மாலை யடைந்தனள் பிச்சி மாலை யணிந்துவேண்
மச்ச மாகம் விடுப்பவு மச்ச மாகம் விளைப்பவு
மிச்ச கத்தரு மேசவு மிச்சகத்தி லிருந்திடோ
நச்ச ருந்தின வீரையெந் நாதருக்கறை வண்டரே. (ருசு)

(இதுவும் வண்டுவிடுதூது) கட்டளைக் கலித்துறை.

வண்டறி யாத மணமிலை யென்னவிவ் வையகத்தின்
மண்டல ரின்மணந் தேர்தன்மேலன்றென்றன்மைக்குழலிற்
றண்டளிர் மேனியிற் கண்டறிந் தேயந்தத்தண்மணத்தைப்
பண்டர நேர்ந்திசை வண்டேதென் வீரைப் பரமனுக்கே. ()

(தத்தைவிடுதூது) கலிநிலைத்துறை.

பரமர் வீரையம் பைம்பொழி லார்பசுங் கிளியே
யரவ ருந்திய மதியுட னகத்திய னுண்ட
பரவை யுங்கன னுதல்விழி யாற்படு பயலுந்
திரளின் மீண்டெனைச் செறுதலை யிறைவற்குச் செப்பே. ()

கட்டளைக் கலித்துறை.

செப்பா ரிளமுலை பங்கன்றென் வீரையிற் சேர்ந்தணைந்த
வொப்பா ரிலாவெழி லுள்ளன்ப னிங்கு முளவறிந்தே

வெப்பா லெரித்தனை பத்திரை கேள்வன் விரைந்தினுந்[யே.
சிப்பானென்றுன்னிலையிந்தேபெண்போர்செய்திறமெனை

(கொற்றியார்)

மடக்கு-அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருவார் மானைச்செங்கைகொடுதிகழுமானைச்செலுத்தர்னைக்
கருதாய் வீரைக் காசினியுட் கவினார் வீரைக் கடிநகரிற்
றருவார் துளசி மணிநாமந் தகவேயந் துளசி தத்திறைடு
வருமால் கொற்றி மயலீதேல் வரலே கொற்றி விடநீயே.()

மடக்கு-பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நீயாப் போன தென்சகியே னிசமாமனிப்பே தென்சகியே
நினைவும் வேறேயென்றேனே நிலைமையறியாயென்றேனே
வாயேசினி சர்க்கரையே வழியோவேறசற்கரையே[ன்ருன்
வருவாயணையவணையென்றேன் வரசேதணையேயணையெ
வாயாதென்றேன்மலரென்ருன் வாகீழென்றேன்மலரென்ரு
வரவேயிலையேத் பழியாதோ வலியப் புகிற்பொத் பழியாதோ[ன்
வேயார்தோழிபிடமானுன்வீரைப்பதியேயிடமானுன் [னே.
விருப்பேயெனுமாதரியேனேவெறுப்பேனெனினுந்தரியே

நேரிசை வெண்பா.

தருமன் றனையுதைத்துத் தன்மகனைக் கொன்ற
வொருதொண் டனையு முவந்தாய்—கருவண்டோல்

புன்னைவன வீரைநகர்ப் பூமீசா நின்னடிக்கே
யென்னையுமாட் கொள்வாயிங் கின்று. (சரு)

கைக்கிளை-மருட்பா.

இன்னந்துன் மான்கை யிறைவனுறை வீரைந
ரன்னந்துன் னம்புயமின் னன்றிம்மின்—னென்றூர்ளிற்
பூந்தெரியல் வாடும் பூமி
னேந்தின ளடிமுடி யிமைத்தகண் ணிணையே. (சசா)

கட்டளைக் கலித்துறை.

கண்கண் டிடுந்தெய்வ மானவன் யார்க்குமென் கன்மமெல்லா
நுண்கண் டினியுமகீ தெய்தாம லன்பி னுெருக்கி யின்பந்
தண்கண் டிடும்படி தந்திடும் வீரைத் தனிமுதல்வன்
றிண்கண் டினுந்தெளி தேமொழி பாகனென் சிந்தையினே.

பதினான்குசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிந்துவிற் பரிதி தன்கதிர் வெதுப்பத் தியங்கிநா ழிகை
கடந் தடையுந், திங்களேல் வேந்தன் சீதவுட் டினமாந் திற
த்தமு திறைத்தெரி கொளுத்து-,மந்திக ளிரவுஞ் சோதியை
வெயிலா மதித்திவர்ந் திழிந்திடுங் கானன், மன்னிரீ ரெ
ன்று பயனுறு துறைகண் மபங்கிடு மதியுமை மருளுங்-,
கொந்தலர் நிம்பு மாமதற் கலருங் கோகிலங் கூவிடு மாதர்,
குழலினைக் குயின்கொல் லெனமயின் மருளுங் குருடன சுர
ரனற் றிசைகள்-, தந்துறு குணத்தாற் றென்றலு மலேயுங்

தாங்கொணு வேனிலாங் காலங், தனியரன் வீரை நகரெனை
த் தனிவைத் தகன்றன ரன்பரென் சகியே. (சுஅ)

நேரிசை வெண்பா.

சகியே கொடுவாவென் றன்வேய்ங் குழலை
மகிநாதன் வீரையின்கண் வாசித்—தகமகிழ்வித்
தாணுயர் பெற்ற வருட்டனிமை தீர்த்திவணுன்
ருனுய பேறுபெறு தற்கு. (சுக)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய வண்ண விருத்தம்.

பெறுவ தற்கரிய தாகுமோ பிரம முற்றபர ஞானியாம்
பிழையி லப்பருடலாவியேபிரிதாத்தொழில்செய்பேயரோ
சிறும ணிச்சிவிகை யேறினுர் திரும டத்திலிடு தீயரோ
சிவகுளத்தையழியேதுவால் தெளிவுகெட்டவிழியாளரோ
செறிவிளக்கிடநெய்தேடநீர் தெரியவிட்டிடெனும்வாயரோ
தெளிவு கெட்டசம ணையரே திருமி குத்தசிவ நேயரா
யறிவு முற்றுமெழில் வீரையா ரடிய ரைத்தழுவி வாருமே
யருணி றைத்தவவ னேசனு ரடிம லர்ப்பதவி யாருமே. ()

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆற்றுத் தலையம் பணிந்தான்றென் வீரையி னுபிழையே
சேற்றுத் தலையம் பணிபூண்டுற் றேனருள் செய்தனன்கள்
ளூற்றுத் தலையம் பணியாக வேளைய் துறுமிடரை
நாற்றுத் தலையம் பணிவேட்ட விற்சொல்லங் நண்பனுக்கே.

நேரிசை வெண்பா.

நண்போ டளகேச னற்பொன் றரவிருக்கத்
தண்பொழிலார் வீரைநகர்ச் சங்கரனே—பண்பிற்
பரிகொடுப்பே னென்று பணம்வாங்கிக் காட்டு
நரிகொடுத்த வாறென் னவில். (எஉ)

(பாண்) தரவு கோச்சகக் கலிப்பா.

நவிலுவகே ணறுங்குழலோர் நகைவிறலி பகர்பவனம்
புவியிலுறப்பழமுறத்தாற்புடைத்தேனேட்டெடுத்தான்சீர்
பவமகற்றும் பரன்வீரைப் படப்பையிற்புன் பயிர்கவர்சம்
பவனுறுவா ரடர்ப்பவுயிர்ப்படக்கியொளித்தெழுமொவுமே.

(இதுவும்பாண்) நேரிசை யாசிரியப்பா.

ஒவ்வ லொவ்வா துரைக்கு மிசைநூல்
செவ்விற் றேர்ந்து சீர்தூக் கிசைகள்
காதமு தென்னக் கீதங் கேட்டா
ருள்ளும் புறனுந் தெள்ளிதி னுருகப்
5 புள்ளும் விலங்கும் புல்லு மரனுங்
கல்லுங் கசியக் கரிந்தன வுயிர்ப்பத்
துல்லிய மாகச் சுரமொடு பாடும்
பண்பினை யுடைய பாண கேண்மோ
வெவ்வுல குக்கு மிறையா மொருவ
10 னுளனவன் றன்பா லுறுவார்க் காகத்

கண்டிப் பதியின் முண்டகத் தயன்ற
ஞெண்டலை யுகிரது கொண்டு பறித்தான்
கோவ றன்னின் மேவந் தகனைச்
சாவச் சூல மேவிச் சாய்த்தான்
15 றிருவ திகையிற் சினமொடு திரியெயில்
குறுநகை யாலே கருக வெரித்தான்
பறிய லூரின் மாமனை மாய்த்தான்
விற்குடி சலந்தர னைக்கொலை செய்தான்
பழியார் கரியைப் பழுவு ரெய்தான்
20 செருக்கிய மதனைக் கொறுக்கையி னெரித்தான்
றருக்கிய தருமனைத் தாண்மல ராலே
கடவூ ரதனிற் றிடமா யுதைத்தா
னித்திறக் கொற்றத் தியல்ப தான்று
தன்பா லென்று மன்புறு செழியற்
25 கின்பா லுலவாப் பொற்கிழி யீந்தான்
மழைகுறை வாலே விளைவது வங்கி
நலிவே ளாளர் கலியது தீரக்
குறைவி லாநெற் கோட்டை யளித்தான்
றன்னைப் புகழுந் தனிப்பா ணற்குப்
30 பொன்னிற் பலகை பொன்பணி தந்தங்
கின்னங் கொள்கென் றெழுதிய திருமுகஞ்
சேரலன் பாலிற் செல்கெனக் கொடுத்தா

ஞூழியின் மலைமிதப் பாகின் ஞற்கு
மூழியு முலையாக் காழி முனிக்கும்
35 வீழி மிழலையின் மாழை யீந்தா
ஞரூர்க் குளத்தி லகப்பட வென்று
காரூர் விருத்த கிரியிற் காசு
சுந்தர னுக்கு விந்தையி னுதவினன்
கந்தர மிஞ்சிக் கைக்கொடை யன்றிச்
40 சித்திர சேனச் செழியன் செய்யும்
பத்தியி னெப்பில் பாலனை யீந்தா
னப்பா லகனையு மாட்கொள வுன்னி
நட்புடன் வீர வன்ம னென்ன
நாமஞ் செப்பி நற்கதிக் கவனற்
45 றன்பெய ராலே தனிநகர் செய்வித்
தேகக் குடைதந் திருமையு மீந்தா
னெழிந்த நமனை யுலகாள் பாரங்
கழியா தேத்தப் பிழைகள் பொறுத்திங்
கழியா துயிர்மெய் யளித்துக் காத்தான்
50 கும்ப முனியின் கொடுஞ்சா பத்தால்
வெம்பிய வரவாய் மெலிந்தான் றன்னை
யிட்டொழித் தெழிலா ரியன்முனி யாக்கினன்
றன்கிரி யெடுத்த தலைபத் தினனைப்
புன்பட நெரித்துப் பொருதினந் திசைக்கு

55 மிசைகேட் டின்பி னிரங்கி யாண்டா
னின்னவை கேட்டியா னிவன்பாற் போயென்
றன்னது குறைக டவிர்ந்தன னீயு
மின்னவன் றன்னை யிசைந்தடி யிறைஞ்சி
னின்னது கலியு நீளம வலியு
60 முன்னைய வினையு மின்னே கழியு
நன்னயத் தவம்பல முன்னையுண் டாயிற்
பின்ன மில்லாது பேணக் கிடைக்கு
மன்னவ னிடமிய லறையிற் பல்வளப்
புன்னையங் காடு புயலினை மருவக்
65 கதிபெற முனிவர்கள் கடுந்தவம் புரியப்
பொதியையின் குணபாற் பொருநை சூழ
விண்ணுற வோங்கும் விரிகதிர் மாடத்
தொண்கதி விருப்பின ரோடி வம்மினென்
றன்பினி லழைத்தல்போன் றுன்கொடி யாடுந்
70 தனியெழில் வீரை நகரெனுந் தலத்திற்
பாலுட் பவளம் படுமெய்ந் நீற்றுக்
கோலத் தொடுபைங் கொடிபடர்ந் தென்ன
மரகத மெனுமெழின் மாதொரு கூறும்
புனித மாதவர் போற்றுபூம் பதமுந்
75 தோன்றவாழ் கின்றனன் சோம சேகரன்
றவவ னேசன் றற்பரன் சங்கரன்

புன்னை வனேசன் பூமி நாதன்
கருதுவா ருள்ளங் களிகொள
வருளை திருவுரு வானவன் றனே. (எச)

ஓரொலி வெண்டுறை.

தானவரும்வானவருந்தங்குறைக டீரவெனத் தாங்குங்கஞ்ச
மானவரும் பொன்னடியா னஞ்சாடும் பூமீச னன்பி னருங்
கானவரும் பலர்வீரைக் கார்குழல்கண் ணல்விண்
போனவரும் புண்ணியரா மென்போதந் தரினே. (எரு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

போதந் தழையும் புலவருள் ளும்முன்பு புக்குமுன்னை
வேதந் தனக்குமெட் டானென் றியம்பலென் வீரைநகர்
நாதந் தழுவு மெவையுள்ளு மாமொன்று நண்ணிலியாங்
காதந் தருமணப் பூங்கொன்றைக் கண்ணிக் கனகவெற்பே.

(தவம்) பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ககனவழி சஞ்சரித் துக்குகைகள் காடுமலை களினின்று
நோற்பர் தவமுங், கனல்புனலி னின்றுபுரி தவமுமக மாற்
றல்பொடி கண்டிபுனை கின்ற தவமு-, மிகதரும சிவதரும
மறைபுகலா கமநெறிக ளின்படிந டப்பர் தவமு, மினியத
மிழ் வடமொழிக ளோதுவித் திடுதவமு மெத்தவமும் வீடு
தவவே-, குகனமரு கின்றபொரு ளைக்குறுக் குத்துறைக்
குன்குடக் கொன்கயிலையாங், குளிர்சந்த வரையின்கு . ளைக்

காகும் வீரைநகர் குடிகொண்ட பூமீசர்தந்-,திகழ்பூமல ரடிக
ண்மற வாவுழுவ லன்பினர்க டிரிகின்ற சீரடிகளாற், சிதறி
யெழு துகளுளமெோ டணியுமவ ரடிகண்முடி சேர்த்தறவ
மென்றறைவமே. (எஎ)

நேரிசை வெண்பா.

தவவனமார் வீரைநகர்த் தற்பரா நீளென்
பவவனமாற் றங்கட் பரமா—சிவனேயுன்
கையினின்ற வம்புபால் காணுமம்பி னம்பொனுங்
தையலொடுஞ் சார்ந்ததென்ன சால்பு. (எஅ)

(களி) எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

என்னவில்வேன் குருத்துணையா வியலி லார்க்கே
யிரும்பாளை வெளியாக்கு நிழலே யீயும்
பன்னரிய வேடுறும்பூப் பதநீ ரூறும்
பழந்தருமா வீரையினம் பனையே பயன்பார்
சின்னநிலைச் சான்றோர்கண் முட்டி வாங்கிச்
செகத்திறக்கப் பட்டைமிசை பருகு வோங்கே
ளுன்னிலுனக் கெவர்நிகரென் னுடன்கொண் டக்கா
லுபர்ந்தசுகத் திடமிகுமுட் களியுண் டாமே. (எகூ)

நேரிசை வெண்பா,

களிப்பாக்கும் வெற்றிலைப்பூங் கண்ணிச் சடிலக்
குளப்பார்கண் வீரைநகர்க் கோனைத்—தளிப்பாலார்

நந்தியுந்து ருந்துதந்தி கந்தனங்கை சண்டியுங்க
சிந்துவந்து றங்கொழும்பர்ச் சேண். (அ0)

கட்டலைக் கலித்துறை.

சேவாட் டியகொடி யான்கங்கை யிந்தணி செஞ்சடையா
னேவாட் டிருக்கண் ணுமைகோன்றென்வீரை யிறையவன்ற
பாவாட் டியதொடை மார்புகண் டிம்மான் படுமயற்கைத் [ன்
தாவாட் டினைப்பலி தந்தென் னவற்றெழத் தாழ்ந்திடுமே.

மடக்கு-கலிவிருத்தம்.

தால மீதி னிறைவனைத் தாழ்ந்தனே
தால மீதி னிறைவலைத் தாழ்ந்தனே
கோல வீரை யகத்தற்கு வந்தனே
கோல வீரை யகத்தற்கு வந்தனே. (அஉ)

நேரிசைவெண்பா.

வந்தாலு மிந்தாலு மாளினுநம் பொன்னன்பன்
வெந்தாளை யாக்கறியா விட்டுணுவே—வெந்தாறு
மங்கம்பெண் ணாக்கினற்கு மப்பன்காண் வீரையர
னிங்கபர்வே னெம்மிறைவி பே. (அங)

வச்சிலையார்-கட்டளைக் கலித்துறை.

இராமன்வன் பாயெனை விண்ணின் றெரித்திவ்விராவணநீள்
கராமன் கடற்குட் கரந்தான்வான் மீனெடுன் கைவலையா

லராமன் சடைப்பரன் வீரையன்பாகொண் டளிக்கினுனைத்
தராமன் றரங்க மணிமீன்றந் தானென்று சாற்றுவனே. ()

மடக்கு-கட்டளைக் கலிப்பா.

சார னந்தங் கலந்தொலிக் கும்பொழில்
சார னந்தங் கலமெனச் சால்செயுங்
கார ணந்தங் கலர்நிறை வாவியுங்
கார னந்தங் கலமலி பண்டிறேர்
வார ணங்கந்து கந்திரி வீதியும்
வார ணங்கந்து கத்தனத் தாருஞ்சேர்ந்
தார ணங்கன வீரையி சற்றெருழு
தார னங்கனம் பஞ்சிடாச் சீரரே. (அரு)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரார் வீரை நகர்ச்சிவனே திறன்மூ வெயிலைச் சிரித்
தெரித்த, வேரார் நகையு மதற்காய்ந்த விணையில் விழியு
மெனதுமயற், காரார் மடநீள் காட்டையதிற் களிகொண்
மதவா ணவக்களிற்றைப், போரார் சினமா மெனும்புலியைப்
பொடிக்கத் தொழில்செய் தெனைக்காவே. (அசு)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எனையும் படைத்தனை யானும் பிறந்தன னிச்சந்ம மெ
ச்சந்மமோ, வெப்பிறப் பினுமானு டப்பிறப் பரிதென்ப ரெ
ன்கொலோ வஃதுற்றுநா-, னுனையுந் தொழாதடியர் தமை

யுங் கொளாதுழலு லுத்தனென் கதியுன்னலே, யுலகிற்சீ
காளத்தி யென்பத்த வஞ்செய்த வும்பலர் வும்யாவையோ-,
நினையும்ப டிக்குலகர் கோட்செங்கட் சோழனென னேரப்
புரிந்திட்டநாண், ணிசரில்சி லம்பியோ நின்சரிதை கேட்டு
ருகு நீல்குருவி யோநாரையோ-,வினையகந்தெரிந்திடா வவை
சட்கு நான்பெற்ற மிக்கமா னுடமொக்குமோ, வீரைமர
கதவல்லி பாகபூ மீசகீழ் மேலென்ப தென்விள்ளினே.(அஎ)

ஆசிரியத் தாழிசை.

விளங்கிழை முயங்குமெய் வீரையா ரீசநங்
களங்கமின் மானுனைக் காதலா லுகிரினல்
வளங்கெழு மடல்களில் வரைதலோ வாளே. (அஅ)

(சித்து) பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வரைசிற கரிந்தவன் முடிசிதற வளையெறிந் தோன்மர
பன் முன்கறக்கரி, வான்முறுக் கித்துள்ளி யார்த்தருந் தக்க
மை வாயூட்டு வித்திரும்பைத்-, தரையிலுயர் பொன்னெ
னச் செய்துபொன் னனையள்பாற் றந்துலா நெற்காற்றி
டைத், தனிவேலி கட்டிமணி யரவைமுனி யாச்செய்த தா
ழ்சடைச் சித்தருறையுங்-, கரையிலெழில் வீரைநக ரருளி
ளூன் முன்றளியி னஞ்சுண்டல் கண்டிருப்பீர், கஞ்சாக ரத்
தலம திற்செப்பு கைகொண்டு காணக் குடித்திடுவமன்-,பரை
யருள ளைத்தொழுது மதுபருகு வோஞ்சித்தி பார்த்தமுத

ளித்திடுவிரேற், பகருமே யயர்ந்துகண் மூடிவிழிக் குமுனி ரவு பகல்காட்டு நஞ்சித்திமே. (அ௯)

நேரிசை வெண்பா.

நஞ்செழுந்த தென்றஞ்சி நாகருக்கா வந்நஞ்சை
மஞ்செழுந்த தென்னவைத்த மாமிட்டன்—கஞ்சக்
கருணைவளை வார்க்குக் கடுவுமமு தாகும்
பொருணைவளை வீரைநகர் போந்து. (௯0)

(இடைச்சியார்) எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

போதுற்ற கண்ணமெனன் பூங்கலை யெடுத்துமது புன்னையி லொளித்திட்டதுங், கோதற்ற வெமதுநில மானுமானும்பொனிகர் கொன்றையுங் கொண்டீரெனப், பேதுற்றிலங்குபாற் கடமோடு வீரையிற் பிஞ்ஞகன் பாலேகுநீர், தீதற்ற பெயாது மிடைச்சியென் நீர்பொய்மை சிற்றிடையின் மற்ற துறவே. (௯க)

கட்டளைக் கலித்துறை.

உருத்துப் புலமைத் திறற்கீர னைத்தொலைத் தோர்ந்துபின்பு, பொருத்துப் புடப்பொன் னெனக்கல்வி போதம் புதுக்கினையாற், கருத்துப்புண் டீர்ந்து களித்தே னென்பா நலங் காண்பையென்றே, மருத்துப்பு மானக் கடுவுண்ட வீரையின் மானிடனே. (௯உ)

(வலைச்சியார்)பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மாலுண்ட கண்டர்திரு மலிவீரை நகரத்தின் மதுரக்கு ளத்தாடநீர், மச்சங்க ளொன்றினையும் வலைவீசி டீரென்ற வலையுட்ப டாப்பொய்கையீர்-, சேலுண்டு கெளிறுண்டு சினைவரா லுண்டுவளை திண்கமட நண்டுண்டுநீர், செங்கமல மோண்குமுத மோடொளிர்க ருங்குவளை தென்குமிழி தன்சைவல-,மாலுண் டணைந்தாட வாழமுண் டமுதாடி யயர்வுற்றிடிற்பற்றிட, வங்கொடியு முண்டுகரை யேறிடப் படிகளுண் டமுதப்பெ ருக்கெடுத்தே-, மேலொன்றி னப்படியின் மீதேணி யுண்டொருவர் விளையாட விருவர்க்குமே, மிகுமின்ப மிப்புதுமை யக்குளமு ருதுநா மெய்பலை நலைத்தேப்வமே.

வண்டு-வேற்றேலி வேண்டுறை.

ஏவினு முனியினு மிடையுனை யேய்த்தா னிகல்வேளுன்
ஞவினு மூக்கினு மாயவ்வி ரண்டையு நசிப்பாயே
சேவினு லாவரன் வீரையின் றேனே
மாவினு மரையினு மெனமலைந் தானே. (கூச)

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மலையவெழின் மண்ணாதி பூதச்சு ரோத்ராதி வாக்காதி சப்தாதியும், வசனாதி மனமாதி மற்றுமிடை யாதிதச நாடிகாற் பிராணாதியு-, மலைவிக்க வமர்வாச யம்மாதி யன்னமய கோசமா தியுமா யமைந், தன்றிமலம் வாதாதி யேடணைகா

மாதிரா சததாம தந்தழைந்து-, நிலைமைதெரி யாதுவினை நினையாத வத்தைசாத் வீகநெறி யறியாதநா, னிகழுங்கி யா திமண் டலம்விண்டா ரூதார நிலைகண்டு நினைநேர்வனோ-, வலையம்பு கொண்டுபுள் வல்விலங் கடுகின்ற வனசாரரை நே ராமெனை, வலியவந் தருள்புரிவை யல்லாது புகலில்லை வள வீரை நகரிறைவனே. (கூடு)

பதினாறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இருவர்கடந் தொழில்புரிய விறந்தார் தங்க ளெலும் பணிந்த வீரைநக ரிறைவ னேநின், னிணையிலடி யர்க்கிட லே நினக்கா மென்றங் கெணிமூர்க்க ரிடும்பியல்புங் காரி யார் தாங்-, கருதருமைந் திணைக்கோவை யுலகர்ப் பாடிக் கனிவி த்துப் பெற்றளித்த கருத்து மெல்லிற், கழனியிட்ட வித் தெடுத்தாட் டிளையான் சீருங் கல்லடித்துந் தலையுடைத்த குறிப்பர் நட்பும்-, பரிபவமொ டடங்கழியர் கொள்ளைக் கா நெற் பட்டறையைத் திறந்திட்ட பண்பும் போரிற், பட்ட தலை யிற்சடைகண் டெரியில் வீழ்ந்த படியில்புகழ்ச் சோழ ர்பிரான் பரிவும் வீந்த-, திருமகனை மறைத்தப்பற் கமுதப் பூதி செய்தவன்புங் கேட்டிருந்து மவர்கட் போற்றத், தெ ரியாதிங் குன்றனையே துணையா யுன்னிச் சிந்தித்தே னென க்கருளச் சிந்திப்பாயே. (கூசு)

நேரிசை வெண்பா.

சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சித்தமெலாம் புண்ணாகி
வந்தித்து வந்தித்து வாய்நொந்தேன்—பந்தித்த

சத்தியொரு பாகத் தனிமுதலே வீரையின்கண்
முத்திதர வாவென்றன் முன். (கூஎ)

கட்டளைக் கலித்துறை.

முனிவரைக் காக்குந் தவவனவீரை முதுநகரின்
பனிவரைக் கார்குழற் பைங்கிளி பாகப் பரனருளாற்
றனிவரைக் காட்டலர்த் தாரனு மன்னைநந் தையலுமுன்
னிலைவரைக் காணு ழிகையும ருவின்ப நேர்ந்தனரே. (கூஅ)

நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

நேர்மின் னினையுமி னேயர்களே வீரைநகர்
சேர்மின் றெரிசியுமின் சிந்தையுமின்—னார்மன்னுந்
தார்மின் சடைப்பரமன் றாள். (கூகூ)

நேரிசை வெண்பா.

தாழ்வழித்திங் கென்னைத் தனதடிமை யாக்கியருள்
வாழ்வளித்துக் காத்து வலியவான்—சூழ்வசதி
நாட்டிபநல் வீரை யுமைபாகா வென்றலையிற்
சூட்டினனின் றாட்கமலப் பூ. (க00)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பூவான் பரவுந் திருவீரை யத்தன்றன் புத்திரரின்
மாவான் பரநீ யெனநின்ற சேப்பெயர் வாய்ந்தவெழி
லவான் பழநிக்கு மாரனென் றேயென் னடலைமுற்றும்
போவான் புனைந்தன னென்றலை மீதுதன் பூங்கழலே. (க0க)

பூமிலிங்கேசுரர் பொன்னடி வாழ்க.

திருவீரைக் கலம்பகம்

முற்றிற்று.

———

உ

குமரன்றுணை.

திருவீரைப் புராந்தகமாலை.

காப்பு.

வெண்பா.

பூம்பொழிலார் வீரைநகர்ப் பூமீச னென்றுமெனை
யோம்பொழியா தாண்டிடவென் றுன்னிமனத் — தேம்பில்
கலித்துறையான் மாலையவன் கான்மலரிற் சூட்டக்
கலிக்கருணை யைந்துகரன் காப்பு.

நூல்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருவார்ந் திலகு மணிமார்ப மாலயன் றேடரிய
வுருவார்ந் திலகு முனையென்று முள்குவர்க் கூட்டருளாற்
கருவார்ந் திடாதினுங் காவெனு மென்னையுங் காத்தருள்வாய்
பொருவார்ந் திடாப்புகழ் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (க)

பன்மாலை வேய்ந்தத னேடுனை யேநம்பிப் பன்னுமென்றன்
சொன்மாலை வேய்ந்தான் மலர்க்கழ லைத்தலை சூட்டவந்த
வெஃமாலை யோட்டி யருள்வாய் திகிரியொான் நீந்துதவிப்
பொன்மாலை யாட்கொண்ட வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே

மின்னு ருடைநடை யீதே மயங்கி மெலிந்துமுனை
புன்னு ருடனறு கேனித மேத்துவ னேம்புவையே

கன்று ருரித்த தெனத்தன் கழலைக் கருதவைத்த
பொன்றுரு மாபுகழ் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩)

இலவே புரக்குங் கிளிபோ லிலங்காத் திடருறனன்
றலவே யெனவுள் ளறிந்தில னிங்கினி யாரெறியென்
மலவே ரறுத்துன் மலரடி யேயென்றும் வாழ்த்துமுயர்
புலவோரை யாட்கொளும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே.()

உள்ளலம் பும்பொரு வாவுன் னருளருள் வாயொளிக்கை
வள்ளலம் பும்பொன் மலைவிலுங் கொண்டரண் வாட்டியசீர்
கள்ளலம் பும்பொற் கடுக்கையின் வண்டுகள்காத்தொலிப்பப்
புள்ளலம் பும்பொழில் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (ரு)

போதங் களவு புலைகொலை காமம் பொருந்திடுந்துன்
போதங் களைத் திடவலைந் துள்ளுலைந் தோய்ந்தயர்ந்து
போதங் களந்திடும் வாழ்நாட் கழிப்பனோ பூம்பொழிலிற்
போதங் களம்பொக்கும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (சா)

துன்னும் புவியி னவாப்பெருஞ் சூறை சுழற்றிடவே
மன்னும் பிறவிக் கடன்மாயப் பாய்மரம் வாழ்கொடிபோன்
றின்னுந் துயர முறேனின் னடிதொழ வின்பருள்வாய்
பொன்னுந் தொழுந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (எ)

பேய்வாய்கொள் பிள்ளையிற் பெண்மாயைகொள்ளப்பிறழ்ந்
நாய்வாயெலும்புப்போன் மன்றுடிலைந்தலையுமெற்குத் [திரண்டு

தாய்வா யிளங்கன்ற வாப்போற் றனதன்பு தந்தருள்வாய்
போய்வாவென் னுய்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

தூற்றுதநெல்லுட்பதராநின் றொண்டருட் டொண்டனேன்
காற்றுடி யிற்குடும் பக்கால் சுழற்றக் கரங்கியனா [றேன்
னூற்று தடைந்தே னறியாம லாருமன் பாய்ந்துகொள்வாய்
போற்றுரும் போற்றுநல் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

முன்னையங் சோர்புன் முனிபாம்பு செற்ற முரண்கொலென
தன்னையங் கேகண் டழுங்கிடற் கேயுளத் தச்சமின்றி
யென்னையங் கேயிருந் தாய்புலி பாம்பொ டிபமுறையும்
புன்னையங் காட்டினில் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (க0)

உன்னுடல் வேழம் புலிதோ லளவே யுளதவிடை
மன்னுகைம் மாபுற் றெறுவகங் காரக்கைம் மாசினப்புல்
லென்னள வேயுள நின்னடிக் கேதுணை யேற்றருள்வாய்
புன்னையங் காட்டினுள் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (கக)

குறித்திக் கிழிமிசை யாற்றுமை கூறிக் குவலயமே
லுறுத்திக் துணிவும் விதமுஞ்சொன் னுயிந்தவோருழையா
மறிக்கட் டடவிழி யாட்டீட்டி லன்புன்றன் மாட்டுளதோ
பொறித்தற்குன் னேதிரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

ஊமனு மல்ல னுனைப்பா டவுமில னுன்னிடிற்புன்
காமனை நம்பினு னென்பநி பார்க்குங் கரியுடையே

னேமனை யோட்டிட வெப்படி நீயு மிரங்குவையோ
பூம னயன்ரெழும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (கங)

அன்றிலண் டங்குசம் பேடோடு கூடு மலைந்திடவே [ன்ரு
நின்றில கும்பெண்ணை நீண்மடல் கொய்யினன் னீர்மையே
மென்றில கெம்பெண்ணைக் கண்டொரு பெண்ணை யெழுது
பொன்றிக முந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே [வையோ

பாமணை மாநினைப் பாடற்கும் பாதம் பணிவதற்கு
நாமக ளன்புனை நம்பினர்க் கேபிறர் நட்பியலேன்
மாமன துண்ணினை யேன்காவென் றேனின் மனதறியேன்
பூமக ளேத்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (கரு)

ஆட்டை யெடுத்திடக் காட்டை யடைந்தது மார்கொடியா
மாட்டை மகிழ்ந்தது மானினர் வேட்டை மதியொடுபுன்
னோட்டை யுவந்தது மூர்முன் னறைவனே ரும்பறக்கும்
போட்டையென் பேனருள் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே.

தேங்கா தலிக்குமென் பொன்வாய்க் குமுதந் திகழ்கிழியின்
மாங்கா தெழுதுவை யவ்வாய் மழச்சொல் வரைகுவையோ
மாங்காய் விளங்காய் மருவு நிரைகவி வான்றனையம்
பூங்கா வுறுந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (கஎ)

மின்னேயம்மின்னின் மிளிர்வேயென் றன்பின்மின்னார்ப்புகல்
மன்னே மரகத மாமணி மன்னுஞ்செம் மாணிக்கமே[வேன்

தன்னே ரனற்கட் டனிவரை யேயென்று சாற்றறியேன்
பொன்னேர் பொறுத்தருள் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே.

ஒழியாமனீமறைந்துனெச்சிலுண்டதையுன்பணியே[னென்
தொழிலார்ந்திடுஞ்சைவத்தொண்டர்க்குச்சூதறச்சொல்லுவ
பழியாவுமாய்ந்திடப்பார்த்தெனக் கின்னருள்பாலிப்பையே
பொழிலாரும் பல்வள வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (கக)

பெண்ணிணைமண்ணிணைப்பொன்னிணைநாடுமிப்பேதையெற்கி
மண்ணினி னின்னைத்தொழவாய்க்குமோவென்றுவாடிநின்றே [ம்
னெண்ணியவெண்ணமெல்லாமிசைத்தேனினியேன்றுகொள்வாய்
புண்ணியர் போற்றிடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (உ0)

சீரார் சிலம்பியற் றேடக் கலிக்குஞ்சிந் தாமணித்தார்
வாரார் தனமணி மேகலை நட்பங்கன் வாயகமா
மேரார் பொருளுரையேயிம்மின்சொன்னீ யெழுதுவையோ
போரார் பரசணி வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (உக)

அக்கிற் கணைவைத் தணுகுவர்க் காயு மவர்மயக்காஞ்
சிக்கிற்பட் டேனென்று சீறு தருளுவை சேயெனக்கே
கொக்கிற் சிறகு பறித்துத் தலைக்கணி கொண்டநின்றுள்
புக்கிற் றகுந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (உஉ)

அங்க வுழைக்கரத் தோடுமை பாகமுந் தோன்றவந்தென்
பங்க மகற்றிடு நாளுள தோவென்று பார்த்தனனின்
எங்கழ லேயென் றலைக்கணி யாக்கி யடிமைகொள்வாய்
புங்கவ ரேத்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (உ௩)

பெண்ணுங்குமுதச்செவ் வாய்மடமான்றன் பிறங்குமெழிற்
கண்ணுங் கடலுங் கயலும் வரவை கருத்தினினீ
யெண்ணுங் கவைமொய்த் தலைதல்வின் பாய்தலெழுதுவரித
புண்ணுங் குறித்திடின் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. [ன்

சாற்றேன் புகழறிந் தேத்தேன் மலரடி தாழ்ந்தறியேன்
கோற்றேன் மொழியுமை பாகாவென் றோதிக்கைகூப்புகிலே
னாற்றேன் புவித்துன்பினுழ்ந்தேனென்றுன்பறிந்தாதரிப்பா
போற்றேனெனவிடேல் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. [ய்

விற்கொண் டடித்திடக் கால்கொண் டுதைத்திட வீறுடனே
கற்கொண் டெறிந்திடக் காத்தனை யஞ்சுங் கருத்தினன்றோ
சொற்கொண்டெனைத்தன்கழலடிக்காட்கொளிற்றாய்மையெ
பொற்கொன்றைசூடியவீரைப்பூமீசப்புராந்தகனே.[ன்பேன்

காவை வரைந்த குழலெம்பொ னுடன் கனதனக்கைம்
மாவை வரைவயம் மாவன்மைமென்மை வரைவதெங்ஙன்
கோவை வரைந்த கரத்தா னுமையாங் கொடிமிளிர்மென்
பூவை வரைந்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (உஎ)

சாற்றிகை யுந்தொழச்செய்யென் றிரப்பருந் னட்பினர்நான்
சேற்றினின் றேபுணை யின்றித் தியங்கலிற் றேயமைய
லேற்றினைந் துன்னடிப் பூப்புணைதாவென் றிரப்பதொன்றே
போற்றினின் றேற்கருள் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

சாலோக மாதிய தந்திடென் றிங்குனைத் தாழ்கிலனின்
மேலோர்க ளேத்துநற் றாளென் றலைதர வேண்டலொன்றே
காலோ கருமலை யோவென்னக் காலன் கடுகுமுன்னீ
பூலோக மீதினில் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௨௯)

குன்றா லமைத்த தனத்தா ளிடைமென் கொடிவரைவை
மின்றா ளெனும்படி யக்கொடி மெல்கி மிளிர்ந் தொளிர்ந்து
நின்றாடல் செய்வதை யெவ்வா றெழுதுவை நீணிலத்திற்
பொன்றாத சீர்த்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩0)

சாவேந்தி யெங்கெங் குதிக்கினு மங்கக்குன் றாள்பணிந்து
நாவேந்தி யென்று முனைப்பாட வெற்குன் னலமருள்வாய்
காவேந்த னந்தனான் மாலோடு மூன்று கணக்குறுமோர்
பூவேந்த ருந்தொழும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௧)

சுரார்க்கங் கமைந்த சுதையினுமின் சொலித்தோகையன்னாள்
சிரத்தின் வரைகழ லாதிய தீட்டினுந் தீட்டுவையோ
வரித்தென் பதத்தி னடையெழில் சொல்லெந்த வையகமும்
புரக்கும் புகழ்மல்கும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௨)

ஏதந் தனைத்தர வெண்ணியே யேம னெழுந்திடுமுன்
வேதந் தனைச்சொலி விண்ணோர்க ளேத்துநின் மென்கமலப்
பாதந் தனையென் றலையவன் காணப் பதித்துளமெய்ப்
போதந் தனையருள் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௩)

மாசறும் வள்ளையி லுற்பலம் பாயு மலர்க்குமுதத்
தாசறு முல்லை மலருங் குவியுமின் ஞரெழிலைத்
தேசுற மாமடற் றீட்டிடிற் றீட்டிடு தேவரொடு
பூசுரர் போற்றுந்தென் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௪)

அல்லா டளகத் தவர்மோக மோடு மருந்தனமாங்
கல்லாட நச்சி யெழிற்கோவை யுன்னிக் கருத்தினுள்ளே
மல்லாட லன்றித் தெளிந்திலன் மாலினை மாற்றுவைபைம்
புல்லாடல் செய்சடை வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே.(௩௫)

எய்யா துயங்கி யெழுதாதை நீயிங் கெழுதுமடற்
றெய்பாவிளமுலையாட்சென்றுன் னன்பினைச்சொல்லியவண்
மெய்யாக வன்புசெய் வாளே னினக்கு விளம்புகின்றேன்
பொய்யாத மெய்த்தெய்வ வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே.()

உயங்கித் தொழவிட நீயுண் டமரரை யோம்பினையே
கயங்கிப் பிறவிக் கடலாழு மெற்குன் கழற்புணையைத்
தயங்கத் தரினுனை யார்தடுப் பார்சுரர் தம்முருவாய்ப்
புயங்கத்தை மாற்றிய வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௩௭)

தீதார்ந் தருங்கிழி நீட்டிடன் மாற்றெழிற் சேயிழையை
வாதார்ந்த நின்புகழ் நானே வழங்கி வலிந்துறுத்திச்
சூதார்ந்த கொங்கைகட் டேயர்செய் கின்றனன் சூளிதுவே
போதார்ந்த புன்னைநல் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே.(௩௮)

சீதமும் வெப்பமுஞ் சேருமுலைச்சிற் றிடையினர்தங்
கீதமும் பாதமும் வேண்டுமென் றீமை கெடுவதென்றே
வேதமும்போதமெய்ஞ்ஞானியுமேத்துந்தன்மென்கழல்வன்
பூதமும் போற்றுந்தென் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

என்மந்தி ரஞ்செய்தை யையாநின் னமை மிசைக்குமுன்னே
நன்மந் திரமுநின் னமமே யாகத்தன் னவிலுற்றெம்
மின்மந்தி ரத்த மளிக்குட் குழைந்தனள் விண்பொலிந்த
பொன்மந்தி ரத்தமர் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (சo)

விற்றூ னெனவிண் வளைக்கினுங் கல்லை விளங்குமுயர்
முற்றூ முலைச்சியென் றூக்கினு மாயவம் மூர்க்கருடன்
பற்றூது தன்னருட் கேபற் றுறவெனைப் பாலிப்பையோ
பொற்றூ மரைக்கழல் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (சக)

உண்ணு ளமுத முடுக்காள் துணிபணி யோம்புகிலாள்
கண்ணு ருறக்கமுங் காணுள் வளைகள் கரத்தணியாள்
பண்ணு ரிசைபயி லாணின் னினைவிற்கண் பார்த்திலையேற்
புண்ணு வணந்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (சஉ)

பூவார்ந் திடுமென்னும் பொன்பூட் டிடுமென்னும்போகநரம்
பூவார்ந் திடுங்கழி யல்குலி னூர்க்குள் ளூருகுவனே
பூவார்ந் திடுமுடி வானோர்கள் வாழ்த்தும் புயல்புனையும்
பூவார்ந் திடும்பொழில் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (சங)

அகல்வாய்ந்த னங்குலி யாற்செய் கரிகரத் தானுமற்றுஞ்
சிகல்வாய்ந்திடாவின்பமேன்மேலும்பொங்கித்திளைக்குமுன்
பகல்வாய்ந்ததப்பகற் பற்புடைத் தாங்கவன்பாகடுவாய்[னை
புகல்வாய்ந்தா னென்னினும் விரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே.

புன்மால்கொண் டிங்கு புலம்பிட வைத்தது போதுமையா
வென்மான் முருக்கித் தனதடி பாடி யிறைஞ்சுதற்கே
சொன்மால் பெறுத படிபொரு டந்து சுகமளிப்பாய்
பொன்மான் றெழுந்திரு விரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

நான்மேவி நின்றென் னுயிர்போலுங் காத்திட நட்பொடுநீ
தான்மேவி வேட்டைகொண் டாயந்த மானெனுந் தையலை
றான்மே வியவுட லும்முயி ரும்மல ரும்மணமும் [யேற்
போன் மேவி வாழ்கநல் விரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

உன்னகத் தேயுன்னி யெற்கிங்கு மோன முதவிலையேற்
பன்னகத் தாடுங் களவாண் டவனன்பிற் பற்றிநின்று
னென்னகத் தேயற் களவாண் டவனென் றியம்புவனே
பொன்னகச் சாபங்கொள் விரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

வையத் தொருதல வல்லாள மன்னன் மனைவியின்பான்
மையற் றடைந்ததை மாதா தனக்கறை வேன்மறையேன்
கையற்ற வென்றனைக் காத்தருள் வாயிக் கடற்புவியிற்
பொய்யற்ற தெய்வத விரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (௬அ)

இரவல ராக்கதி வேண்டி யிரப்பவர்க் கெப்பொருளுந்
தரவல னிங்கிவ னன்றியில் லென்றுனைத் தாழவெனக்
குரவல பந்தந்த வுன்னை மறந்துய்வ னோவுசிதப்
புரவல னேத்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (சகூ)

அக்கம் பொடிபுனைந் தைந்தெழுத் தன்பினறைந்தடியார்[ன்
புக்கம்பொடிக்குட்புரண்டயர்ந் தோய்ந்துன்றன்பொற்கழலி
பக்கம் பொடிப்புரோ மங்கொண்டுறவெற்குப்பாவிப்பையே
பொக்கம் பொடித்திடும் வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. ()

சேந்துறை நீக்கியென் வாய்மத னெய்வதைத்தீர்த்திவணற்
சாந்துறை வாசத்தென் றூலுரை பாட்டுரைசார்ந்துமெனுட்
போந்துறை நிற்குக்கைமாறென்றன்போதமதேபொருணைப்
பூந்துறை யார்திரு வீரைப்பூ மீசப் புராந்தகனே. (ருக)

பூமீசர் பொற்கழல் வாழ்க.

திருவீரைப் புராந்தகமாலை

முற்றிற்று.

உ

குமரன்றுணை.

முகவுரை.

"பிள்ளைத்தமிழ்" என்பது, பாட்டுடைத் தலைவரைப் பிள்ளைத்தன்மையாக் கொண்டு பாடுவது.

அஃது:-ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பாற் பிள்ளைத் தமிழென விருவகைத்து.

ஆண்பாலாமிடத்து:—பாட்டுடைத் தலைவனை இரண்டு ஐந்து ஆறு எட்டு ஒன்பது பதினொன்று பன்னிரண்டு பதினெட்டு இருபத்தினான்கு முப்பத்தாறென்னு மாதங்களையுடைய பத்துப் பருவங்களாக வகுத்து உரிய தெய்வங்களாற் காப்புப்படுத்தலும், செவ்விய சீர் என்னுஞ் சொற்பழக்கத்தோ டொருகான் மடக்கி யொருகானீட்டி யிருகையூன்றித் தலை நிமிர்த்தாடலும், தால் என்னும் நாவையொரு வகையா யசைத்துப் பாடலும், பாணி யென்னு மிருகைகளையு மொருங்கு சேர்த்துக் கொட்டலும், முத்தம் நுகர்தலும், வருதல் விரும்பலும், அம்புலியழைத்தலும், சிற்றில் சிதைத்தலும், சிறுபறை முழக்கலும், சிறுதேருருட்டலுமாகிய பத்துச் செயல்களு முறையே கொள்ளுதலும், பெண்பாலாமிடத்து, பாட்டுடைத் தலைவியை மூன்று ஐந்து ஏழு ஒன்பது பதினொன்று பதின்மூன்று பதினைந்து பதினேழு பத்தொன்பது இருபத்தொன்றென்னு மாதங்களையுடைய பத்துப் பருவங்களாக வகுத்து, சிற்றின்

முதலாக் கடைப்பட்ட செயல்கண்மூன்று மொழித்துநின்ற வெழுவகைச் செயல்களோடும், கழங்காடல் அம்மனையாடல் ஊசலாடலென்னுஞ் செயல்கண்மூன்றுங் கூட்டி-முறையே கொள்ளுதலுமாகக் கொண்டு, யாப்புநிலங்கள் தம்முளொப்பக்கொள்ளின் ஒற்றித்தும் இரட்டிக்கின் இசைபிரித்தும், தலைவரது அருட் பிரதாபங்கள், தற்குறிப்பு, கற்பனையுள்ளாவிளங்கவும், பருவவடிவச் சிங்காரங்கள் வெளியாவிளங்கவும், அம்புலியின் சந்துட் சாம பேத தான தண்டமென்னுஞ் சதுர்வித உபாயங்கள் விளங்கவும் பாடுவது.

ஆண்பாலில், இரண்டு மூன்று என்ற வருடப் பருவங்களை, ஐந்து எழு என்று ஒப்பவரக்கொள்ளுதலும், பெண்பாலில், மூன்று ஐந்து என்ற மாதப்பருவங்களை, வருடமென்று ஒப்பவரக்கொள்ளுதலும், கழங்கென்றதை மாற்றி நீராடன் முதலிய இயைந்த வேறு செய்கையொன்றைக் கொள்ளுதலும், கடைப்பட்ட மூன்று பருவங்களையுஞ் செயல்களையு மொழித்துநின்ற எழுவகைப் பருவங்களுஞ் செயல்களுமாகக் கொள்ளுதலும், பருவங்கள் செயல்கண் மயங்கின் ஒப்பச்செய்தலு முடன்பாடாம்.

இப்பெண்பாற் பிள்ளைக்கவி யாப்பு நிலங்கள் இசைபிரித்தொற்றித்து மிரட்டித்துந் தம்முள் ஒப்ப ஒற்றித்தும், பத்துப் பருவஞ் செயல்களைக் கொண்டும், கழங்கென்பதை மாற்றி நீராடலென்னுஞ் செய்கையைப் பெற்றும், பருவஞ்செயல்கள் ஒப்ப மயங்கியும், அம்புலியிற் சதுர்வித உபாயம் விளங்குற்றும் நிரம்பியவாறு கண்டுகொள்க.

சுபம்.

யான பரிமேவி யும்பர்முர சங்கரைய மதயானை திசைசூழ
வே-, திருவருளி ஞணையிள நகைபுரியு மெல்லியே செங்கீ
ரை யாடியருளே, திகழுமரா கதவல்லி புகழுமமு தூறுசொ
ல்லி செங்கீரை யாடியருளே. (௩)

நாலுவகை யுறுதோற்ற மெழுபிறவி யெண்பத்தி னன்
கிலக்கப் பேதமு, நவியா தகட்டினிற் சுமவா தளித்துமந்
நல்லுயிர்க ளுக்கன்னையா-, யேலுதல்பொய் யன்றென்ன
வேயன்னை யுதரத் திருங்கரு வுதிக்காமலே, யெழுதரிய
படிவமொடு புழுதியளை குழவியென வேவந்த பைங்கிள்ளை
யே-,பாலுமளி யுங்கண்டும் விலைகொண்ட வாயமுது படிமு
ழுதும் விலைகொண்டவோர், பவளவா யின்சொனுத லிந்த்ர
தனு விலைகொண்ட பங்கய முகச்செல்வியே-, சேலுலவு கழ
னிவளை வீரைநக ரிளமயிலி செங்கீரை யாடியருளே, திகழு
மரா கதவல்லி புகழுமமு தூறுசொல்லி செங்கீரை யாடியரு
ளே. (௪)

வட்டவமு தத்தடம தாகவே நீற்றறையின் மகிழ்வு
ற்ற தொண்ட னுக்குன், மகிழ்நனெறி நோயிட்ட வசைதீ
ர்ந்தி டவுமந்த மன்னனுக் கேத முயலுங்-, தூட்டருரை கண்
டுமுட் டெனுமமண ராவிகள் சுருங்கவொரு கடுவாகவுஞ்,
சுத்தசை வந்தழைய வமுதாகி டவுஞான சுதைநினது சே
ய்க்கூட்டியே-, திட்டமொடு நெற்றிமிசை யுறுசோதி யைத்
துணைகொள் சீருறு பிருங்கி யுடலிற், செறிதசைகள் வாதி

ளொடு வெளவியுந் தனதடிகள் சிந்திக்க வுஞ்செய்துதன்-, சிட்டர்தொழ விட்டமொடு திருவீரை வாழுமலே செங்கீரை யாடியருளே, திகழுமர கதவல்லி புகழுமமு தூறுசொல்லி செங்கீரை யாடியருளே. (ரு)

அருந்துணைவ னின்னோடு மும்முறைகு தாடிட்டு மத்தனையும் வென்றிட்டவோ, ரருண்மிக்க வலியுடைய ளாகியு மப்புகழ்க ளகிலமெல் லாமோங்கநீ-, தருந்தல மதிற்பல தலங்கடனி லவனோடு சார்ந்துவல மாகுவதினுந், தவமது புரிந்துபெறு பேற்றினை விளக்கலே தகுதிபெறு பெரியோர்கடம்-, பெருந்தகைமை யாமெனுங் கருணைகாட் டுவள்போற் பிறங்குபதி பலவாய்த்ததிற், பெருமைதரும் வீரைநக ராலய முறைந்திலகு பெம்மான்ற னிடமேவியே-, திருந்துமுல கந்தழைய வாழுமிள மயிலியே செங்கீரை யாடியருளே, திகழுமர கதவல்லி புகழுமமு தூறுசொல்லி செங்கீரை யாடியருளே. (சா)

மண்டலமும் விண்டலமு மற்றுமுள வெத்தலமு மருவிப் பொலிந்திலைந்ற, வந்திரவி மண்டலமொ டுந்துன்று பொழின்மேவு வளவீரை யிற்கண்டுனை-, யண்டர்க டுதிப்பது தொண்டர்கள் படிப்பது மன்பர்க ணினைந்தயர்வது, மாகியே நின்றுகா காவென்றி ரக்குமடி யார்க்கினருள் செயு மயிலியே-, வண்டலர் திளைந்தவிரு டண்டுறவ கிர்ந்துமதி வந்ததுத லின்சுட்டிகான், மண்டுபுகை யென்றபனி கொந்த

ளக மஞ்சடைய வானிரவி யின்கதிர்செயச்-, செண்டின்மி சை நின்றகிளி கொஞ்சமொழி யுங்குயிலி செங்கீரை யாடி யருளே, திகழுமா கதவல்லி புகழுமமு துறுசொல்லி செங் கீரை யாடியருளே. (எ)

வேறு.

உலகுயிர் முழுமையு முறுபய னெழுதிய வோலை யெ னக்காதி, னுயர்மறை முடிவினி ரகசிய மோதிட வுற்றதெ னச்செறிய, வுதித்தடைந் தடியவர்க் களவையை முடியே னுறுதியி தென்றிரவி, யுறைந்தன னென்னநல் லிணையெழி லோவா தொளிர்மணி யுறுதோட்டி-, னலமொடு ஞான்றக் கதிரொளி செய்பவ னவின்றமை பொய்யன்று, நல்லருள் புரிவாள் வம்மினென் றுளநனி நகையோ டழைத்திடு மோர், நட்புறு மாலோ விதமுக மென்றிட நற்குழை களு மாட, நாசியின் பிறையாம் பணிமணி யடியினின் ஞாலுமு த்துகளாட-, மலைதரு சந்தம் வளர்கமு கென்னும் வளைவளை யாதுவளை, மணிபல வுறையுட் கட்டொளி பலகதிர் வருணக் காலாட, வலனுதி ரந்தரு மாமணி சூழ்வுற வயிர மணிநாப் பண், வைத்து வரைந்திடு பதக்கவொள் ளொளியிரு மாந்து பரந்தாட-, வலைபுன லாட்டிய சிறுதுளி கருமண லலர்தரு குழலான, வரியசை வலமுறு மாறிளி முத்தென வாகி யுரு ண்டாட, வலர்மழை சொரிபொழில் வீரையி னிளமயி லா டுக செங்கீரை, யருளொழு கியமுக மரகத வடிவே யாடுக செங்கீரை. (அ)

இந்திர னயனரி வந்துதி ளம்பணி யேரார் புகழ்மேவி, யேறுடை யரனுதை கொண்டழி யேமனை முந்து பணிந் தோதி, யின்புற வருள்செயு மிந்துறை பொழிலோ டிலங் கிடு மணிவிரை, யெனுநகர் வளருயர் மலைமக ளானநின் னிடையாங் கொம்பாடக்-, கந்தர நேர்குழல் வண்டல ரோடுக விந்து பரந்தாடக், கருவிழி யஞ்சன நீல மணித்திரள் கான் றூற ரைந்தாடக், கந்த நறும்பொடி மேனி திளைந்துயர் ககனமொ டுந்தாவிக், கற்பக மாதி தருக்களை யூட்டிடு கான நிரைந்தாடச்-, சுந்தர நகையெனை யிகழ்வதெ னென்றொளி தூற்றுத லாங்கருணூற், சொற்பொரு ளறிஞரு ளிற்றெளி முத்து புலாக்குமுற் சூழ்ந்தாடத், தொங்கி யலைத்திரை யொத்து வடிந்து துவண்டு துவண்டாடத், துப்பு வடத் தொடு நித்தில மாலை தொடர்ந்து பிணைந்தாட-, வந்தர மங் கையர் தொண்டு மகிழ்ந்திவ ணன்பொடு நின்றாட, வம்பர விஞ்சையர் வீணை மிழற்றி யகங்களி கொண்டாட-, வானமு துறுமொழி வார்கட லருள்விழி யாடுக செங்கீரை, யருளொ மு கியமுக மரகத வடிவே யாடுக செங்கீரை. (கூ)

மணமிகு சூதமி ருந்துழல் கிஞ்சுகம் வண்பார் கொண் டாடி, வழிபடு மாரொலி கொண்டு திரிந்தும கிழ்ந்தே பண் புாட, மயிலது கார்முகில் கண்டிது நிந்தையின் மஞ்சோ வென்றோதி, வளருமு னோர்குழல் கண்டுளி சைந்துக னிந் தே நின்றாட-, விணையறு வாள்விழி வென்றன வென்றளி.

ரிந்தே வண்டோட, விறைவர்கை மானுமருண்டும யங்கிபி டைந்தே கண்கோண, வியலன மேரடி கண்டுள மஞ்சியெ முந்தே விண்டாவு, விடையினை நீளரி கண்டணை தங்கவி சைந்தே நண்பாக-, வணிபல பூணிலெ ளென்றகி லங்கள றைந்தே நின்ருேத, வழகியல் பேயென நின்றுபு கழ்ந்துறு மன்போர் கொண்டாட, வருளுறு வீரவ ளின்பணியென் றிட வன்பா லுண்டான, வணிநகர் வீரையி லின்பொட மர் ந்தவ ணங்கே நுண்பாவாங்-, திணைதிகழ் கோவைவ ரைந் திடு மங்கனர் தென்பா னின்ருருந், திருவளை மாலுயர் தங் கையெ னுங்கொடி செங்கே ழொண்பூவார், திருவடி மே வுச வுந்தரி சுந்தரி செங்கோ செங்கீரை, சிறுதள வார்நகை யந்தரி யம்பிகை செங்கோ செங்கிரை. (கo)

தருவொடு மழைகுழ ரேள்பணை யிந்தெலி சைந்தேர் கண்கூடத், தனமென வளருய ராரங் கந்தரு தண்சே யெ ன்ருதந், தனியரு ணிறைபொரு ணாநதி யிந்தவி டம்போ லொன்றேனுந், தாணியி விலையரு ணுயகி தங்கவு வந்தா ளென்றேசு-, பூருமறை யகமிஃ தாமென வந்தன ரன்பா னின்ருேதி, யறைதர நிறைவுறு வீரையி னந்தளி யின்பா லன்போருட், டமுதக டுறுசிசு தாயுள ருந்திட வங்கே யுண்டாரு, மடைவினி லுலகுயிர் வாழவு வந்துக சிந்தே கொண்டாளா-, யிரவிபை யிளமதி யேபகை வென்றது வெ ன்றே கொண்டாட, விதழ்ல ரொடுகர மானன மென்றிடு

மென்போ துங்காழ்செய், தெழிலொடு மலர்தர வாணகை
யென்றந விந்தாம் வெண்சோதி, யிலகிட வருளொடு வாழு
மிளங்கொடி யென்பா னண்பூறுங்-, திருமர கதவடி வானச
வுந்தரி திண்பார் கொண்டாடுஞ், சிவையுமை பரைகலி யா
ணிநி ரந்தரி சிந்தா ரொண்பாலாய்த், தெளிதமி ழமுதூறு
தேமொழி யங்கிளி செங்கோ செங்கீரை, சிறுதள வார்
நகை யந்தரி யம்பிகை செங்கோ செங்கீரை, (கக)

சேங்கீரைப் பருவம் முற்றிற்று.

---

3. தாலப் பருவம்.

பாலும் பழமும் பசுந்தேனும் பாகின் மொழியார் பரிந்
தூட்டப், பருகிக் கிள்ளை மதிபோலும் பளிங்கார் மாடச் சா
ளரத்திற்-, காலுங் கதிர்வெண் ணிலவுண்டு களித்தங் குறுச
கோரமதைக், கண்டா மினிய விசைபயிற்றக் காண்பான்
கேட்போர் தலைமுகத்தர்-, போலு மண்ணுந் தகலாமற்
பொருந்தும் பந்தி நிரைமறுகார், பொருவில் வீரை நகர்க்கர
சாய்ப் புரக்கு மரக தாம்பிகையே-, சேலும் பிணையும் வென்
றவிழித் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனார் கொன்றைச்
சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (க)

எங்கள் பொருளா மிவைகவரே லென்றே பொரல்
போற் கடைசியர்கா, லெழின்மீ னலவ னுகளவவ ரெங்கண்

முகம்வாய்ப் பகையென்றே-, பொங்குற் பலம்பங் கயங்கு முதம் பொருந்தக் கதிரோ டறுத்தெறியப், பொருந்து மள்ளர் வையாளிப் போத்தி னடியாற் றுவைத்துதறி-, மங்கு றவழுப் பொற்சிலைபோல் வளர்சூ டேற்றி நெற்றூ ற்றி, வழங்கிப் போரிட் டளந்தேற்றும் வைய மகலாத் திரு வீரைத்-, திங்க ணுதலார் மரகதப்பைந் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனுர் கொன்றைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (உ)

கொம்பிற் கலுழன் குடம்பைகொடு குடிகொண் டுறை யக் காரரவங், குடியா யடியிற் குழுவினெடுங் குலவக் குளி ரக் குயின்மருவித்-, தும்பிக் குழுவுக் களிியொழுகத் துடியே ரிடையார் துவண்டாடத், துளிர்த்தே மலரும் புன்னைவ னஞ் சூழுந் தொல்லைப் பொலிவுடைய-, வம்பிற் றுயிலு மரி வாமத் தணங்கா ளாரும் வீரைநகர்க், கரசா யமர்ந்து புரந் தருளு மழகார் மரக தாம்பிகையே-, செம்பொற் குழைக ளிலகுசெவித் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனுர் கொன் றைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (ந)

அரியுங் கரியும் பகைதெரியா தான்கன் றடியின் மடிசு வைக்க, வவச மொடுநற் பணிபுரிய வணிமா வாதிச் செய லொழிந்து-, புரியஞ் சடையிற் புறவடையப் புற்றே வளர் தம் முடல்பொதியப், பொறிகள் புலனிற் பொருந்தாமற் போத நடுநா டியிற்செலுத்தித்-, தருவும் புரிந்த தெனமுனி

வர் தவஞ்செய் திலகுந் தவவனமாந், தலத்தி லிலகுந் திரு வீரை தழைத்த மரக தாம்பிகையே-, திரியுங் கயலை யிணை த்தவிழித் திருவே தாலோ தாலேலோ,தேனார் கொன்றைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (௪)

கந்தங் கமழுங் குழற்கெதிராங் காரார் கறையைக் கந் தரத்துங், கண்கட் கெதிரா முழையையிடக் கரத்து நுத லுக் கெதிர் மதியைச்-, சந்தந் திகழச் சடையகத்துந் தரித் தான் கேள்வ னெனவதனைச், சகியாள் போலுங் களவறி யாத் தனைநே ரெழிலார் குழவியதாய்-, வந்திங் கமுதம் வா யொழுக மழலை மொழிந்து வளர்தலென, வளமை பெருக வீரைநகர் வசிக்கு மரக தாம்பிகையே-, சிந்தங் கருணை யொழுகுவிழித் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனார் கொ ன்றைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (௫)

புலித்தோ லுடுத்துப் போதகத்தின் புறணி போர்த்து முடைவீசும், பொருத்துக் கலையா முழுவங்கம் புயத்திற் றுங்கித் தலையோட்டைப்-, பலிக்கே கொண்டு திரிகேள்வன் பழிதீர்ப் பாள்போன் றொளிர்கனகப், பட்டா ரிடையு மணி கள்பல பதித்த கச்சும் மேகலையுஞ்-, சொலித்தே யொளி ரச் சுகமகிழ்சொற் றுளங்க வளருங் குழவியெனத், தோ ன்றி வீரை நகர்வளருந் துவர்வாய் மரக தாம்பிகையே-, சிலைக்கோன் மகளே சிலைநுதலார் திருவே தாலோ தாலே

லோ, தேனூர் கொன்றைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (சா)

அண்டத் துயிர்க ளத்தனையு மண்டக் கொண்ட வகட்டாளா, யாயா தவர்க்கு மாய்ந்தவர்க்கு மாயா யமர்ந்த வருட்கடலே-, தண்டத் தென்கோ னேந்தரிவே தண்டக் குழவி யாங்கிளியே, தரைத்தென் வீரை யினில்வான்மா தரைத்தன் றெண்டு கொளுமயிலே-, வண்டுற் றிரையுங் குழற்குயிலே வண்டுற் றொலிக்குங் கரப்புறவே,மைக்கண் ணுழையே மரகதமா மைக்கோன் மரக தாம்பிகையே-, செண்டுற் றிடுகைக் காந்தண்மலர்த் திருவே தாலோ தாலேலோ, தேனூர் கொன்றைச் சிவன்மருவுஞ் சிவையே தாலோ தாலேலோ. (எ)

வேறு.

அனமென வயனரன் முடியறி யாமைபி னவனியில் வராகாணி, யிவிர்சடை மதிதவழ் தலிநொளிர் தலினிவ னறிகுவ னினுமென்றுன்-, னிணையொடு பலவடி வொடுதிரிகுதலென நிறமிகு மனமோடு, நிலவொடு தழுவிய சினையொடு மொளியொடு ஞிமிறுறு சோதிகளார்-, நனமழை சொரிபொழில் வீரைநன் னகருறை நதிபதி போலருளார், நகமக ளெனுமெழி லிளநகை மரகத நாயகி யாய்ப்பொதுவிற்-, றனிநட முதலவ னிடமுறை தற்பரை தாலோ தாலேலோ, தவமுனி வரர்தொழ வாழ்ந்திடு சாம்பவி தாலோ தாலேலோ. (அ)

உடுவென வொளிர்வது சிதறிய நிலவென வுரைசெய வொளிர்மதியு, முடைபட மோதிப்புட் பாய்ந்தெழில் வாளைக ளுலவ வெணிக்குடைவா-, ரடர்பவ முழுவதுங் கழிதர வெளவியு மதைத்தன திடையாடா, தவ்வழி கடப்பவர்க் காற்றியு மின்புறு மருட்பொரு நாநதிப்பாற்-, கடிமதில் பகைவரை யடுபொறி யொடுபல கருவிக ளொடுசூழக், கவி னுறு வீரைநன் னகரினி லரசுசெய் கனிசிலை நுதல்வடிவா ஞ்-, சடையர வெனமிளிர் மரகத மென்கொடி தாலோ தா லேலோ, தவமுனி வரர்தொழ வாழ்ந்திடு சாம்பவி தாலோ தாலேலோ. (சூ)

வேறு.

பலபழி யுடையவ னுமிவ னென்றுயர் பாரா ரேசாமே
பங்கய நின்கழ லுடலொ ழிந்திடு பாழ்நா ளாகாமே
யுலகினி லருளறு லோபிக டங்களை யோயா தேதேடி
யொன்றி யலைந்துழ லாதவ ரம்பெற வோரே னுனது
மலைகட லுலகுயி ராயென வந்தனி னுலை யாள்வாயென்
றஞ்சலொ ழிந்திட வேவள ரம்பிகை யாளே மாவீரைத்
தலனுறை மரகத மேனிபி ளங்கிளி தாலோ தாலேலோ
சந்தவி ளம்பிறை வாணுத லந்தரி தாலோ தாலேலோ. (க0)

வானவர் புகழ்திரு வீரையு றைந்தநல் வாழ்வே மாதாவே
வஞ்சக நெஞ்சற வாவென வந்திலை வாதே தோதாயே

கானவர் வலையுறு மானென நைந்தது காணு தோவாவே
கன்றை மறந்திடு மோவனை யன்றியர் காவார் காவாயோர்
வானந லுளமொடு கூவிடு மன்பரை யாள்வோ யேபேயே
னன்பினு டன்றலை சூடிடு செஞ்சர ணாளே மாருதார்
தானவ மரகத மேனியி ளங்கிளி தாலோ தாலேலோ
சந்தவி ளம்பிறை வாணுத லந்தரி தாலோ தாலேலோ. ()

வேறு.

அந்தரி தாலோநி ரந்தரி தாலேலோ வம்பிகை தாலே லொ வாயார, வன்பரு ளோடோது மொண்பரை தாலோவ ருஞ்சிவை தாலோசர் வான்மாவுக்-, தந்தவ டாலோபு ரந் தவ டாலோத லந்தனி லேமேல ணுமேலோர், தங்கள்சொ லார்வீரை யம்பதி மாதாவெ னுங்குபி ருலேலொ தாஞன-, சுந்தரி தாலோசு வுந்தரி தாலோது றந்தரி தாலேலொ தூயா ஞஞ், சுந்தர ஞேடேயி டம்பொலி மானேர்சு தந்தரி தா லேலொ தாலேலொ-, வந்தனை யோடேநி னைந்திடு வார்பால் வளர்ந்தவ டாலேலொ தாலேலொ, மண்டோளிர் பூணுரி ளங்கிளி யாமாதி வஞ்சியே தாலேலொ தாலேலோ. (கஉ)

தாலப் பருவம் முற்றிற்று.

---

4. சப்பாணிப் பருவம்.

எண்டிசையு மெத்தலமு மெவ்வுயிரு மொருமிக்க வீன் றருளு மலைமங்கையுன், னெழினுதலை யொவ்வாது தினமு ருகி யலைமூழ்கு மிந்தினொடு நாள்க ளுருவின்-, ணண்டருல கொளிர்கமல னரியண்ட மண்டல மனந்தனுல கோடெங் கணு, மமருயிர்க ளாங்காங்கு காண்கின்ற வாதார வாதேய மாம்பொருள்களைக்-, கண்டுமரு ளுண்டுபின் காணவிர லாற் கருணை காட்டுவிப் பவள்போலவே, கந்தரம தொத்தகறை கந்தர மமைந்தவவர் கண்களி லமைத்தெடுத்த-, தண்டளி ரின் வண்டுகள் கலிக்கின்ற கைகொண்டு சப்பாணி கொட்டி யருளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கதவல்லி சப் பாணி கொட்டி யருளே. (௧)

தன்பதி தனைப்பழித் திடுநுதலி நமதெழில்க டமை யும் பழிப்பளென்றே, தாரகைகண் மூவேழொ டோராறு மகிழ்வினொடு சார்ந்தென வரிச்சிலம்பா-, ரொன்பதுறு வீர ர்க ளுதித்திட்ட செம்பஞ் சுறுத்தடிகள் சேப்பேறவே, யுள்ளமுட னுடல்வாயு மொருமித் தியற்றுபணி யொப்ப ற்ற விச்சாவதிக்-, கன்பினொடு மகளாகு முன்மூன்று பருவ முட னகிலமுழு தும்புரந்த, வருளழகி னொடுநின்று வரம ருளு மிதமொத்த வந்துப் பணிந்திட்டவோர்-, தன்புகழ் விளங்கவர தங்காட்டு மங்கைகொடு சப்பாணி கொட்டி யரு ளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கதவல்லி சப்பா ணி கொட்டி யருளே. (௨)

தங்கச்சி கரமேவு செங்கற் சிலையதாகத் தன்கைச் சிறப்பார் பரன், சந்த்ரப் பிறையிதென்ற விந்த்ரத் தனுசை வென்ற சந்தத்தி லகவாணுதற்-, பங்கத்தி லுறுகெண்டை புங்கத்தி னெடுசண்டை பணமலாத் திடப்பாய்விழி, பண் சித்ர மொடுசொற்ற வொண்புத்ரன் மொழிபெற்ற பைம் பொற் குழைக ளார்செவி-, சிங்கத்தி னிடையொன்ற வஞ் சத்தி னடையென்ற செங்கேழ்க் கமல பாதமுந், திகழச் செவ் வரியுற்ற விமைகொட்டி யமுதிட்ட தெளிசொற் பழகு சீரொடு-, சங்கத்தை வளர்சத்தி சங்கத்தர் தங்கச்சி சப்பாணி கொட்டி யருளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கதவல்லி சப்பாணி கொட்டியருளே. (ரு)

வாளத்திர வேறண்டு நீளுக்கிர மொடுதண்டு வருப்பாளினு மென்றுவிண், வச்சிரதர னச்சமொடு கப்பங்க ளிவரென்று வரவிட்ட தெனவிஞ்சையர்-, தோளிற்கொ ளியாழ்கொண்டு நாளிற்றிரி நாகங்கள் சுவைகொண் டெழுந்தாடிடச், சுந்தப்ப துமைபோன்றி னிக்குத்திர மொடுநின்று சுரமுற்ற விசைபாடலும்-, வேளிக்குறு நீள்புருவ வானச்சுரரமாதர்கண் மெட்டொத்த சைந்தாடலு, மிக்கப்பிர சிக்க விதழ் வைத்துச் சுவைத்தொழுகி விரையுற்ற கைகொண்டு நீ, தாளப்பிர மாணமுட னீளுக்கிர யேளமொடு சப்பாணி கொட்டி யருளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரைமர கதவல்லி சப்பாணி கொட்டியருளே. (சு)

பொன்னிரும் பிரசிதப் புரவவுணர் தங்களைப் புங்கவர் பொருட்டாகவெண், பொடிபடக் கொழுநராம் பூமீசர் செய் தங்கை புதுமையே யென்றன்பர்க-, ணன்னயங் களினோ டுணவின்றி மகிழ்வோடு நண்பிற் களித்தோங்கியே, நளினமுக மலரவரு ணகைசெய்து புகழ்கொண்டு நவிலரிய மவுனத்தொடு-, பன்னருந் தொண்டர்களை வம்மின்வம் மின்னென்ற பண்புபெற வாய்மலர்ந்தே, பகர்தலினை யொக்குஞ் சிரக்கம்ப மோடே பரிந்திங் கழைக்கின்றவோர்-, தன்னிரும் பங்கயக் கைம்மலரினைக்கொண்டு சப்பாணி கொட்டியருளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரமரகதவல்லி சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ரு)

வானத்தின் மீன்களொடு போருற்றெழுந்ததென வளர்வுற்ற கயல்சேர்கொடி, வழுதிவழியிற்சித்ர சேனனது மகனுமம் வாய்ப்பச்செய் திடுவானக-, ரானுற்ற கொடியோடு மேவுற்று ளன்பினு லாறுமுக னுதியரைமுன், னுருட்டிடுங்குறை யகற்றிடுவ லென்பபோன் றன்போடு புன்பாவையைத்-, தேனுற்ற நானந் திமிர்ந்திணைக் கால்களிற் சேர்த்திருன் னீராட்டியே, செந்துகில் புனைந்துசில பொன்கலனணிந்துபல சீராட்டி விளையாடுகற்-, றூனத் தனிக்குழவியெனவருளு மெல்லியே சப்பாணி கொட்டியருளே, தானவர்கள் பகைவெல்லி வீரமரகதவல்லி சப்பாணி கொட்டியருளே. (சா)

வேறு.

கஞ்சம லர்க்கிழ வன்சிகு தங்கிய கட்டழ குற்றவ ணக்கொடியுங், கந்தர மெய்த்துள வன்புடை யின்புறு கற்பொடு பொற்புறு வித்தகியு-, மஞ்சிர டித்துய ரஞ்சலி தந்துள வற்பினி ணேக்கைகு வித்துருகி, யங்கண லர்க்கொடி யந்தரி சுந்தரி யற்கள நற்பர மெய்ச்சிவனுஞ்-, செஞ்சிலை மொய்த்தடர் பைங்கொடி யென்றணி சித்திர மெய்ப்புனை விற்பிழையொண், செம்பொ னிழைத்திடு மந்துகி லின்பிழை சித்தம தூற்றறி விப்பவள்போற்-, கொஞ்சி யடித்திடு மங்கை நயங்கொடு கொட்டுக சப்பாணி கொட்டுகவே, கொன்பொரு நைத்துறை யம்பதி யம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி கொட்டுகவே. (எ)

வஞ்சம தொன்றிடா நெஞ்சினர் நாடியுள் வாய்மையா லுற்றுநி லைத்துறினும், வந்தினை யுண்டுமே யம்பினுந் தீயினு மாகமோ டுற்றவ னத்துறினும்-, பஞ்சித மென்பநீ ளன்பரொண் பாடல்கள் பாடியே முட்டிநெ ருக்குறினும், பஞ்சடி யின்றமா சங்கடன் பாலுள பாசமா மட்டைநி றுத்தருளி-,விஞ்சையர் தொண்டரு தும்பரின் பேரிகை வீரவோ விட்டுநி றைத்திடுநீள், விண்டய னும்பரோ டும்பணிந் தேதொழும் வீரைமா நத்தம துற்றிடுமோர்-, கொஞ்சு மிளம்புரு மென்கிளி நேருமை கொட்டுக சப்பாணி கொட்டுகவே, கொன்பொரு நைத்துறை யம்பதி யம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி கொட்டுகவே. (அ)

சந்தவே தங்களோ துஞ்சதா னந்தமா தங்கியே சத்தியு ருத்திரையே, சம்புநீ ளங்கிவே தண்டமா நின்றநா டண்செலா மெய்க்கரு ணைத்திறலா-, லந்தவே மங்கியே தண்டரா நின்றவோ ரஞ்சமே பச்சைவ னக்கிளியே, யண்டமூர் மங்குலா ருங்கலா பங்களோ டஞ்சமார் நற்பொழி லுற்றிலகு-, கந்தமே யின்றுகா தங்கள்போ யொன்றுமேர் கண்டவீ ரைத்தல முற்றிடுவண், கங்கைகூ டங்கணீ சன்றனோர் பங்கியே கண்கொளா வித்தைவிளைப்பளேவை-, குந்தமா ரங்கண்மா றங்கையே மங்கையே கொட்டுக சப்பாணி கொட்டுகவே, கொன்பொரு நைத்துறை யம்பதி யம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி கொட்டுகவே. (சு)

வேறு.

இடியுறு கொடியுன தணியர வாலுளி ளைத்துவி னூற்றோட, வெழுதரு மறைதுதி யெனுமுறை யோலம திட்டுவிதிர்த்தாட, விலகுறு ககபதி திகழுறு நீள்கொடி யிட்டளமற்றோட, விகலுறு கலுழனும் வெருவிட மூடிக மெக்களியிட்டாட-, வடவையி தெனவிழி யொடுதிரி கோழிம தத்தொட சைத்தாட, வகைவகை யொடுபலர் மருவுத லேமகரக்குடி யொப்பாக, மலியவை நிரலுறு வகைமழ வேறும தித்தலே யுற்றோட, மலருறு நினதடி யருளுயர் தேனைம டுத்திட வுற்றோர்கள்-, கடிகம ழளகமொ டலரளி விழவோர்

கட்கணை யொட்டாது, கருவிழி யொழுகரு ளமுதுகொள் சேடியர் கட்கடை கொட்டாத, கவினுட னுளர்பல மணி வளை யேயிரு கைக்கரு ணைக்கான, கடிமிக வெழிலுறு திசையிலு மாடிடு கட்டவிழ் கைப்போதாற்-, குடிகுல மறு பர ளெடுதிரு வீரவ குப்பம துற்றோரர், குவலய மொடு பல புவனமு நாடுறு குட்டரி நற்சேயாய்க், குழகொடு வள ரிள மரகத நாயகி கொட்டுக சப்பாணி, குவடுறு சிலையர னிடமொய்ப ராபரை கொட்டுக சப்பாணி. (௧0)

முத்தியெ வர்க்கும ளித்திடு மெய்ப்பொருண் மொய்த் தரு ளைக்கூறு, முத்தமி ழுட்சுவை யைக்கழை சர்க்கரை முக்கனி யைப்பாகை, மொக்குளு டைத்தும தத்தசு ருப் புவ டித்திடு நற்றேனை,முற்செய்த வத்தினு தித்தன ரொத் தெதி ருற்றவர் சொற்கூழைப்-, புத்தமு தத்தைநி கர்த்துவ டித்திடு தட்டுரை மெய்த்தேறல், புத்தக முற்றவ டிக்கம லத்தொடு புக்குமொ முக்கேய, பொய்ச்செய லைத்தெறு முத்தர்த மெய்த்தவ முற்றுவ னத்தேனீள், பொற்புறு பச்சைம ணிக்கொடி பற்றியு தித்திடு மெய்ச்சீரே-, யொத் தசெ னத்திகழ் வுற்றெவர் கட்குமு ரித்துடை நற்றுயா, வுற்றுறை கைக்கிளி சொற்குயில் பொற்சிகி யொத்தவ னப்பாரு-, முத்தம நற்குணி தற்குணி சற்குணி யுத்தம ருட்காண, வுற்றிடு பொற்கம லப்பத மைக்கணி யுத்தமி பொய்ப்போடு-, குத்திர மற்றவர் சித்தநி லத்துமு ளைத்

தெழு நட்போடு, குட்டரி யைத்தன தத்தனெ னக்கொடு
தித்தவெ ழிற்பூவின், கொத்தணி மெய்ப்பரை தற்பரை
சிற்பரை கொட்டுக சப்பாணி, கொக்கிற கைப்புனை யத்தனி
டத்துமை கொட்டுக சப்பாணி. (கக)

சப்பாணிப் பருவம் முற்றிற்று.

---

5. முத்தப் பருவம்.

புத்தக மிசைத்திடை யிளம்பிறை யிணைத்துமுற் பொ
ற்றுண்ட வித்துருமமேற், புதுமதிக ளைப்பிணைத் தருகிலகு
கோபங்கள் போர்த்தன வனத்தூவியுங்-, கொத்தல ரனிச்ச
முஞ் செம்பஞ்சு மஞ்சுமென் குளிர்கமல வொள்ளடிகளாற்,
கொடுமைகள் சிதைந்தனது சிந்தனை யியற்றவென் குவ
டொக்கு முள்ளுடையவே-, பத்திபடு முரமீது தைத்துமிரு
விழிமாசு பாறிட வமைத்துமுற்றும், பரிவிலா விதிவரி யழி
ந்துனை வணங்கிடும் படிதலை நடந்து வந்தே-, சுத்தமுறு
விரைநக ருற்றமர கதவல்லி துவர்வாயின் முத்தமருளே,
சுகமெச்சு மழலைமொழி மதிமெச்சு நகையிதழி துகிர்முத்த
முத்தமருளே. (க)

தடையற்று வருகவென் றடியர்க் கிசைப்பபோற் றனி
விரை யம்பதியினிற், றலையெட்டு கொடியசைய விணைய

ற்ற வரசுபுரி சடையிற்ற ணதிதாங்குமோர்-, படையுற்ற மழுவலர்கை யிடமுற்ற வுழையுடையர் பகைகாம னுக்கான வர், படியுற்ற மகள்பரவ ஞமனுக்கி னருள்புரியொர் பரமு த்த வத்தரிடமார்-, மடையுற்று வழியுமரு ணிறைவுற்ற விழியெழிலி வலிதீர மொய்த்தகுழலி, மகிழ்வுற்ற மரகதவி லொளியுற்ற வுமையமலை மலைபெற் றுவக்குமகளாங்-, தொ டையுற்ற பணையனைய புயமுற்ற வருளழகி துவர்வாயின் முத்தமருளே, சுகமெச்சு மழலைமொழி மதிமெச்சு நகையி தழி துகிர்முத்த முத்தமருளே. (உ)

வேறு.

அடியிற் கமல மதுமலர்ந்த வலர்க்கொம் பிடைமேற் றலைத்தால, மடர்ந்தாங் களகத் தெழிற்கஞ்சி யகன்று காயங் திரிதலெனும்-, படிவின் ஞேடுங் கொண்டலையும் பற்று மரத்திற் றாக்கணங்கள், பரிவிற் றாக்குங் குடம்பைகளிற் பண்ணைச் சாலித் தாளமதைக்-, கடிதிற் கொடுபோய் விளக் கிடநற் கவினீர்வாவி புறத்தமரக், கனகப் புவிபோல் வளரு மலங் காரப் பொழிலார் வீரைநகர்-, குடிகொண் டுறையு மர கதப்பைங் கொடியே முத்தந் தருகவே, குன்றச் சிலையா னிடமருவுங் குயிலே முத்தந் தருகவே. (ந)

கந்தச் சிலையி னின்றடிக் கலைக ளெடுத்து விளவெறி ந்து, காட்டான் றிரட்டிக் கழையெடுத்துக் கவினூர் முல்லைப் பதியோடிச்-, சிந்தத் தயிர்பா னவநீதஞ் சேரப் பருகி மலர்

புனைந்து, திருமா லாடுஞ் செயல்போன்று திகழ்ந்து வளைந் து சிறப்புறுநற்-, சந்தப் பொருநை யலைகொழிக்குஞ் சங் கோ டிப்பி முத்தமதாற், சமையுங் கரைசேர் திருவீரைத் தலத்தின் வாழ்வே தழைத்தநறுங்-, கொந்துக் குழலார் மர கதப்பைங் கொடியே முத்தந் தருகவே, குன்றச் சிலையா னிடமருவுங் குயிலே முத்தந் தருகவே. (ச)

பிரமன் மருகி கத்துருவின் பிரிய சுதராய்த் திசைகாக் கப், பெறும்வா சுகியா தியவரவிற் பிறக்கு முத்தம் விடம் வீசுங்-, கரமன் முகச்சுப் பிரதீபக் களிறு நியவெண் மருப் பில்வருங், கனத்த முத்தங் கடிமையொடுங் கரிமுத் தென் னும் பெயருமுறு-, மரியும் விதியுந் தினம்பணியு மருளார் திருவீ ரவனல்லூர்க், கரசா மரக தாம்பிகைகின் னருளார் புதல்வர்க் களித்திடுமோர்-, குரவின் குமுத மலர்வாயின் குறைதீர் முத்தந் தருகவே, குன்றச் சிலையா னிடமருவுங் குயிலே முத்தந் தருகவே. (ரு)

காலன் றெழுது கதிபெறுநின் கவினூர் வீரை நகரிற் பெய், காரின் முத்தம் விழும்விசையாற் கன்றிப் புகராங் கடன்மீதிற்-, பாலென் றொளிர்ந்த விடைச்சுறவின் பளிங் கேய் முத்த மலைப்படுமப், பசுவின் முத்த முறுமுத்தன் பணைக்கண் முத்த மொத்ததெனச்-, சீலந் திகழ முத்தமி டத் திறக்குங் குமுத விதழவிழுஞ், சீரார் முத்த நகைவா யைச் சிறுசேய் கொள்ள வுதவுவபோற்-, கோலந் திகழு

மர்கதமென் கொடியே முத்தந் தருகவே, குன்றச் சிலை
யா னிடமருவுங் குயிலே முத்தந் தருகவே. (சு)

தென்றற் குடியா மலைக்குணமார் திருவீ ரவனல் லூர்
க்கரசாய்ச், செங்கோ லோச்சு மர்கதச்செந் தேனே மைக்
கண் டிகழ்மயிலே-, மன்றற் கமுகி னித்திலமும் வளருங்
கன்னற் றரள்மதும், வனச மணியு ந்தார மதுவுங் கதலி
மௌத்திகமு-, மொன்றற் கொன்றங் கொப்பறலோ டுரிய
விலைக ளளவுளதா, முடையா னடிதே டரிக்கேழ லொளிர்
பன் முத்தும் விளைந்திலநின்-, குன்றிக் களங்க மறுகுமுதக்
குளிர்வாய் முத்தந் தருகவே, குன்றச் சிலையா னிடமரு
வுங் குயிலே முத்தந் தருகவே. (எ)

வேறு.

கரியினைத்தண் டடமதற்கண் கவரனற்கண் முசலியின்
கழிவுமுத்தங் காடுமுற்றுங் கருணைமுத்தங் கவினுற
வரசியற்றுந் தவவனத்தென் பணியிடத்தன் பரிணமா[விழி
சரனெடொத்தின் பொடுவசித்திங் கருள்கொழிக்குங்கயல்
மரகதப்பைஞ் சுடர்விரிக்கும் வளருமைக்கண் டிகமுமா
மணமுறச்செந் தளமவிழ்க்கும் வனசமொக்கும் பதவுமா
சரவணத்தன் கயமுகத்தன் சநநிமுத்தந் தருகவே
தளவமொய்க்குங் குமுதமுத்தந் தமிழமுத்தந் தருகவே.
குவலயத்தின் புறமணக்குங் குடிதுதிக்குந் தகைமையாய்க்
குலவசிட்டன் குடிபுரக்குங் குயிலிமுத்தங் களமுறற்

கவசமுற்றம் புயவடிக்கஞ் சலியியற்றும் பெருமைதேர்ந்
தருளளித்தன் புறநிழற்சிந் தளவின்முத்தந் திகழவே
புவனமுற்றுங் கதிவிளைக்கும் பொருநைசுற்றுந் தலமதாய்ப்
புலவர்மெச்சுந்தமிழ்வளர்த்தம்புகழ்மிகைத்தின்புயர்வுறுந்
தவவனத்தொண் மரகதப்பெண் டளிரிமுத்தந் தருகவே
தளவமொய்க்குங் குமுதமுத்தந் தமிழமுத்தந் தருகவே.

விமலைமுத்தந் தருகமுக்கண் விறலிமுத்தந் தருகநல்
விரதமுற்றன் பொடுதுதிக்கும் விபுதருக்கின் பருளுமோ
ரிமயவெற்பன் குழவியெற்கிங் கிரதமுத்தந் தருகவென்
னிதயநிற்குங் கவுரிமுத்தென் றிலகுமுத்தந் தருகவொண்
ஞிமிறுமொய்க்குந் தவவனத்தின் ஞெகிழமுற்றந் கழலரி
ஞிமிருமைக்கண்மரகதப்பெண்ஞெகிழ்வின்முத்தந்தருகநீள்
சமயமுற்றும் பரவிநிற்குஞ் சரசிமுத்தந் தருகவே
தளவமொய்க்குங் குமுதமுத்தந் தமிழமுத்தந் தருகவே.

வேறு.

வித்தக மிஞ்சுமி ளங்கிளி யந்தரி மித்ரியு ருத்திரைநல்
வீரைவ ளம்பதி மேவிய சுந்தரி மிக்கவ ருக்கருண்மா
சத்திச வுந்தரி சங்கரி யம்பிகை தற்பரை யொப்பறுநீ
டாரணி யுஞ்சிவ காமியி ளங்குயில் சற்குணி நிற்குணியே
சித்தச னங்குடையென்றெழு மிந்துசெனித்திடுமுத்தமுமே
சீரில் களங்கம தோடுவி ளைந்தது செப்புறுகொக்கொடுபன்
முத்திணை வென்ற விளந்தச னஞ்செறி முத்தம ளித்தருளே
மூவெயில்வென்றவர்பாகமமர்ந்தவண்முத்தமளித்தருளே.

முத்தப் பருவம் முற்றிற்று.

௬-வருகைப் பருவம்.

விண்டடவு தண்டலைக ளண்டரார்ச் சனையென்ன வே மலரு திர்க்கின்றவோர், வீரைநகர் மேவுமுயர் பூமீசர் பாக ங்கொள் விமலமர கதவல்லியே-, கொண்டலது நின்குழலி னுக்கொல்கி னும்பொழிதல் குறையாது பார்நினதடி, கொ ளற்கொவா தெனினும் பெறற்கருமை யென்றுனிக் கொண் டாடி யேகொண்டிடும்-, வண்டுமு மனிச்சப் பரப்புகள் கசங் கிட மற்றஞ்ச முடிநையுற, வானவரு நாடுமுயர் மாதவநி றைந்தநறு மலரடி பெயர்த்தோடியே-, செண்டிலகு செங் கைகளின் வண்டுகள் கலிக்கின்ற சீரினுட னேவருகவே, செ ஞ்சிலம் பொடுதண்டை மிஞ்சிகிண் கிணிகொஞ்சு தென்பாத மயில்வருகவே. (௧)

கும்பமுனி யுறைகின்ற தென்கயிலை யெனநின்ற குவ ட்டின்க ணுறுமானினங், குறியதினை கவர்பொழுது கிள்ளை முடி மடிபடக் கூறுதங் கன்றுன்னியே-, யம்பரிழி பானு லர்வு கற்பூர வண்டலென வள்ளிவயல் கட்கேகுமோ, ரலை யென்ற கரமோ டறஞ்செய்பொரு நைக்கிழவி யணைவுற்ற வீரைநகரி-, னும்பரொடு மிம்பர்தொழ வுறைகின்ற மலைம ங்கை யுரியவர்க் கருளம்பிகை, யுரிமையொடு செழிபரிற் சித்ரசே னற்கருள வொளிகொண்டு வெளிவந்திடுஞ்-, செம் பொனுறு வரைவல்லி பங்கின்மர கதவல்லி செல்வியங் குயி ல்வருகவே, செஞ்சிலம் பொடுதண்டை மிஞ்சிகிண் கிணி கொஞ்சு தென்பாத மயில்வருகவே. (௨)

மங்கையர் சுவைக்கநட் புறநோக்க நிழல்செய்ய மதி யாது தைக்கநிந்தை, வசனிக்க நகைசெய்ய மார்போ டணை க்கவிசை வாய்கொண்டு பாடமலருந்-, துங்கமகிழ் சிவனிம ராசண் பகம்பிண்டி சூழ்பாட லம்மாலதி, துளிர்குரா வாச ந்தி யெவையுமாங் காங்குனது துணையாக வேமலர்தரப்-, புங்கவர் வணங்கறிஞ ரொண்டவசு புரிகின்ற புயலோங்கு வனமென்னுநற், புகழ்மேவு வீரைநகர் தனில்வாழு மலைமங் கை பொற்புறவு சொற்பூவையாஞ்-, செங்கைவளை யனமெ ல்லி யின்சொன்மர கதவல்லி திகழ்கின்ற குயில்வருகவே, செஞ்சிலம் பொடுதண்டை மிஞ்சிகிண் கிணிகொஞ்சு தென் பாத மயில்வருகவே. (ங)

நீண்டநே மிக்குவடு சுவரெண்மர் சூழ்கால்பொ னே ரசல நடுநட்டுவிண், ணிழன்மாட முற்றிரவி மதிதீப மிட்ட மனை நின்றுயிர்கள் செய்வினைகளைக்-, காண்டக வளந்தள வை யின்னெழு பிறப்புங் கதிக்கரையு மாற்றிடுதலாங், கா ரிய நடத்தலறி விப்பள்போன் முத்துக் கழங்காடு மொய்கு ழலியே-, தூண்டுகோ றளர்கின்ற சுடரினுக் கெனவுற்ற துணைசுருதி யென்றோதியே, சூழுமல மாயைக டொலைத்த றிவு மயமான தொண்டர்தொழு வீரைநகர் வாழ்-, சேண்டமீ இயகிருபை யோங்குமர கதவல்லி சிவையெனுங் குயில்வரு கவே, செஞ்சிலம் பொடுதண்டை மிஞ்சிகிண் கிணிகொஞ்சு தென்பாத மயில்வருகவே. (ச)

வேறு.

மலைமக ளாமென வந்தபி னறுமுக மதலையை யளித்
தது வோமுன்போ, மதமழை யெனவருண் மழைபொழி
கபமுக மதலையை யளித்தது மெப்போதோ-, வலைஞர்க
ளிறைமக ளெனவுறி லிருபுதல் வருமர னிடைமறை களை
வாரி,வாரியி லிட்டது மென்னென மாமகண் மச்சினி முறை
கொடு வினவிடினுங்-, கலைமதி யொடுகடல் வந்தபி னேம
தக் காளையை யளித்தது மல்லாதக், காலமோ கடலுளி லங்
கையி னுற்றது கழறெனு மறுப்புள களிப்போடென்-, றலை
தரு மலரடி மரகத மென்கொடித் தாயே யருள்செய வந்த
ருளே, தவவன வீரைநன் னகர்வள ரிளமயில் சாம்பவி யம்
பிகை வந்தருளே. (ரு)

நஞ்சணி கந்தர நாயக னியற்பகை ஞானியின் மனை
யைய வாப்போலுண், ணுடி யிரந்தது நகமக ளென்னநீ
நண்ணிய வமயமோ பின்போதேன்-, கொஞ்சிய சொல்லி
யென் மரகத வல்லிமெய் கூறுக வெனினுமக் குழகுடைய,
கோகன கையெனு மாமகட் கதினிறை குறைவிலை யருளுறு
நிலைபாரீ-, வஞ்சி யெனத்திகழ் வுறவரி பிருந்தையை வாழ
விரும்பின னிதைநீயே, வாய்நவி லென்று வழக்கிட வுண்
டெனு மகிழ்ச்சியின் வருகவெந் தாயெனக்குத்-, தஞ்சமி
னஞ்சர ணங்கள ளாதிலை தற்பரை யருள்செய வந்தருளே,
தவவன வீரைநன் னகர்வள ரிளமயில் சாம்பவி யம்பிகை
வந்தருளே. (சா)

வேறு.

வளைகு ஞளைந்து புரண்டுவயல் வளைந்தே நின்ற வயற் புறத்து, வாளை நிகர்கட் கடைசியர்கள் வாளைமோத வகழ்ந் தெறிந்த-, களையோ டுயிர்த்த வெண்முத்தங் களையோ டொ ளிர முத்தமுடன், கடையர் வாரிக் கட்களந்து கடையிற் குடி த்துக் களிகொளநெல்-, விளையா நின்ற வளத்தொடுவின் விளைபூம் பொழில்சூழ் வளமுறுமோர், விரை சூழுந் தரணி யினல் விரைநகரந் தனில்வளருங்-, கிளையார் மூத்த னிடம ருவெங் கிளையே வருக வருகவே, கிழியே போலு மரக தப்பைங் கிளியேவருக வருகவே. (எ)

அரிகம் பணியு மத்தியதூ ழறுகும் பணியு மத்தியுமே, யன்போ டணியும் பரனிடமந் துகிலோ டணியும் பொலிப ரையாய்-, விரைதார் வீர வன்மனுளம் விரும்பும் வீர வன் மனலூர், விளைவே மரக தன்புகழ மிளிரு மரக தாம்பிகை யே-, வரியா ரகல கலெனக்கை வண்டு கலக லெனமிளிரு, மழைக்கண் வாரி யருளொழுக மார்பில் வாரின் மணியொளி ரக்-, கிரிசைக் குயினே ரளகமுறுங் கிரணக் குயிலே வரு கவே, கிழியே போலு மரகதப்பைங் கிளியே வருக வரு கவே. (அ)

போதந் திகழ்கா ழியில்வளர்ந்த புனிதக் குழவி பால்க ருதிப், புலம்பிக் கலுழ விலைபசிக்குப் புசிக்கக் கொடுவா சோறென்று-, வாதில் குருந மசிவயனும் வருந்த விலைபட்

டணைத்தடியும், மகிழ்ந்தூட் டமுதென் றிரங்கவிலே வருந்தா துயர்வீ ரவனகரின்-, வேதம் பரவற் கறிவரிதாய் வேதக் கழல்கள் கலகலென, வேதச் சிகையி னடமிடுமோர் விமலப் பதங்கள் பெயர்த்தோடிக்-, கீதம் பயிலும் வண்டோதிக் கிரிசைக் குயிலே வருகவே,கிழியே போலு மரகதப்பைங் கிளியே வருக வருகவே. (கூ)

பாசத் தளைக டமையறுத்துப் பரவு மடியார்க் கருள் புரியும், பரையே வருக வடருமலப் பகையே வருக பனி க்கடல்சூழ்-, தேசத் திணையில் வீரைநகர் செழிக்க வளருஞ் சிவையாமென்,றேனே வருக வெனதுபவஞ் சிதைக்க வருக வருளொழுகு-, மாசற் றொளிரா டிக்கதுப்பின் மணக்கு முத்த மிதழ்முத்தம், மலர்ச்செங் கரங்கண் முத்தமொடு மகிழத் தருமொண் கழற்சீர்க்கென்-, கேசத் தயன்கை யெ ழுத்துமழுங் கிடத்தா ணடித்து வருகவே, கிழியே போ லு மரகதப்பைங் கிளியே வருக வருகவே. (க0)

வேறு.

வேத விதிவழு வாத மறையவர் மேவி நிரைநிரை மரு வியே, மேக மழையொழி யாது சொரிதர வேள்வி புரியொ லி யரசர்கள், வீறொ டிரதம தூரு மொலிபொனேர் கூல மணிதுகில் விலைபகர், வீதி யொலிவய லுறு தொடுமொலி மீள வவைநடு மொலிகளே, வீசு மொலிகதி ராடு மொலிய வை வீழ வடுமொலி களமதின், மேவி யடிகொணெல் வீசு

மொலிபொலி வீசி யளவொலி சகடமேல், வீதி வருமொலி
வீடு சொரியொலி வீறு கொடைமண முரசொலி, வேலை
யொலிகெட நீடி வளருறு வீரை நகரினி லுறையுமோர்-,
பாதி மதியர வாறொ டறுகளி பாயு மலர்பல புனைசடை,
பாலி னொளிர்திரு நீறு தருமொரு பால விழியரு ளிணை
விழி, பாச மறுபொய்நி சாச ரரினெயில் பாற நகைபுரி பவ
ளவாய், பாயு முழைமழு நீடு மெழிலொடு பாச காலனுதை
படமலர், பாத மணிகதி சேரு நெறிவரு பாப முயலகன்
முதுகிலே, பாரி னொடுவிணு மேத மகலவு பாய நடமிடு பத
மிவை, பாளி யுறுகுறி நாடி யுளமொடு பார ரிவைதொழ
வருள்செயோர், பாச மழவிடை யேறு பரனொரு பாக மது
தனி லிலகியே-, சீத நனிமிகு பாலு மமுதொடு தேனு முய
ர்கழை யிரதமுஞ், சீனி குளமடு பாகு திரிகனி சேரு மிரத
மும் வடிகொடு, சேர விரவியு ளாவி லுருசிகொள் சீரி னவ
னுட னினிமையாய்ச், சிவ னுடையரி யாரு நமதுயர் சேய
ரெனுமுறை யுளமுளித், தீய சிலசிலர் பாவ வினைபல தீது
செயினும விடர்கடாந், தீரு நெறிகளி லாத தெனினுமெய்
திருமென நமை நினைவதாற், றீர வருள்வது ஞேப மென
வுயிர் சேம முறுசெய றிகழ்வுறு, சேதி பலவொடு ஞாடு
மருளொடு தீர முடனவ னுருகவே-, வாதி னுரிமையொ
டோது மகிமைகொள் வாய்மை மிகுமெழி லமலையே, வாரி
யெனவிலை சாண தளவுறு மாய்வி லகடுசெய் வலியினன்,

மாழ்கி யுழலுறு பாவர் சிலரினு மான மழிபழி பலபவம், வாது கெடுவினை தீது கொடுமைகள் வாழ வளருவ னெனினு மே, வார முடனுனை நாடி நினைவது மாறு நெறியில னெனை யடர், மாயை யொடுபல பாவ வினைகளு மாள வருள்புரி மனதொடு,மானி னிணைவிழி யோடெ னருகினி லோடி வரு கமுன் வருகவே, மாலை மணமொடு மேவு மரகத மாமெ னிளமயில் வருகவே. (கக)

வருகைப் பருவம் முற்றிற்று.

7-அம்புலிப் பருவம்.

அமுதகதி ரோன்சந்த்ர னரிசுதா கரனலவ னல்லோனி ராக்கதிரின, ஞலோன லிந்திம கரன்கோன் கலாநிதி யரிச்சி கன் சசிசோமனீர்க்-, குமுதநண் பன்றுன வன்றிங்கள் விது மதி குபேரன்வீ பத்து முயலின், கூடுசீ தன்றரா பதிநிசா பதியங் குரங்கிதன் கூடரென்னுமே-, கமுகுகழை யாதிவெ ண் முத்துகட் கும்மினிய கவின்முத்து குக்கு நிற்குக், கடவு ற்ற வமுதென்ன வோதுபற் பெயருட் களங்கனென வும் பெற்றதா-, லமுதமிலை யதுதீர வீரைநக ரமலையுட னம்புலீ யாடவாவே, யமுதொழுகு சொல்விமர கதவல்லி யம்மையு டனம்புலீ யாடவாவே. (க)

ஆனையுயர் கொடியெனக் கொண்டனள் ளிவணீயு மம் மானை யேகொண்டனை, யாறுற்ற தலையனைப் பெற்ருணீ யும்பரம ஞறுற்ற தலைபெற்றனை-, மானவமு துறுநி லவு பொழிகுவாய் நீயிவளும் வாணகை நிலாப்பொழிகு வாண்,மதியனிவ னென்னல்நீ பெற்றையிவ ளுங்கருணை மதி யளென வேபெற்றனள்-, வானமுட னெவ்வுலகு மிவ்விரை நகர்நின்று வாழமல விருணீக்கியே, வாழ்த்தநின் ருணீயு மிருணிக்கி யாவர்களும் வாழ்த்தநின் ருயாதலா-, லானினம் பொருளாடு மரனிடத் திவளொக்கு மம்புலீ யாடவாவே, யமுதொழுகு சொல்விமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே. (உ)

கருணைக டாட்சியிவ ளென்பதறி கிலையுனைக் கயரோகி யென்று மிருகோட், கடுவுற்ற வரவங்க ளுணுமெச்சி லென் றுங் களங்கம் பொதிந்த தென்றும்-, வரரோடு செயநின்ற சிறுவிதி மகத்திலொரு மைந்தனுற் றேய்ந்த தென்றும், மல மற்ற வொருமுனிவ னுண்டுமிழு மெச்சிறனில் வந்தவிழி சேயதென்றுங்-, திருவாரு கருணையாற் றேராம லோநினைச் சீரோடு வாவாவெனல், செவ்விய மனத்தோர்கள் பிறர் கு றையை நாடாத திறமைதெரி விப்பாளென-, வரனோடு விரைநக ரமர்வுற் றழைப்பவளோ டம்புலீ யாடவாவே, யமுதொழுகு சொல்விமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே. (௩)

எண்ணிரண் டுண்டுகலை நிற்கிவட் கெண்ணான் கிரட்டி கலை களுமுண்டலா, லியற்கையொளி குறைவில்கலை யுண்ட டியி னுகிருகளி லெண்ணில்கலை களுமுண்டுநீ-, கண்ணிரண் டொடுமனிதர் காணவரி தாகவொரு கலையொழிய மற்றெ ழிருவாய், கண்கண்மறை யினுமுழுவ லன்பர்கண்மு னாயி ரங் கலையொடிவள் காண நிற்பாள்-, புண்ணியந் தாங்கொ ளா தேனையர்கள் கொள்ளப் புரிந்தாங்குன் மதுசக்கரப், புள்ளுண்ண விடமுண்ணு நினையிவ ளழைக்கின்ற புதுமை யை நினைத்திசனு-, மண்ணறன் பங்கிலுறை வீரைநக ரம்பி கையொ டம்புலீ யாடவாவே, யமுதொழுகு சொல்லிமர கத வல்லி யம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே. (ச)

உலகவிருள் போக்கினே முழையேந்தி னேம்விண்ணி னுடுபதி யெனத்தோன்றினே, முப்புற்ற வமுதுகொண் டோமென்று நீமகிழ்த லொப்பிலிவண் முன்னெக்குமோ-விலகுமிவ ணகைநிலவு முத்துடுவை வென்றுமல விருளோ டு முலகற்றெறு, மிறைவரிட மான்கோண வெழில்செய்வி ழி கண்முனின் னிரலைகெடு மெனலையமோ-, நலமுறுதன் மொழியமுத மன்பர்பவ நோய்கட்கு நன்மருந் தாமாதலா, னண்புமிக விவளொடுநீ வந்துபணி செய்பினுன் னமிவொடு களங்கமறுமா-, லலகிறு வீரைநக ராமலர் பங்கினளொ டம்புலீ யாடவாவே, யமுதொழுகு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே. (ரு)

செங்கைகொடு வாவென வுனைக்கூவு கின்றவிவ டிரிலோக முஞ்சென்றுநீ, டிக்குவிசை யஞ்செய்தொரு நகர்நின்று கொழுநர்பாற் செங்கோ லளித்திட்டவள்-, கங்கைதரு துறையிலொரு தலமுறைந் தன்னமுயிர் கட்கெலா மிட்டவர்களைக், கடைநாளி லரன்விஞ்சை யோதமடி தனில்வலது காதுமே லுறவைப்பவள்-, சங்கையற வொருபதியி லெண்ணுன் கறங்கணமர் தம்பொருட் டேசெய்தவள், சாதமது குருநமசி வாயற் களித்தவ டயையொடுனை யுங்காப்பளா-, றங்கம்வள ரிவ்விரை நகரரசி யாதலா லம்புலீ யாடவாவே, யமுதொழுகு சொல்லிமா கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே. (சு)

தண்டலையை வென்றுவளர் தன்குழ லெனும்புய றருஞ்சிலை நுதற்கஞ்சிநீ, தரியாமல் விண்வழி வளைந்தோடல் கண்டோ தளிர்க்காந்த ளங்கைம்மலர்-, கொண்டுவிசை யோடுவிட் டெறிகின்ற வெருவினுற் கூசிநலி வதுகொண்டுமோ, கோளரவி னுக்கஞ்சி வெருவுதலி னேவலது கொழுநர்முடி யார்புன்னியோ-, செண்டுமணி மாடமேற் கூடவிளை யாடு, தன் சேடியொ டுதித்தை யென்றோ, திருநகர் தனக்கரசு செய்தற் கமைத்திட்ட செழியர்வழி முதலென்றுமோ-, வண்டர்தொழும் விரைநகர் நின்றினி தழைப்பவளொ டம்புலீ யாடவாவே, யமுதொழுகு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே. (எ)

காசமொடு நின்னது களங்கமு மறுக்கவோ கடலினமு
தங் கடையுமோர், கல்லினடி கொண்டவொரு நோவுக டவி
ர்க்கவோ கடுகுமுன் னுயர்மாமனூற்-, றேசுகுறை வாதலை
நிரப்பவோ நினதுரிய தெரிவையர்க ளிற்சிலர்க்குத், தீமை
செய் திட்டபழி தீர்க்கவோ குருவுக் கிழைத்தபழி சேதி
க்கவோ-, கேசவ னுளத்தனன் முகத்தத்தி ரியின்விழி கிர
வா ரியுமுற்றுநீ, கிட்டிப் பிறக்கின்ற பிறவிக டொலைக்க
வோ கிருபையொ டுனைக்கூவுத-, லாசையொடு வந்தெனென்
றெழில்வீரை நகருமையொ டம்புலீ யாடவாவே, யமுதொ
ழுகு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே.

கன்னல்பெறு வில்லிவிரி கவிகையென நீநின்ற காரிய
நினைக்கி லெவரே, கருணைநிறை யிவளன்ப ருன்றனை மதித்
திடுவர் கழறிலிவ டன்கொழுநனுஞ்-, சொன்னமலை வில்லி
றாத லாலவன துடலந் தொலைந்தபினு நீள்சூக்குமந், துணை
யின்றி வென்றவிவ ணின்வலி தொலைப்பளெனல் சொல்ல
வெற் கென்னச்சமோ-, நின்னையுறு மவ்வசை யுனுதருளின்
வாவென்ப னோர்ந்திலையே லென்னுவையோ, நேர்விழியு
முண்டுநுதல் வில்லுண்டு விழியம்பு நெடுவாள்வை வேலுண்
டிவட்-, கன்னமலி வீரைநக ரரசிவா வென்றிடுமு னம்புலீ
யாடவாவே, யமுதொழுகு சொல்லிமர கதவல்லி யம்மையுட
னம்புலீ யாடவாவே. (௬)

வன்பினொடு தருவனுனை நீயாளு டுக்கமொடு வலிகொ
ண் டிழுத்தலைப்ப, வலமாய்ச் சுழற்படுவை மாற்றவறி யாதநீ
மகிழ்வொடிவள் வாவென்றிட-, வின்பினுடன் வாரா திருக்
கினிவன் முனிவினுக் கெதிர்நிற்க வலையோவிவட், கேரம்ப
னென்னுமொரு சுதனுண்டு தாருகனை யெற்றுமுயர் கோடு
ண்டலாற்-, றன்பெருமை மிஞ்சாறு முகனென்னு மொரு
மகன் றானுண்டு கைவேல்கொ்தா, தானைதனி லோமலையி லோ
விண்ணி லோவெங்குச் சார்ந்தாலு மேவிட்டிடா-, தன்பினி
வ ரறியுமுன் விரைநக ரம்பிகையோ டம்புலீ யாடவாவே,
யமுதொழுகு சொல்மர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ
யாடவாவே. (க0)

பொன்னிலகு மலையைவல முற்றிடும் புண்யமோ புகழ்
பெற்ற விவள்கொழுநராம், பூமீசர் முடியினுற லாலுலக
ருன்கிழமை புரிகின்ற தவமகிமையோ-, கன்னியிவள் சுத
னுன கணபதியி னுலுற்ற கழியாதி னீசத்துவம், கழியவவ
னைச்சிங்க முன்பக்க நான்கினிற் காசினிசெய் நோன்பன்பு
கொ-, றன்னிகரி லாதவிவ ளின்னைவா வென்றிடுத றனை
யெண்ணி னின்னன்னயத், தவமென்ன வேபுகல்வ னுதலா
லப்புகழ்க டங்கித் தழைத்தோங்கநம்-, மன்னையென வே
வளரு மந்தரிச வுந்தரியொ டம்புலி யாடவாவே, யமு
தொழுகு சொல்மர கதவல்லி யம்மையுட னம்புலீ யாட
வாவே. (கக)

வேறு.

தான முந்தவ மத்வு மன்பொடு சாரு மின்பமு முதவு மித், தாயை யன்பொடு சரண மென்றடி சார வொண்கதி தருவளா-, லேன மஞ்சமொ ரிருவர் கொண்டடி யேழு மம்பர மெழுமையு, மேகி யுந்தெரி வரிய தென்றிட வேயெ ழுந்திடு பரனொடு-, வான முந்தொழு தவவ னந்தனி வாழு கின்றந முமையையுன், மாசொ ழிந்திட மயலொ ழிந்திட வாதொ ழிந்திட வசைமுத-, லான துங்கெட வுளநி னைந்துட னுட வம்புலி வருகவே, யாயு மின்கனி மழலை நங்கை யொ டாட வம்புலி வருகவே. (கஉ)

அம்புலிப் பருவம் முற்றிற்று.

8-அம்மானைப் பருவம்.

தண்டரள முதலான நவமணிக ளைப்பசிய சாம்பூநதப்பொன்னிடைச், சார்தர நிரைத்தழகு மிகையாச் சொலிக்கச் சமைந்துபற் பலவன்னமாக்-, கொண்டிலக நினைவேண்டு தொண்டருக் கிடர்தரக் குறுகாத வகையாய்மதன், குடையான மதியாதி நவகோள்க டம்மைக் கொடுஞ்சிறைசெய் திட்டதொப்ப-, மண்டொளிகள் பலவாகி யெண்டிசை கடந்துநெடு வானத்து மூடுருவியே, மருவித் தழைக்கமிளிர்

கைம்மலரி னிற்கொண்டு மந்தார மலர்மாரிபெய்-, தண்டர் தொழ வாழுமுயர் வீரைநக ரிளமயிலி யம்மானை யாடியரு ளே, யம்பூமி லிங்கரது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மானை யா டியருளே. (௬)

ஓடிசிலென நீலமர கதமுற்ற வம்மனைக ளுயர்நீல முகில் கம்மவே, யொளிசெய்து கைம்மலர்க ளூறுமணத் தோடுலவு மும்பரிடை யேமற்றுமோர்-, வடிவிலகு மாணிக்க வம்ம னைக ளிரவியொளி மங்கிட மலைந்தெல்செயும், வான்முத்த வம்மனைக ளிந்தொளிம ழுங்கவொளி மதியோடு முடுவோடு மாம்-, படிபலவு மொய்த்துவிண் ணோர்தனின் பார்வையா ம் பாணவிசை யூங்கால்கொளும், புந்தரென விலகிடக் கொந்தளக முலைவுறப் பங்கய மலர்க்கைகளா-, லடிமையெ ன வெனையாண்ட வீரவன ஆரரசியம்மானை யாடியருளே, யம்பூமி லிங்கரது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மானை யாடியரு ளே. (௨)

கைக்கருணை கொப்புளித் திடுமமுத வருவிகள் கடுப்ப வின் போவதுமவை, கலைமதி யிடித்தமு துடைந்தொழுக லென்பது கடுப்பவரு வதுமம்புபோன்-, மிக்கவிரை வொடு மிறைக ளிடையுறக் கரிதாய் மிடைந்துமோன் றேடோன் றுகண், மேவியடி கொள்ளாது தவறுதலு மில்லாது விளை யாடு மம்மனைகடாம்-, பொக்கமுறு முறையாளர் தங்கள்கண் ணுக்குப் புலப்படா தேமயங்கப், புகைபோலு மொய்த்து

வொளி பொங்கிப் பரக்கவே பூங்கைக ளாற்செய்களுர்ங்-, தக்குக ளுயிர்க்குமணி நிறைவீரை நகரமலே யம்மானே யாடியருளே, யம்பூமி லிங்கபது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மானே யாடியருளே.　　(௩)

சந்தமுட னீயாடு மம்மனை பிடிக்கநின் றன்சேடி மார்தேடியே, தாவிப் பரந்தே சுழன்முடி நாடித் தவித்துச் சலித்தேங்கவுங்-, கந்தமலர் வண்டுகலே யாதளக முலேயாது கலேபணி யசங்காதிவள், கண்களிமை யாதுநுதல் சுழியாது கைவளைகள் கலியாது கைக்கொள்ளுமோர்-, விந்தையெவ னேவென்று தொண்டர்க டுதிக்கவும் விபுதர்கள் படித்தோதவும்,விடையவனு முள்ளங் களிக்கவும் முனைநம்பென் வினைகளொடு மிடியோடவு-, மந்தண ரிறைஞ்சுதிரு வீரைநக ரின்கவுரி யம்மானே யாடியருளே, யம்பூமி லிங்காது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மானே யாடியருளே.　　(௪)

கஞ்சமுறு மிருதாள் மடக்கியுமு ளொருகான் முடக்கியொரு கானீட்டியுங், கவினே டுறைந்திறைக் கின்றபல வருணங்கள் காழ்செய்யு மம்மனையெலாங்-, கொஞ்சியளை கின்றகைக் குங்குமச் சேறுண்டு கோதில்செவ் வானமெனவுங்,குறிகண்டு நீசெயுமோர் புன்னகையி னெளியினக் குணமாறி யிந்தெனவுமிவ்-, விஞ்சைபுரி நின்றனது நடைபஞ்சு மஞ்சங்கள் விண்ணிற் பறப்பதெனவு, மிளிர்வுற்று மெண்ணுற்றும் விண்ணுற்று விளையாட வேயிருகை மலர்கொண்

டுநீ-, யஞ்சலென வெனையாளும் வீரைநகர் வாழுமலை யம்மானை யாடியருளே,யம்பூமி லிங்காது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மானை யாடியருளே. (ரு)

பல்லாயி ரங்கோடி யண்டங்க ளொக்கப் படைத்தப் படைப்பெங்கணும், பரவுற்ற தோடெனது பாழான மன மென்ற பங்கயத் திலுநிற்குநீ-, நல்லாறிலொ தென்றறமு ய லுநரைவி னுலகாள நட்புற் றியற்றியந்த, நாட்டினனு பவ மளவை கண்டிவண் டவமுயல நாட்டுதலு முட்குறிகள் போற்-, கொல்லாத விரதமொடு மணிமாதி சித்திபல கொண்டுவா னுறுதிரிவோர், கொள்ளவுயர் வீரைநக ருள்ளவர்வி ணெறிகின்ற குளமுறு மனத்திரளுமன்-, பல்லார்க ளெறிதி ரளு மொப்பமகிழ் வுற்றுமுத் தம்மானை யாடியருளே, யம்பூமி லிங்காது பங்கின்மர கதவல்லி யம்மானை யாடியருளே.

வேறு.

குழலினி தோகழை யாழினி தோவெனக் குயில்கிளி மயில்புறவாங், குருகுகள் கனிவுற மடிதரு வினங்கிளை குளகல ரொடுதழைய-, மழலையி னுரையுட னிசைபல பாடியுண் மகிழ்வொ டிறைப்பனமேன், மகபதி யுழுவலுக் கருள்செயு முன்னுநின் மனவிசை போலெழலு-, மெழிறா விந்திர னுயரயி ராவதத் தியறரு முத்திளையு, மெழிலிதன் முத்திளை யுப்பரி செனவிட லேய்ந்திட வரலுமுற-, வழ

கொடும் விரைவொடுங் கைகளி லெடுத்தெடுத் தாடுக வம்மனையே, யருணிறை யுந்தனி மரகத மென்கொடி யாடுக வம்மனையே. (எ)

பண்டரு மின்பொடு பாடவொர் சேய்க்குயர் பாலைய ளித்திடவோர்,பதியு மமர்ந்தவ ளாடுக வம்மனை பழையபொ ன் னம்பலமுங்-,கொண்டவ ளாடுக வம்மனை காசிகு டந்தை நெல் வேலியுமுக், கூடமு நின்றவ ளாடுக வம்மனை குவலய முந்திசையும்-, விண்டல மும்பில மண்டல மும்பல வெளி களு மப்புறமும், விரவி நிறைந்துயி ருக்குயி ராகியிவ் வீரை நகர்க்கரசா-, யண்டர் துதிக்க மகிழ்ந்துறை தற்பரை யாடுக வம்மனையே, யருணிறை யுந்தனி மரகத மென்கொடி யாடுக வம்மனையே. (அ)

பைங்கதி ரைத்தரு செங்கதி ரந்தினை பாறிட நவ்விகள் கைப், பகடினெ டுந்திரி பொதினையயி னின்றிழி பானிகர் வெள்ளருவி-, பொங்கிய டித்தெழு மொண்டுளி யின்றிரள் போரென மன்னிவிளிற், புகையெரி தந்திடு பொரிகளை திர்ந்திடல் போலநி னம்மனைகள்-, வெங்கதி ரைப்பொரு திங்கினை யும்பொர மேலோடு மெண்ணிலவாய், விரைவொடு சென்றுகை வருவது கண்டிட வீரவ னன்னகரெம்-,மைங்கர னைத்தரு மந்தரி யம்பிகை யாடுக வம்மனையே, யருணிறை யுந்தனி மரகத மென்கொடி யாடுக வம்மனையே. (௯)

குழைகளசைந்திட வொளிகள்பரந்திடு கோல்விழி யஞ்சனமென், குளிர்மலர் சிந்திட வளகமுலைந்துயர் கோகில மும்புகழு-, மழலைமொ ழிந்திடு மிதழ்மது சிந்திட வானகை யின்கதிரா, மணிகளி லங்கிட வியர்வமு தந்தரு வாசம்வி னுங்கமழ-,விழைதரு குஞ்சர முகமக னுங்கதிர் வேலவ் னுங்கனிய, விதவித நின்செய லெனதிரு கண்கொளவிரையி லின்பொடுவா-, மழகிய சங்கர னிடமுறு சங்கரி யாடுக வம்மனையே,யருணிறை யுந்தனி மரகத மென்கொடி யாடுக வம்மனையே. (கo)

வேறு.

பத்தரு மும்பரு மிந்திர னுங்கமழ் பங்கய னும்மரி யோடுதொழும், பச்சமி கும்பத பங்கய மின்புறு பண்பினருள்ளுற வாகிடுமோர்-, சித்தச னுண்பொடி யென்பமலர்ந் திடு செங்கனன் மன்னுக ணேயரிடச், சிற்பரை யுன்றனை யென்றனு ளங்கொடு சிந்தனை செய்பவி சாலமுறு-, புத்திவ ழங்கிய பைங்கிளி யம்பிகை பொங்கர்வி ணண்ணுறு வீரையினற்,புத்தமு தங்கனி யும்படி விஞ்சையர் புந்தியொ டின்னிசை பாடிடவே-, தத்தையி னின்சொலை வென்றவி ளங்கொடி சங்கரி யம்மனை யாடுகவே, சத்திச வுந்தரி யந்தரி சுந்தரி சங்கரி யம்மனை யாடுகவே. (கக)

அம்மானைப் பருவம் முற்றிற்று.

௯-நீராடற் பருவம்.

முன்பொரான மறியாத கங்கையை யறிந்ததனை மொய்க்கின்ற வெகினங்கள்போன், முகிழ்முலைகோ ளபிராணியபிராமி யாயபலர் முன்புமொய்த் தம்மம்மவென்-, றன்பொடு கலன்றுகில்க ளின்பேழை கான்மர மடப்பைபல காளாஞ்சிக, ளருகெடுத் துச்சூழ்ந்து கைகட்டி வாய்பொத்தி யாடைக ளொதுக்கி நின்றுன்-, றன்பணிகள் செய்யநறு நானகள பச்சேறு தலைமைபெறு சேடியரெனுந், தனதுநா ராயணிகள் கைக்கொருவர் மெய்க்கொருவர் தாட்கொருவ ராய்நின்றுமே-, பொன்பொலியு மெய்தொட் டிழைப்பவிவ் வீரைநகர் பொங்குபுன லாடியருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன லாடியருளே. (க)

கையுற்ற வளைகள்கற் கடகங்கள் பவளங்கள் கங்கணங் கண்மின்னியாழ், கடலொத் தொலிக்கக் கழங்காடு கையினுகிர் களினுற்ற வொளியாடுமோ-, ரையுற் றிலங்குங் கழங் கெலா மொய்த்துமதி யமுதக் கழங்கென்பவே, யடிமைபெறு சேடியரொ டொத்துவிளை யாடுநல் லன்புடைய நீயம்மனை-, மெய்யுற்ற விளையாட்டி னுலுற்ற வியர்வொழிய வேயத்தர் தலையுற்றதால், விளைவுற்ற பகையினை யொழித்திளங் காமருவு வீரைநகர் சூழ்கின்றவிப்-, பொய்யற்ற மெய்யுற்ற பொருநையாங் கங்கைநற் பொங்குபுன லாடியருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன லாடியருளே. (உ.)

எண்ணுமக் கருமங்கள் சித்திபெற வுந்தொலைவி லினை யில்பவ முந்தீரவு, மீளைபெறு வயிறுவலி குட்டங்கள் குறைநோவொ டெண்ணில்பல நோய்தீரவும்-, மண்ணவரும் விண்ணவரும் வந்தாடு தற்கென்று மணியுற்ற தளிமுன்புற, வருவித்த வரனருளை யொப்பவிவ ணமரா லுவந்தாடி ஞ ளென்பவே-,வெண்ணிறக் குருகோடு செந்நிறக் கமலங்கண் மென்குவளை தண்சைவல, மிளிர்குமிழி நமைநிந்தை செயு மென்று னவயவ மேன்மோதி டாவாதலின்-, புண்ணியத் திருவீரை நகரின் றிருத்தடப் பொங்குபுன லாடியருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன லாடியருளே. (ஙு)

அன்பொடுனை வாவென் றழைக்கின்ற கைக்கருணை யம்புயத் தாற்காட்டியுன், னழகுகண் டௌவியமு றேனௌ ன்ப துற்பல வருட்கண்க ளாற்காட்டிநின்-, றன்பெருமை நங்கொழுந ருன்றனை மணம்புரித லைக்காண்ப வேகுறுமுனி, தவத்தா லுணர்ந்திட்டே னென்பதைக் குமுதவாய் தனைவிரித் துக்காட்டியே-, நின்பெயர்கொண் மணிமேனி போலப் பசந்துதனை நேர்ந்தவர்த மெய்பாவமு, நீக்குமளி யோடுற்ற வெவ்வீரை நகருற்று நேயரொடு விழவாடுமோர்-, பொன் பெருகு தெப்பத் திருக்குளச் சிவகங்கை பொங்குபுன லாடியருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன லாடியருளே. (சு)

சேப்புறு திணைவிழிக ணீர்க்கொளா துயர்சிரசு சிக்குறு
தெழிலளகமெய், திரையாது வறளாது குடையுமெவர் கட்
குமொரு செழுநகரி லோரப்பினின்-, மூப்பினுட னுயர்ம
னைவி யோடாடி யிளமைகொடு முன்வந்த வன்புடையர்
போன், முதிர்வுபவ மயனீக்கி யிளமையொடு ஞானமு மூட்
டுமிக் குளம்வாழுமாக்-, காப்பினொ டானைந்து திலநெய்பா
றயிரிழுது கனிகன்ன லின்சாறுதேன், கானுற்ற வைந்தமுத
மிளநீர்நன் மஞ்சனங் கணவனொடு மிவ்வீரையிற்-, பூப்பரா
வுறவாடு மாடலென வேகொண்டு பொங்குபுன லாடியரு
ளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன லா
டியருளே. (௫)

சலதரத் தினைவென்ற குழலினுக் கஞ்சியலை சைவல
முறுங்கயல்கள்கட், சரமுண்டு துள்ளிடுங் கெளிறுகள்கை
விரல்களாற் றாழ்ந்துதரை யோடுறும்வரா-, விலகுநற் கால்
கட் கிடைந்துபாய்ந் திடுமடிகட் கேங்குக மடம்பம்மிடு,
மிணைக்காலின் முட்டுக் குடைந்தலவன் மட்குழி யிடுக்குற்
றொளித்தேகுமா-, லலைதரக் குழல்விரித் தானன மலர்த்தி
மெய் யலைவுற்ற குங்குமமதா, லந்தடஞ் செம்படா மாகய
ணம் விண்கமழ வருளோடு நீவாழுமோர்-, பொலனிழைந்
தொளிர்தருமிவ் வீரைநக ரின்பொய்கை பொங்குபுன லாடி
யருளே, பூமீசர் தமதுதிரு வாமமர கதவல்லி பொங்குபுன
லாடியருளே. (௬)

வேறு.

கங்கைய முனைசரச் சுவதிந னிருமதை காவிரி குமரி யுநீள், கனிவுறு விருத்தகோ தாவரி நதியொடு கவின்மிகு கிட்டிணியுங்-, துங்கபத் திரையுமோர் சிந்துவு நாமெனத் தொல்குறு முனிமலையிற், றேன்றிநின் றனைவல மாங்கரு ணை யினுனைத் துணைகொள வருமாபோற்-, சங்கலை கர மொடு பன்மலர் தூவிவிண் டருமொலித் துதியொடுநீ, தயை யினொ டுறையுமிவ் வீரவ னன்னகர் தனைவளைந் தெழிலொடு நீர்ச்-, சங்கம மாய்வரு தாமிர பருணியின் றண்புன லாடுக வே, தனைநிகர் கோமள மரகத நாயகி தண்புன லாடுகவே.

பற்குனி கோமதை கெண்டகை பொன்முகி பழயை நா ராயணிகள், படிதிகழ் கருணையெ லாமென தென்றுயர் பயனிறை கருணையெனுஞ்-, சொற்கொளு மகளென வொ ருநதி யின்றுவிண் டொழுதிருப் புடைமருதூர்த், துறை யின்முற் பிரிமகட் காதலொ டணைதலிற் றுணையுறு சங்கம மாய்-, வற்கலை முனிவர்க ளருந்தவ முயல்நீ வாழ்தல மே னுநினைவால், வானவர் புகழுமிவ் வீரவ னன்னகர் வளைபொ ரு நைத்துறையிற்-, றற்கர மான்மழு வோனிட மாருமை தண்புன லாடுகவே, தனைநிகர் கோமள மரகத நாயகி தண் புன லாடுகவே. (அ)

பண்டொரு பாவி மடிந்துயிர் போயுடல் பாரி லழிந் துபனுட், பழகிய தானநு ணென்பையொர் ஞானி பரிந்து

கடித்திழிவாய்க்-, கொண்டருநீள்கரை யேகிட வங்கது
கூரெயிற் றிற்றவறிக், குளிர்தருநீரிடை வீழமுன் னுருவு
கொடுத்தருள் வீடுதவித்-, தண்டுறை தோறு மகிழ்ந்திது
போற்பல தனியருள் புரிந்தேநின், றனைவல மாகிடு மன்பு
நிறைந்துயர் தண்பொரு ளைப்பெயராய்த்-, தண்டலை சூழு
மிவ் வீரைநன் னகர்வரு தண்புன லாடுகவே, தனைநிகர்
கோமள மரகத நாயகி தண்புன லாடுகவே. (௬)

வேறு.

கலிசூழுலகிற் கயிலையெனுங் கமழ்கா லாரு மலையு
நதிக், கயலா லழகதோங்கிடவே கனிவார் பாவ நசிசெயு
மோர்-, தலமேவருணற் றிசைதரவந் தனிவே யாரு நகர்
குணமாத், தரவா யிடையில் வாழ்ந்திடுமா தவமார் வீரை ந
கர் முனிவர்-, மலமா றியபொற் குடநதிமந் திரம்வா யோதி
மனுவழியார், மனநீர் மையினெ டோர்ந்துதவ மகிழ்வா
யாடு மனதொடுநீ-, பொலனூர் பொருளைத் துறைதெளியும்
புதுநீ ராடி யருளுகவே, புகழ்சேர் மரக தாம்பிகையே
புதுநீ ராடி யருளுகவே, (௧௦)

கயலோ சிறிய தாஞ்சினையோ கடுகே யருளோ மலை
யெனச்செய், கருணை நிதிய மோங்கியநீ கருத்துக் கிசைந்த
உனையலையோ-, வயலை திரிய நான்றகுமோ வடியே னுனு
ழுகவலநீவா, வருளா தொழியி னுன்றமியே னருள்வா யாத

வெனுமடியார்-, மயலே கெடுத்துப் புரந்தருள வந்தே
வீரை நகரமலன், மனமோ டிடமு மருவுமுயர் மணியே
நான மணமொழுகும்-, புயனே ரளக மாங்குயிலே புதுநீ
ராடி யருளுகவே, புகழ்சேர் மரக தாம்பிகையே புதுநீ
ராடி யருளுகவே. (கக)

நீராடற் பருவம் முற்றிற்று.

10. ஊசற் பருவம்.

அரனுட லைக்காணு மரவுனது தனியூச லாடறனை யுங்
காண்குவா, னடிநெறியின் வருமுன்பு வந்தமணி யின்கதிர்க
ளாமென வொளிர்ந்துனதடி-, விரலொக்க வென்றுணண்
போடுற்ற தென்னவே மேவுபவ ளக்கால்கண்மேல், வெண்
கதிர்க டருகயிலை மலைமாட மெனவயிர மேவுற்ற நீள்விட்
டமா-, வரமுற்ற நிலவொன்று கதிரொப்ப விலகின்ற மணி
நித்தி லத்தொடர்களில், வலனுக்கு முற்றவந யம்போலு
மிடமாக வாய்த்ததென வேபீடிகைப்-, புரமுற்று மாணிக்க
மொளிர்தர வமைந்திலகு பொன்னூச லாடியருளே, புலவர்
புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னூச லாடி
யருளே. (க)

தானேபெரு தன்கதி ரெனப்பவள வொளிர்கால்க டமூ
வுற்ற தற்கெதிரியாச், சசிதாள வந்துகக் கதிரொனலு மன்றி

யுயர் தனிவயிர விட்டத்தினும்-, வானொளி நிகர்த்ததெனு மௌவியமோ டாதவன் வனசமல ருன்சீறடி, மருவுபொற் பீடமுறு மணிகளா னென்ப வளரொளிசெய் மாணிக்க மா-, ரூனமறு பொற்பலகை மீதுற வமர்ந்துலக வுயிர்முழு து மாட்டுவதுன, தொருவிரலி னலென்ப துணர்விலை னுணரவுனி யொள்ளளக முகில்பரவுதல்-, போனனை பொழிந்திலக நின்கருணை யாடலிற் பொன்னூச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னூச லாடியருளே. (உ)

அவனிமுழு துந்தழைய முன்பொரு தலத்தாற் றறங் கண்முழு துங்கால்களா, வாறங்க மேன்மாட நான்மறைக ளந்துகம தன்புகழ்க வேயொளிகளா-, நவிலரிய தாம்பிரண வம்பீட மாகவதி னண்ணுபொரு ளாத்தங்கியே, நாற்பத்தி ரண்டுலக் கத்திரட் டியதான நல்லுயிரெ லாமாட்டலே-, யுவமையறு கருணைபி னசைத்தாட லாயாடு மொப்பினின் றன்னெழிலினை, வுரகபதி விள்ளநாப் பல்லா யிரம்பெறினு முரனுறுவ னேவென்னநற்-, புவனமது புகழவே பூமீசர் மகிழவே பொன்னூச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னூச லாடியருளே. (௩)

உரிமைபெறு நீடுனையு மணியினெழில் கண்டீச ரோர ரவ முந்தேய்ந்திடு, மொருமதியை யுங்கொள வியன்ற செய லோவென்றெ வுலகர்களு மேபாடநீ-, டிருண்முகில்

வகிர்ந்திரவி மதிபுடை யொதுங்கவிட் டின்குஞ்சி னுக்கா டரூ, னெதிரினின் றன்பொடு பயிற்றரவ மென்னநல் லிசை வுகொள மைக்குழலினி-, லரவமணி யைந்துற்ற தலைகொ ண்ட பொற்பணியு மழகிய மணிச்சுட்டியு, மாதித்த வணி யும் பிறைப்பணியு மாடவுய ரன்பர்க டுதித்தாடவே-, பொ ருளுடைய மகளிர்குழு வின்பினொ டசைத்தாட்டு பொன் னூச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவீரை நகரின்மர கத வல்லி பொன்னூச லாடியருளே. (௪)

மழுவுமரி ணமுமாட மதிநதியு மாடநின் மகிழ்நர்நட் புடனுடநீண், மாலாட வயனுட மகபதிவி ணவராட மலை யாட மகியாடயா-, மெழுமிசை தெரிந்துகலை மகளிர்கள் பழம்பாட வின்பொடு படித்தாடவா, னிந்திரைக ணின்மே னிநலியா தசைத்தருகி னோர்மகிழ்வு கொண்டாடவார்-, குழலலர் சொரிந்தவழி குணகுட மளந்தளிகள் கொங்கொடு பரந்தாடமின், குழைகளொளி ரவிபோலு மாடவாரத் தெரி யல் கொங்கைகள் புரண்டாடவே-, புழுகொடரு ளொழுக முக நிலவுநகை யாடவே பொன்னூச லாடியருளே, புலவர் புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னூச லாடி யருளே. (௫)

தித்திமத் தளதாள மொத்துக் கலிக்கவுந் திகழ்மதங் கிகளாடவுஞ், சிரடியர் முன்னின்று மூவர்தமி ழும்பெரிய திருவாச கச்சுருதியுஞ்-, சித்தமோத் துருகவுயர் திருவி

சைப் பாவுந் திருப்பலாண் டு்தொண்டர்தந், திருப்புரா ணமுமாதி முத்திப் பழம்பாடல் சீர்ப்பண்ணி னூடுபாடவு ஞ்-, சுத்தமெய்த் திருவேட வித்தகர் துதிக்கவுஞ் சூழ்ககன மிசைவிஞ்சையர்,துந்துபி முழக்கவுங் கட்கருணை சிந்தமனை தொடவைத்த வொருகாலின்மேற்-, புத்தமுத மொத்தயா ழாமொர்கை நிமிர்த்திலகு பொன்னூச லாடியருளே, புலவர் புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னூச லாடி யருளே. (௬)

தாமவங் கோதைபனி நீர்களப நானங்க டன்புக ழெனக்கமழவிற், றனிநுதலி னற்றிலக மிலகவருள் கட்கடை கதம்பவிணை யாடியிடைமே-, னீமசெங் கேழ்க்குமுத மொடுதில மலர்ந்தவென நேர்கபோ லமும்வாயுநன், னீணாசி யுந் திகழ வாரவட மார்புருள நிறைகாஞ்சி யின்கதிரெனச்-, சேமமென வேயுலகர் தங்குடி யெனப்பரவு திருவயிற் றிள ரோமநேர், திகழவுறை யொடும்பெ னக்கால்க ளிருபிறை கள் சேர்ந்தாங்கு பூந்தாண்மினப்-, பூமிலிங் கேசரது வாம பங் கின்சொல்லி பொன்னூச லாடியருளே,புலவர்புகழ் திரு வீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னூச லாடியருளே. (௭)

ஓதியறி யேன்கல்வி யுண்மையறி யேனின்ற னைப்பி ல்புக ழறியேனல, மொன்றேனு மறியாத வென்பனுவ லுங் கொண் டுவந்தெனையு மாட்கொள்ளுமோர்-, பாதிமதி சூடு முயர் பூமீச ருளமுமொரு பங்குங்கொள் பரைசத்தியே,

பத்தரக மோடுபுறம் வேதவக மோடுதலை பற்றிநிற் பாளெ
ன்னுமவ்-, வாதிமறை தேடரிய நாதமுடி வேசருவ வகிலா
ண்ட மாய்நின்றுமோ,ராதார மற்றிடுநி ராதாரி யாயார்க்கு
மாதார மாய்நின்றிடும்-, போதநிறை வானபரி பூரணி புரா
தனீ பொன்னூச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவீரை நக
ரின்மர கதவல்லி பொன்னூச லாடியருளே. (அ)

எனதுபொரு ளெனதிறைவி யென்றெந்த வுலகர்களு
மேசொந்த மாக்கொள்ளவு,மிங்கங்கெ ணுதப்படி யெங்குமெவ்
வுயிருமா யேய்ந்தவரு ளோடெனையுன்-, றனதுபொரு
ளென்றென்ற னுள்ளினுறி மதிகொன்றை சடைகொண்டு
விடையூருமோர், தன்பதி யெனப்பெற்ற பூமிலிங் கேசரொ
டு தங்குற் றிடுந்தகைமையா-, லுனதுபொரு ளாகின்ற வெ
ன்னையுட லாவிபொரு ளொடுகொள்ளு வாயென்றுநா, னுற
வாட வுரியவளு மாகியெனை யாட்கொண்டவ் வுடலாவி
பொருளோடுநற்-, புனலிற்ற னெனவே கலந்தவளு மானநீ
பொன்னூச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவீரை நகரின்
மர கதவல்லி பொன்னூச லாடியருளே. (கூ)

அன்பினொடு நீகாக்கு மவர்களாற் காக்கநின் றழகொ
ழுகு செங்கீரையோ, டரியதால் சப்பாணி கொட்டியே
முத்தமமு தன்பொடு சுரந்தவனிமா-, தின்புற நடந்துவந்
தம்புலியை யங்கைகொ டிசைந்திட வழைத்தம்மனை, யிளை
யவளு நாணிக் களிக்கவிளை யாடிநல் லெழிலோடு நீராடி

யுன்-, றன்பெருமை யறியாத நாயினே னுள்ளினீ தருகிருபை யாலோதுமித், தமிழினிற் பிள்ளையென விளையாடு மன்பது தழைத்தாங்கு மதிபோடுசெம்-, பொன்புரை கடுக்கையணி பூமீசர் பங்கியே பொன்னூச லாடியருளே, புலவர் புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னூச லாடியருளே. (கO)

உலகெலாம் வாழவயல் வருடமுப் போகமுற வொருமதியின் மும்மாரிக, ளுதவமன் னவர்கோல்கள் வாழமகம் வாழ்மறை யுற்றமுனி வோர்வாழநீண்-, டிலகுமா லயனிந்திரன்சுரர்கள் வாழவிவ ரில்லினர்க ணிறைவாழமற், றெங்குமங் கலமாக யாவர்களும் வாழவே யியல்செய்த தென்பவணியுட்-, டிலகமா மென்பவுயர் தெய்வநா யகமென்ப திருவென்ப தங்கொழுநராய்த், திகழ்கின்ற பூமீசர் செயல்செய்து வாழநற் செயறந்த தென்பவந்தப்-, பொலனொளியொடிலகுமணி மங்கலம் விளங்கவே பொன்னூச லாடியருளே, புலவர்புகழ் திருவீரை நகரின்மர கதவல்லி பொன்னூச லாடியருளே. ஊசற் பருவம் முற்றிற்று. (கக)

ஆகப் பருவம் பத்துக்கு விருத்தம் ககரு.

பாயிரச் செய்யுள் ரு.

ஆகச் செய்யுள்—ககஅ.

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

மரகதவல்லியம்மை திருவடிகளே சரணம்.

உ

குமரன்றுணை.

திருவீரை மரகதவல்லி இன்னிசைப்பா மாலை.

காப்பு.

கட்டளைக் கலித்துறை.

சீர்கொண்ட தென்பொதி யைக்குண வீரைத் திருநகரிற்
கார்கொண்ட கூந்தன் மரகத வல்லி கழலடிகட்
கேர்கொண்ட மாலை யியம்பத் துணையெனக்கிங்குவெள்ளைப்
பேர்கொண்டவோர்கொம்பினேரம்பன்கஞ்சப்பெருங்கழலே

நூல்.

வெண்டளைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

அன்னமலி வீரை யணிநகரி னுருமுயர்
சொன்னமலை வில்லியிடந் தோய்ந்தே யுலகனைத்துந்
தன்னருளிற் காக்குந் தையயினென்னைத் தன்னடியின்
மன்னவருள் செய்வாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (க)

தாயையொழித் தியாரே தரணிதனிற் காப்பவர்தாய்
சேயையொழித் தியாரைத் தெரிந்திங் கருள்வானன்
பேயையொழித் திங்கே பிறங்கினுநீ பெற்றனையென்
மாயையொழித் தாள்வாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (உ)

அஞ்சிலகும் பூதத் தனித்தியமற் றூர்க்கருளும்
பஞ்சிலகும் பாதப் பணிநித்தி யந்தருவாய்
நஞ்சிலகுங் கண்டனுமை நாண வவனிடங்கொண்
மஞ்சிலகுங் கூந்தன் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௩)

வான்மருவுஞ் சோலை வளவீரை நன்னகரி
னான்மறுக்க் கண்டிருத்தல் ஞாயமுண்டோ பொன்மலர்ந்து
தேன்மருவுங் கொன்றைச் செறிசடையம் பூமீசர்
மான்மருவும் பங்கின் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௪)

வெஞ்சமருண் மேவுகின்ற வீணரடி வேண்டியுன்றாட்
கஞ்சமரு மோவாக் கழுதுநிகர் வேனெனினுந்
தஞ்சமறுத் தால்வேறு தஞ்சமுண்டோ வென்றனக்கென்
வஞ்சமறுத் தாள்வாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௫)

உன்னைத் தழுவா தொழிந்திங்கு மண்ணொடுபெண்
பொன்னைத் தழுவும் புலையனெனைப் போற்றுவைசேய்
தன்னைத் தழுவாத தாயிலையாற் றற்பரனு
மன்னைத் தழுவும் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௬)

பங்கமென வோராத பாழ்வினையே னுயிடினுந்
துங்கமென நின்னைத் துதிக்கவைத்தல் போன்றருள்வாய்
புங்கமென மாயனைக்கைப் போதெடுத்தான் பாலினருள்
வங்கமென வாய்த்த மரகதமெய்ந் நாயகியே. (எ)

தேன்பொழியுஞ் சோலைத் திருவீரை யம்பதியி
னூன்பொழியுஞ் சொற்க ணறவாகக் கொண்டருள்வாய்
நோன்பொழியார் தங்களுள்ளி னுண்ணறிவாய்நின்றருளும்
வான்பொழியு மன்பார் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (அ)

நொந்துபணிந் துன்றனது நோன்கழலே நோக்குமெனைச்
சிந்துபணி வென்ற திருக்கண்கள் பின்னுகுழல்
பந்துபணி கொள்ளும் பயோதரங்க ளோடெழுந்து
வந்துபணி கொள்வாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கூ)

இணக்கமுட னின்றாளை யேத்தி யிறைஞ்சுதற்கோர்
வணக்கமறி யாதேன்றன் வன்குடம்பைக் குண்ணிறைந்த
பிணக்சமறுத் தாளப் பிறங்குந் திருமலர்த்தார்
மணக்கவரு வாயே மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கo)

காழ்த்தன் கருணைக் கழலென் றலைசூட்டிப்
பாழ்த்த பிறவி பறியவெனைப் பார்ப்பாயோ
சூழ்த்தல் விரும்பித் தொழுதுநின்று வானோர்கள்
வாழ்த்த வருளும் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கக)

ஏழை யெனக்கிங் கிரங்கியருள் வாயடர்ந்து
வாழை வளரும் வளவீரை மாநகரிற்
பேழை வயிற்றுப் பெருமானும் பேணுமெழின்
மாழை மலர்த்தாள் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கஉ)

விண்ணினுக்கு மண்ணினுக்கு மிக்கவருள் செய்யுமுனைக்
கண்ணினுக்குக் கண்ணாகக் காணப் பெறுவேனோ
வெண்ணிநிற்கு மன்ப ரிதயத் திருணீக்கு
மண்ணினிற்றென் வீரை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கங)

கண்ண னுடனுதித்த கட்ட ழகென் கண்ணார
நின்னயமாக் கண்டுதொழ நேர்ந்துநின்றா லாகாதோ
வுண்ண வுடுக்க வுதவியருள் வீடுதவும்
வண்ண மலர்த்தாள் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கச)

இன்னுங் கருப்பத் தியற்றினையே லுன்கழல்க
ளுன்னுங் கருத்தங் குறுமோ வொழிந்திடுமோ
வென்னுங் கருத்தா லிரந்தேற் கிரங்காயோ
மன்னுங் கருணை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கரு)

போற்ற வறியாப் புதல்வரையுந் தாயானா
ராற்ற வருட லழகென் றறியாயோ
சீற்ற வளத்துச் சிறியேன் மயற்பிணியை
மாற்ற வருவாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கசு)

ஆதார மற்றோ யலைந்திங் கலுத்துனது
பாதார விந்தம் பணிந்தே பரவியசொற்
காதார வேற்றுக் கருணைக் கடனோக்கான்
மாதா வெனைக்கா மரகதமெய்ந் நாயகியே (கஎ)

கானவர்கள் கூட்டாய்க் களித்துக் கழிந்தேனைத்
தானவர்கள் கூட்டந் தழுவாத தன்னடியா
ரானவர்கள் கூட்டத் தணைவித்தா லாகாதோ
வானவர்கள் வாழ்த்து மரகதமெய்ந் நாயகியே. (கஅ)

அங்கைதலை யேற்ற வறியே னறிந்திடவென்
சங்கையறுத் துன்று டலையளித்தாற் றுங்காதோ
செங்கை யனமே திகழ்மயிலே மாறாத
மங்கை வடிவே மரகதமெய்ந் நாயகியே. (ககூ)

போத மொழிந்தேனைப் போதமுற வென்னகத்தி
னேதமொழித் தாண்டாலி யாவ ரிகழ்வாரோ
வேதமொடு விண்ணும் வியக்கும் புகழுடைய
மாதவரு மேத்து மரகதமெய்ந் நாயகியே. (உ0)

அணிக்குட் சிறந்த வணியென் றடிக்கோதும்
பணிக்குட் பரிந்தாண்டாற் பாரார் பழிக்காரே
பிணிக்குட் பெரிதாம் பிறவிமருந் தாகியொளிர்
மணிக்குட் பெரிதா மரகதமெய்ந் நாயகியே. (உக)

பாட்டு மணக்கப் படிக்குமன்பர் பானின்று
கேட்டு மகிழ்ந்து கிருபை யளிப்பதினு
நாட்டுபுக ழின்மழலை நற்சொற் சிறப்பெனவென்
மாட்டு வருவாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (உஉ)

இரந்தங் கழல்பரவி யேத்தே னெனினுமென்பா
லுரந்தங் கியமறலி யோடிவரி னங்குனது
நரந்தங் கமழு நளினமலர்த் தாள்பரவும்
வரந்தந் தருள்வாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (உங)

கருவார்த னீக்கக் கருதே னெனினுமெனைப்
பெருவாதி னேமன் பிடிக்கவரி னங்கேநான்
வெருவா துனைத்துதித்து வேண்டவர மிங்கருள
வருவா யெழிலாய் மரகதமெய்ந் நாயகியே. (உச)

உலையின் மலிதீ யுறவிழித்தங் கேமனெனை
வலையின் மடிக்க வருவான்கொ லென்றுவலைக்
கலையின் மயங்குங் கலக்க மொழித்தருள்வாய்
மலையின் மகளா மரகதமெய்ந் நாயகியே. (உரு)

வெல்ல முடியாமல் வினைக்குட் கிடந்துழன்று
சொல்லமுடி யாதடைந்த துன்பங்கள் போதாவோ
வல்லலொழித் தெற்குன் னடிக்கமலப் போதளிப்பாய்
வல்லபைகோன் றுயா மரகதமெய்ந் நாயகியே. (உசா)

களவார்ந்த கந்தைக் கருத்தோடிக் காசினியி
னளவார்ந்த தாகா தலைந்தேனை வாவெனநின்
றளவார்ந்த வாய்க்குமுதத் தாண்மலரக் காண்பேனோ
வளமார்ந்த வீரை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௭)

கல்லாது நின்றாள் கருதாதே னாயிடினு
நல்லாரி லாக்கி நலமுழுது நல்குவையே
பொல்லாத சேய்க்குமனை புத்தி புகட்டுவளால்
வல்லாளின் மிக்க மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௮)

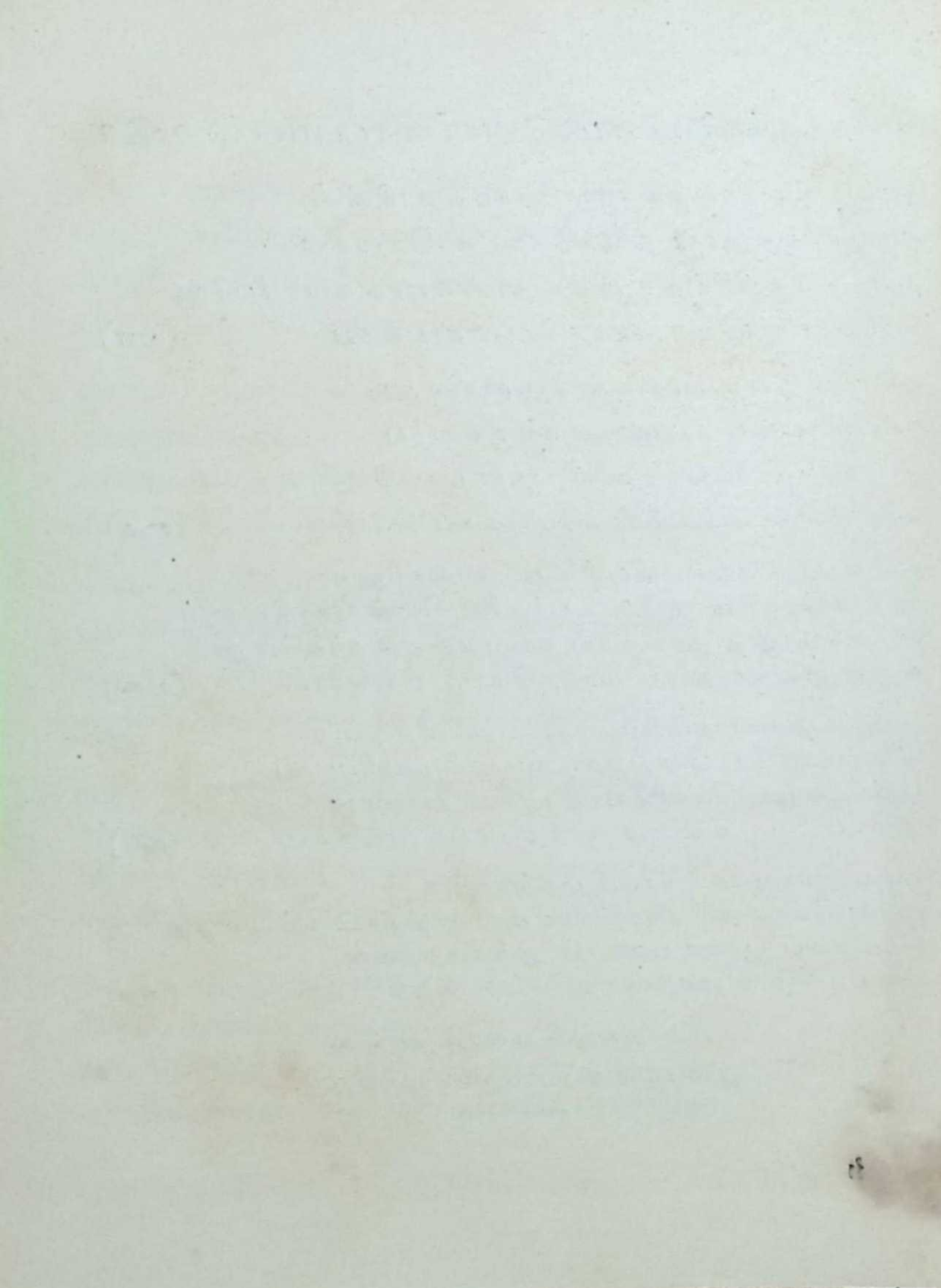
எள்ளலறக் கல்லா வியலினே னென்னினுநா
னுள்ளமொடுன் றாளே யுயர்துணையென் றோதினனாற்
கள்ளமொழித் தாள்வாய் கயமுகற்குங் கந்தனெனும்
வள்ளலுக்குந் தாயா மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௨௯)

மாண்டழிவார் தம்மை மதியே னினதடிப்பூ
வேண்டளியே னெற்குன் விமல நிழலளிப்பாய்
பூண்டழையு மேனியொடு பூமீசர் பாலமரு
மாண்டழையும் வீரை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௩௦)

கைய ரொழுக்கக் கசடர் மதங்கலக்கு
மைய லொழித்தெனைத்தன் மாமலர்த்தாட் கன்பளித்த
பையரவப் பூணார் பரன்பா லுமைமறவேன்
வையமகிழ் வீரை மரகதமெய்ந் நாயகியே. (௩௧)

மரகதவல்லி மலரடி வாழ்க.

இன்னிசைப்பாமாலை முற்றிற்று.

குமரன் றுணை.

பிழை திருத்தம்.

நூற்பெயர்.	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சுசிந்தைக் கலம்பகம்	உ	கக	புகழ்புனியா	புகழ்முனியா
,,	௩	கக	பழிபடு	வழிபடு
,,	௩	உ௰	வூனதுநீயே	வானவநீயே
,,	௫	க௩	...	பதினைந்தடியாசிரியச்சுரிதகம்,
,,	கக	௪	தன்பொடு	தின்பொடு
,,	க௩	உக	முள்ளென	முள்ளென்
,,	க௫	௬	னரர்மனமே	னரர்மணமே
,,	க௫	க௫	வேலென	வேலென்
,,	க௬	க௪	தோளென்	தோளன்
,,	க௮	உ௰	முன்னன்மை	முன்னன்பை
,,	உஉ	உ௰	வென்றனே	வொன்றனை
,,	உ௩	கக	பாகப்பல்	பாப்பல்
,,	௩௬	உ	கும்பரங்	கும்புரங்
,,	௪௪	கஉ	நவிஷ்றிடனே	நவின்றிடினே
,,	௪௬	க௬	வெண்ணிந்து	விண்ணிந்து
,,	௫௪	௮	புற்றவமே	புறறவமே
,,	௫௭	க௬	யருளனைபோய்	யருளனையோய்
சுசிந்தை மும்மணிமாலை	௬க	க௬	ருக்கா	ருட்கா
,,	௬௩	௬	யினிற்கன்	யினிற்கண்
,,	எக	௮	யோய்மான்	போயம்மான்
,,	எக	க௫	...	ஆசிரியப்பா
,,	எ௬	உ	ஞெருகால்	ஞெருகால்
,,	எ௭	உக	கலக்கு	கலக்குண்
,,	எ௮	௮	கரத்தாள்	கரத்தாற்

நூற்பெயர்.	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
மருங்கை ஒரு திணைமாலைக் கருத்து.	கரு	ரு	கார்புதூர்	காற்புதூர்
மருங்கை ஒரு திணைமாலை	கச	அ	மலாக்கை	மலர்க்கை
,,	கூ	கஅ	கவற்றுமு	கவருமு
,,	க0உ	க	பன்னிரண்டா	பன்னிரண்ட:
,,	ககச	உய	வைரயா	வரையா
வீரைக்கலம் பகம்				
,,	கஉஅ	உ	தெருவிழ்	தெருவிற்
,,	கஙஎ	உ-		
,,	கஙக	உ	புததலர்	புத்தலர்
,,	கருக	எ	யாரந்தம	யார்ந்தம
,,	கஎக	ச	பறியலுர்	மறியலுர்
			பூகமும்	பூதமும்
மரகதவல்லியம்மையின் பிள்ளைத்தமிழ்	கஅய	க	காப்புப்பருவம்	முதலாவது காப்புப்பருவம்
,,	ககக	தரு	செங்கிரை	2. செங்கீரை.
,,	உஉஉ	கு	னென்னல் நீ	னென்னநீ
,,	உஙங	உக	ளே	ளோ
,,	உசக	ச	மனே	மணே